EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 20.5.2008
KOM(2008) 306 galutinis

2008/0103 (CNS)
2008/0104 (CNS)
2008/0105 (CNS)
2008/0106 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo nustatomos bendros tiesioginės paramos schemų taisyklės pagal bendrąją žemės ūkio politiką ir tam tikros paramos schemos ūkininkams

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

dėl bendrosios žemės ūkio politikos pakeitimų iš dalies keičiant reglamentus (EB) Nr. 320/2006, (EB) Nr. 1234/2007, (EB) Nr. 3/2008 ir (EB) Nr. […]/2008

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2006/144/EB dėl kaimo plėtros Bendrijos strateginių gairių (2007–2013 m. programavimo laikotarpis)

(pateikta Komisijos)

{SEK(2008) 1885}
{SEK(2008) 1886}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO PATEIKIMO PRIEŽASTYS IR TIKSLAI

Pagrindiniai 2007 m. lapkričio 20 d. Komisijos komunikate „Pasiruošimas BŽŪP reformos patikrinimui“ nurodyti tikslai – įvertinti 2003 m. BŽŪP reformos įgyvendinimą ir įtraukti į reformos procesą tuos pakeitimus, kurie yra laikomi būtinais siekiant dar labiau supaprastinti BŽŪP politiką, leisti pasinaudoti naujomis rinkos galimybėmis ir pasiruošti naujiems uždaviniams, kaip antai: klimato kaitos stabdymo, vandentvarkos ir bioenergijos panaudojimo.

Pastaraisiais mėnesiais vieno iš pirmiau paminėtų tikslų – pasinaudoti naujomis rinkos galimybėmis – pobūdis pakito dėl smarkiai išaugusių daugelio žemės ūkio produktų kainų. Nuoseklus kainų augimas 2006 metais ir pirmąjį 2007 metų pusmetį patvirtino lapkričio mėnesį paskelbto komunikato išvadų, kuriose siūloma panaikinti visą likusią pagal BŽŪP taikomą tiekimo kontrolę (konkrečiai, pieno kvotas ir reikalavimą atidėti žemės), teisingumą. Atskirame Komisijos komunikate aptariamas veiksnių, nulėmusių tokius pokyčius, derinys ir tinkamiausia ES strategija, siekiant prisitakyti prie tokių pokyčių.

Tačiau pagrindinės lapkričio mėnesį paskelbto komunikato dėl išsamaus BŽŪP patikrinimo išvados dėl paskutinių BŽŪP reformų įvertinimo neprarado savo vertės. Paskutinėmis BŽŪP reformomis pereita į naują šio proceso etapą, nes dauguma tiesioginių išmokų atsieta 2003 m. pradėjus taikyti bendrosios išmokos schemą pasėlių augintojams, jautienos bei avienos ir pieno gamintojams, o 2004 m. – alyvuogių, aliejaus, medvilnės ir tabako gamintojams Kaimo plėtros politika buvo sustiprinta, kai įgyvendinant 2003 m. reformą jai skirta papildomų lėšų, o 2005 m. reformuotos politikos priemonės. Vėliau reformos procesas buvo tęsiamas 2006 m. cukraus sektoriaus reforma ir 2007 m. vaisių bei daržovių ir vyno sektoriaus reforma.

Minėtos reformos atspindi, kaip reikšmingai pasikeitė bendrosios žemės ūkio politikos, kurią vykdant šiandien sugebama geriau įgyvendinti nustatytus tikslus, kryptis.

- Parama gamintojams dažniausiai (90 proc. atvejų) yra atsieta nuo gamybos, dėl to ES ūkininkai gali pasirinkti, ką auginti, o atsižvelgdami į ūkio potencialą ir savo norą, prisitaikyti prie ekonominės aplinkos pokyčių. Tai veiksmingiausias būdas ūkininkų pajamoms remti.

- Nustojus teikti paramą už produktus (o tai, daugelio nuomone, buvo beveik visų problemų priežastis) ir sumažinus ES remiamas produktų kainas, išaugo ES žemės ūkio konkurencingumas pasaulio rinkose, rinka tapo darnesnė, sumažintos biudžeto išlaidos intervencinėms atsargoms kaupti arba pertekliui realizuoti.

- Reformos rezultatai yra šie: pagerėjo ES žemės ūkio konkurencingumas, ir, nepaisant to, kad ES dalis daugelyje prekių rinkų sumažėjo, ES žemės ūkis tapo didžiausiu žemės ūkio produktų (ypač aukštos kokybės) eksportuotoju; tuo pat metu ES išliko didžiausia žemės ūkio produktų importuotoja pasaulyje ir, neabejotinai, didžiausia besivystančių šalių prekių rinka.

- Vykdant bendrąją žemės ūkio politiką, vis aktyviau stengiamasi stabdyti aplinkos būklės prastėjimą, o visuomenei pateikiama daug jai reikalingų viešųjų gėrybių, nes dabar parama gamintojams teikiama tik tada, jei jie laikosi su aplinka, maisto sauga bei kokybe ir gyvūnų gerove susijusių standartų pagal kompleksinį paramos susiejimą.

- Aktyviau vykdant kaimo plėtros politiką remiama aplinkos ir kaimo kraštovaizdžio apsauga, skatinamas augimas, kuriamos darbo vietos ir diegiamos naujovės kaimo vietovėse, ypač atokiose, ištuštėjusiose arba labai nuo ūkininkavimo priklausančiose vietovėse.

- Pirmiau minėti pokyčiai liudija, kad dabartinė BŽŪP iš esmės skiriasi nuo anksčiau vykdytosios. Tačiau komunikate „Pasiruošimas BŽŪP reformos patikrinimui“ taip pat tvirtinama, jog tam, kad „BŽŪP galėtų būti dabarties ir ateities politika, privalu įvertinti naudojamas priemones ir patikrinti, ar jos veikia taip, kaip turėtų, nustatyti pakeitimus, kurie būtini siekiant užsibrėžtų tikslų, ir sugebėti prisitaikyti prie naujų uždavinių.“

Laikydamasi komunikato nurodymų ir atsižvelgdama į išsamių konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis ir bendradarbiavimo su kitomis Europos institucijomis rezultatus, Komisija pateikė teisinius pasiūlymus ir BŽŪP išsamaus patikrinimo poveikio įvertinimo ataskaitą.

Teisiniai pasiūlymai susiję su trimis pagrindiniais reglamentais:

– 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1782/2003/EB, nustatančiu bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiu tam tikras paramos schemas ūkininkams;

– 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1234/2007, nustatančiu bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“);

– 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai.

Šiuose pasiūlymuose nekalbama apie esminę reformą, tačiau jais siekiama prisidėti prie tokio BŽŪP įgyvendinimo, kuris atitiktų bendrą Komisijos tikslą ir steigimo sutarčių reikalavimus skatinti darnų ir į rinką orientuotą žemės ūkio sektorių.

2. BENDROSIOS IŠMOKOS SCHEMA (BIS) IR BENDROSIOS IŠMOKOS UŽ PLOTĄ SCHEMA BIPS)

2.1. Supaprastinimas

Geresnis reguliavimas ir reguliavimo supaprastinimas yra vienas iš Komisijos 2004–2009 m. politinių prioritetų. Svarbiausi BŽŪP supaprastinimo veiksmai pradėti įgyvendinant 2003 m. reformą, kai pereita nuo tiesioginių išmokų ūkininkams prie bendrosios išmokos schemos, ir 2007 m. priėmus Vieną bendrą rinkos organizavimą.

Iš įgytos patirties paaiškėjo, kad BIS padėjo sumažinti administracinę naštą, išvengti nereikalingų valstybės išlaidų, padidinti visuomenės pritarimą bendrajai žemės ūkio politikai, pagerinti BŽŪP konkurencingumą. Nepaisant to, BŽŪP galima dar labiau supaprastinti, visų pirma kompleksinį paramos susiejimą ir dabar taikomą iš dalies susietą pagalbą.

Kompleksinis paramos susiejimas

Įgyvendinant 2003 m. BŽŪP reformą įdiegtas kompleksinis paramos susiejimas, taikomas išmokant bendrąją išmoką ūkiui. Tai reiškia, kad nustatant tokias išmokas reikia laikytis aplinkos, maisto saugos ir gyvūnų gerovės teisės aktų, taip pat reikalavimų užtikrinti gerą ūkio agrarinę ir aplinkosaugos būklę.

Valstybės narės ir Komisija, atlikdama sąskaitų patvirtinimo auditą, nurodė praktines kompleksinio paramos susiejimo įgyvendinimo problemas. Todėl Komisija, siekdama supaprastinti kompleksinį paramos susiejimą ir pagerinti jo taikymą, ėmėsi jį nagrinėti. Visų pirma pasiūlymais siekiama panaikinti tam tikrus įstatymais numatytus reikalavimus, kurie laikomi nesusijusiais arba nepriskirtini ūkininko atsakomybei, ir papildyti geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės (GAAB) reikalavimus tokiais reikalavimais, kurie atidėjus žemę padeda užtikrinti nuolatinę naudą aplinkai ir padeda spręsti vandentvarkos klausimus.

Iš dalies susieta parama

Įgyvendinant 2003 m. BŽŪP reformą kai kurios valstybės narės laikėsi nuomonės, kad visiškai atsiejus paramą nuo gamybos, susidarytų įvairių pavojų, pvz., kad nutrūks gamyba, pritrūks žaliavos, tiekiamos maisto perdirbimo pramonei, arba kils socialinių bei aplinkos apsaugos problemų vietovėse, kuriose nėra daug ekonominių alternatyvų. Dėl šių priežasčių leista kai kuriuose sektoriuose toliau taikyti tam tikru lygiu susietą paramą.

Iš patirties, sukauptos taikant atsietąją paramą, paaiškėjo, kad apskritai dėl to didelių gamybos struktūros pokyčių ES lygmeniu neįvyko, o atsiejus paramą nuo gamybos ūkininkai ėmė tausiau gaminti tai, ko reikia rinkai. Taip pat reikia pabrėžti, kad lygiagrečiai taikant dvi sistemas (susietąją ir atsietąją paramą), valstybių ar regioninių administracijų struktūra valstybėse narėse netapo paprastesnė.

Atsižvelgiant į tai, siūloma šiuos du paramos tipus suderinti su 2003 m. BŽŪP reformos principais, t. y. panaikinti likusią susietąją paramą ir tokiu būdu teikiamą pagalbą skirti pagal bendrosios išmokos schemą. Tačiau išimtis ir toliau būtų taikoma išmokoms už karves žindenes, avieną ir ožkieną. Šiais atvejais siūloma, kad siekiant palaikyti ekonominę veiklą tuose regionuose, kuriuose yra nedaug ekonominių alternatyvų arba jų išvis nėra, valstybės narės galėtų toliau taikyti šiuo metu taikomos formos susietąją paramą.

Kiti su BŽŪP supaprastinimu susiję klausimai

Pasiūlyme taip pat aptariamos kitos priemonės, kuriomis siekiama dar labiau supaprastinti BIS. Visų pirma, numatoma, kad bus galima lanksčiau naudotis nacionaliniu rezervu, perduoti teises į išmokas, keisti teisės gauti paramą kriterijus ir paramos mokėjimo datas. Taip pat siūloma panaikinti teisę gauti išmokas už atidėtą žemę.

2.2. Perėjimas prie labiau suvienodintos atsietosios paramos

Vykdant 2003 m. reformą, atsietoji parama ūkiui tapo pagrindine BŽŪP sudedamąja dalimi. Taip visų pirma siekta sukurti tiesioginių išmokų sistemą, kuri leistų ūkininkams vykdyti veiklą atsižvelgiant į rinkos poreikius, kurios administravimas būtų kiek galima paprastesnis ir kuri atitiktų PPO reikalavimus. Valstybėms narėms buvo pateikti du pagrindiniai schemos įgyvendinimo modeliai: istorinis ir regioninis:

– istorinis modelis: pagal šį modelį teisės į išmokas nustatomos remiantis atskiromis konkrečiam ūkininkui taikytomis istorinėmis referencinėmis sumomis;

– regioninis modelis: pagal šį modelį teisės į nustatyto dydžio išmokas nustatomos remiantis regiono ūkininkų gautomis sumomis referenciniu laikotarpiu.

Dabartiniuose teisės aktuose nenumatyta valstybių narių teisė pakeisti sprendimą dėl BIS modelio įgyvendinimo. Tačiau iš įgytos patirties paaiškėjo, kad būtina arba pageidautina padaryti tam tikrus galiojančių schemų pakeitimus. Pavyzdžiui, skirtingą rėmimo lygį, susidariusį taikant istorinį modelį, ateityje bus sunku pateisinti, nes mokėjimų referenciniai laikotarpiai bus labiau atitolę vienas nuo kito.

Kita vertus, nepaisant kai kurių pradžioje pasitaikiusių paramos perskirstymo atvejų, taikant regioninį modelį ūkininkams teikiama parama yra labiau pagrįsta.

Būtent todėl Komisija, siekdama veiksmingesnės ir paprastesnės BIS, siūlo, kad valstybėms narėms būtų suteikta teisė pakeisti BIS modelį pereinant prie vienodesnių išmokų kiekvienos teisės gauti išmoką atveju. Atitinkamai pasiūlymuose pateikta daug BIS įgyvendinimo supaprastinimo priemonių.

2.3. Platesnis bendrosios išmokos už plotą schemos (BIPS) taikymas

Bendrosios išmokos už plotą schema (BIPS) pradėta taikyti prieš ją įtraukiant į BIS tose valstybėse narėse, kurios į ES įstojo 2004 m. gegužės 1 d., kad dėl specifinės žemės ūkio sektoriaus padėties joms būtų lengviau prisitaikyti prie ES sistemos. Kaip pereinamuoju laikotarpiu taikoma sistema, BIPS buvo siekiama padėti ES-10 ir ES-2 sklandžiai integruotis į ES, kadangi šių šalių bendroji ir kaimo ekonomika labai skyrėsi nuo ES-15 ekonomikos lygio.

BIPS taikančios šalys prie BIS turi pereiti 2011 m. (Bulgarija ir Rumunija – 2012 m.). Atrodo, kad toms valstybėms narėms reikėtų leisti taikyti BIPS iki 2013 m. Ši galimybė atitinka sprendimą, priimtą dėl ES-15 valstybių narių, nes joms leista peržiūrėti BIS įgyvendinimą ir, jei jos to nori, pereiti prie vienodesnio dydžio išmokos modelio.

2.4. Atnaujintas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsnis

Remiantis Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsniu dėl tiesioginės paramos schemų ūkininkams, BIS taikančios valstybės narės gali atidėti ne daugiau kaip 10 % nacionalinių viršutinių ribų komponento tiesioginėms išmokoms konkrečiame sektoriuje ir tokias lėšas skirti aplinkos pagerinimo arba žemės ūkio produktų kokybės ir prekybos jais gerinimo priemonėms.

Siekiant lanksčiau reaguoti į valstybių narių poreikius, kylančius dėl bendro BŽŪP orientavimo, siūloma išplėsti 69 straipsnio taikymo sritį:

– pašalinti apribojimus dėl lygiagrečiai teikiamų išmokų sumažinimo panaikinimo ir taip sutaupytų lėšų panaudojimo tame pačiame sektoriuje;

– įtraukti priemones, kuriomis siekiama spręsti problemas konkrečiuose regionuose, kurių dėl nepalankių sąlygų kyla ūkininkams, vykdantiems veiklą pieno, jautienos, avienos, ožkienos bei ryžių sektoriuose;

– taip pat numatyti galimybę atidėtas lėšas panaudoti išmokoms padidinti srityse, kurias ketinama restruktūrizuoti, ir (arba) vystymo programoms;

– taip pat, laikantis tam tikrų sąlygų, numatyti teikti paramą kai kurioms rizikos valdymo priemonėms – pasėlių draudimo nuo gamtos nelaimių schemoms ir savitarpio pagalbos fondams gyvulių ligų atvejais;

– priemonių, kurios ne visiškai atitinka PPO „žaliosios dėžės“ sąlygas, finansavimas neturi viršyti viršutinių ribų daugiau kaip 2,5 %;

– pagaliau, šią nuostatą galės taikyti ir BIPS taikančios valstybės narės.

2.5. Moduliavimas

Moduliavimas – tai lėšų pervedimo priemonė, kurią taikant tiesioginės išmokos ūkininkams (I ramstis) sumažinamos konkrečiu procentu ir taip sutaupytos biudžeto lėšos perskirstomos kaimo plėtros (II ramstis) priemonėms.

Įgyvendinant 2003 m. reformą sutarta, kad moduliavimas bus privalomas visose ES-15 valstybėse narėse. 2005 m. išmokos sumažinamos 3 %, 2006 m. – 4 % , 2007 m. ir vėliau – 5 %. Taip pat nustatyta 5 000 EUR frančizė, t. y. iki tiek sumažinus tiesioginių išmokų sumą, ji toliau nebegali būti mažinama.

Komunikate „Pasiruošimas BŽŪP reformos patikrinimui“ nustatyta keletas BŽŪP iškilusių naujų, o taip pat seniau nustatytų, bet dar neišspręstų problemų, kaip antai klimato kaita, rizikos valdymas, bioenergija, vandentvarka ir biologinė įvairovė, ir laikomasi pozicijos, kad viena iš šių problemų sprendimo galimybių galėtų būti kaimo plėtros politika.

Įgyvendinant kaimo plėtros politikos priemones jau suteikiama įvairių alternatyvų naujiems uždaviniams spręsti, o valstybės narės susijusias priemones jau įtraukė į 2007–2013 m. laikotarpio kaimo plėtros programas. Tačiau iš pirmosios patirties, įgytos naudojant kaimo plėtros politikos išteklius 2007 m., paaiškėjo, kad valstybių narių lėšų poreikis yra didesnis nei jų finansinės galimybės.

Kad valstybės narės galėtų padėti spręsti vis aktualesnius naujus uždavinius taikant kaimo plėtros politikos priemones, siūloma privalomą moduliavimą padidinti iki 8 % ir pagal naująją sistemą numatyti papildomą laipsnišką moduliavimo didinimą, pagrįstą šiais principais:

– visos iš moduliavimo naujai sukauptos lėšos paliekamos jas sukaupusioje valstybėje narėje;

– 15-oje Europos Sąjungos valstybių narių senbuvių visoms didesnėms nei 5 000 EUR išmokoms taikomas bazinis moduliavimas, kuris nuo 2009 m. kasmet didinamas 2 % – iki tol, kol jis 2012 m. padidės dar 8 % (lyginant su dabartiniais 5 %);

– moduliavimas didinamas laipsniškai; jei su atitinkamomis ribinėmis vertėmis susijusios išmokos kaskart etapais būtų sumažinamos papildomais 3 %, siūloma taikyti naują tiesioginės pagalbos finansinio valdymo sistemą, kiekvienai valstybei narei nustatant grynąją bendrą viršutinę ribą;

– Lentelėje nurodyti visi pagal moduliavimą taikomi išmokų sumažinimo procentai (dabartiniai ir papildomi):

Ribos	**2009 m.**	**2010 m.**	**2011 m.**	**2012 m.**
1–5 000	0	0	0	0
5 000–99 999	5 % + 2 %	5 % + 4 %	5 % + 6 %	5 % + 8 %
100 000–199 999	5 % + 5 %	5 % + 7 %	5 % + 9 %	5 % + 11 %
200 000–299 999	5 % + 8 %	5 % + 10 %	5 % + 12 %	5 % + 14 %
virš 300 000	5 % + 11 %	5 % + 13 %	5 % + 15 %	5 % + 17 %

– 2012 m. ES-10 galės taikyti 3 % (vietoj 13 %) bazinės normos moduliavimą. Bulgarija ir Rumunija tiesioginių išmokų laipsniškai nedidina.

2.6. Išmokoms taikomi apribojimai

46,6 % visų tiesioginių išmokų gavėjų ES-25 gauna mažesnes nei 500 EUR išmokas. Šiai gavėjų kategorijai priskiriami smulkieji ūkininkai, taip pat konkretūs valstybių narių gavėjai, kurių gautos išmokos vertė yra mažesnė už tokios išmokos valdymo administracines išlaidas.

Siekiant supaprastinti ir sumažinti tiesioginių išmokų administravimo išlaidas, siūloma, kad valstybės narės mokėtų ne mažesnes kaip 250 EUR išmokas arba taikytų reikalavimą dėl mažiausio leistino kriterijus atitinkančio ūkio ploto, kuris turėtų būti ne mažesnis kaip 1 hektaras, arba taikytų abu šiuos reikalavimus. Vis dėlto specialios nuostatos numatytos toms valstybėms narėms, kurių žemės ūkio sektorius susideda iš labai mažų valdų.

3. VIENOS BENDROSIOS RINKOS ORGANIZAVIMAS

3.1. Intervenciniai rinkos mechanizmai

Remdamasi atlikta analize, Komisija padarė išvadą, kad kontroliuojant rinkos aprūpinimą neturėtų būti stabdomas ES ūkininkų sugebėjimas reaguoti į rinkos signalus – tokia kontrolė turėtų būti ūkininkų saugos priemonė. Todėl siūloma plačiau taikyti viešųjų konkursų sistemą ir taip supaprastinti bei suvienodinti dabartines viešojo intervencinio supirkimo nuostatas.

Grūdų sektoriuje siūloma viešųjų konkursų tvarką taikyti paprastiesiems kviečiams, o pašariniams grūdams taikyti tą patį modelį, kaip ir kukurūzams (panaikinti kiekio apribojimus). Atsižvelgiant į dabartines ir būsimas rinkos sąlygas, kietųjų kviečių intervencinį pirkimą siūloma panaikinti. Dėl tų pačių priežasčių siūloma panaikinti ryžių ir kiaulienos intervencinį pirkimą. Viešųjų konkursų sąlygos taip pat bus taikomos sviestui ir nugriebto pieno milteliams.

3.2. Reikalavimo atidėti žemę panaikinimas

Remiantis rinkos perspektyva ir BIS įgyvendinimo rezultatais, siūloma atsisakyti reikalavimo atidėti žemę, kaip priemonės kontroliuoti žemės ūkio produktų tiekimą. Tačiau, kaip nurodyta kompleksinio susiejimo ir kaimo plėtros pasiūlymuose, valstybėms narėms suteiktos tinkamos priemonės, leidžiančios užtikrinti, kad nauda aplinkai, gaunama iš atidėtos žemės, ateityje išliks tokia pat.

3.3. Perėjimas prie pieno kvotų panaikinimo

Pieno kvotas pradėta taikyti 1984 m., siekiant kontroliuoti pieno gamybos perteklių. Sprendžiant pagal dabartinę rinkos perspektyva, nebeegzistuoja sąlygos, dėl kurių 1984 m. pieno kvotos pradėtos taikyti. Kadangi pieno kvotos nuo 2015 m. bus panaikintos, reikėtų taikyti laipsniško perėjimo priemones ir taip padėti šio sektoriaus gamintojams prisitaikyti prie rinkos be kvotų, kuri susiformuos po 2015 m.. Kad pieno sektoriuje būtų užtikrintas sklandus kvotų atsisakymo procesas, siūloma prieš visiškai panaikinant kvotas laipsniškai jas didinti.

Apskritai, tikimasi, kad laipsniškai didinant kvotas bus galima padidinti gamybą, sumažinti kainas ir padidinti sektoriaus konkurencingumą. Tačiau manoma, kad kai kurių regionų ūkininkams, visų pirma (tačiau ne tik) kalnų regionų ūkininkams bus sunku laikytis minimalių gamybos apimčių. Tokias problemas galima spręsti taikant specifines priemones pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsnį.

3.4. Specifinė pieno sektoriui taikoma pagalba

Siūloma panaikinti sūrio saugojimo privačiuose sandėliuose pagalbą ir konditerijos gaminiams bei ledams gaminti skirto sviesto, o taip pat tiesioginiam vartojimui skirto sviesto sunaikinimo pagalbą. Šios schemos nebereikalingos rinkai reguliuoti, todėl jas reikėtų panaikinti.

Siūloma, kad kitų produktų, kaip antai pagalba sviestui, nugriebto pieno milteliams, pašarams privačiuose sandėliuose saugoti ir pagalba kazeinui gaminti, kuri yra privaloma pagal dabartinį reglamentą, būtų taikoma tik jei Komisija nusprendžia ją taikyti dėl rinkoje susidariusios situacijos.

3.5. Kitos paramos sistemos

Daugelį nedidelės apimties paramos schemų siūloma atsieti ir taikyti per BIS, nes taip būtų galima pagerinti konkurencingumą, o schemos taptų paprastesnės. Parama kanapėms, baltymingų augalų pasėliams ir riešutams auginti per BIS gali būti teikiama be pereinamojo laikotarpio. Siūloma, kad teikiant pagalbą ryžių, sausųjų pašarų ir ilgapluoščio lino augintojams būtų taikomas perėjimo prie visiško pagalbos atsiejimo pereinamasis laikotarpis, nes taip ūkininkai ir perdirbimo pramonė galėtų pamažu prisitaikyti prie naujos paramos schemos. Taip pat, atsižvelgiant į dabartinį labai didelį bioenergijos poreikį, kuro augalų pasėlių schemą siūloma panaikinti.

4. NAUJI UŽDAVINIAI IR KAIMO PLĖTROS POLITIKA

Kadangi BŽŪP biudžeto viršutinės ribos jau yra nustatytos iki 2013 m., papildomą finansavimą kaimo plėtrai galima gauti tik padidinus privalomą moduliavimą.

Papildomas finansavimas reikalingas, kad būtų suaktyvintos pastangos įgyvendinant ES prioritetus klimato kaitos, atsinaujinančios energijos, vandentvarkos ir biologinės įvairovės srityse.

- Kadangi ES ėmėsi lyderės vaidmens kuriant pasaulinę mažo anglies kiekio technologijų ekonomiką, klimatas ir energija tapo svarbiausiais jos darbotvarkės klausimais. 2007 m. kovą ES lyderiai patvirtino Komisijos pasiūlymus iki 2020 m. išmetamų CO2 kiekį sumažinti 20 % (30 %, jei bus susitarta dėl pasaulinių tikslų), ir reikalauti, kad 20 % naudojamos energijos sudarytų energija iš atsinaujinančių energijos šaltinių, o 10 % viso sunaudojamo benzino ir dyzelinio kuro sudarytų biokuras. Žemės ūkio ir miškininkystės sektoriai gali reikšmingai prisidėti teikdami žaliavas bioenergijai gaminti, atlikdami anglies dvideginio sekvestraciją ir toliau mažindami ŠESD kiekį.

- ES vandens politikos tikslai yra nurodyti Vandens pagrindų direktyvoje, kuri iš esmės bus įgyvendinta 2010–2012 m. Siekiant užtikrinti tausųjį vandens kiekio ir kokybės valdymą, žemės ūkio ir miškininkystės sektoriai turi atlikti pagrindinį vaidmenį, nes jie yra pagrindiniai vandens ir vandens išteklių naudotojai. Siekiant spręsti jau neišvengiamos klimato kaitos problemas, vandentvarka taps vis svarbesne prisitaikymo strategijos dalimi.

- Valstybės narės įsipareigojo iki 2010 m. sustabdyti biologinės įvairovės mažėjimą (nors vis labiau atrodo, kad šio tikslo pasiekti nepavyks). Didžioji dalis Europos biologinės įvairovės yra susijusi su žemės ūkiu ir miškininkyste, todėl reikės padidinti pastangas išsaugoti biologinę įvairovę, visų pirma atsižvelgiant į numatomą neigiamą klimato kaitos poveikį ir augantį vandens poreikį.

Valstybės narės skatinamos visapusiškai pasinaudoti papildomu 2010–2013 m. laikotarpiui skirtu finansavimu ir atitinkamai pritaikyti savo strategijas bei programas. Parama investicijoms pagal 1 kryptį gali būti visų pirma skirta energiją, vandenį ir kitai išteklius tausojančiai įrangai bei prietaisams ir atsinaujinančios energijos (jos žaliavos), kuri būtų naudojama ūkiuose ir kitur, gamybai. Pagal 2 kryptį agrarinės aplinkosaugos priemonės ir miškininkystės priemonės gali būti naudojamos visų pirma biologinės įvairovės išsaugojimo, vandentvarkos ir klimato kaitos mažinimo veiksmams. Pagal 3 ir 4 kryptį gali būti remiami vietos reikšmės atsinaujinančios energijos projektai.

Šiame kontekste įgyvendinant Europos Sąjungos mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir demonstracinės veiklos septintąją bendrąją programą bus siekiama išspręsti naujus uždavinius, veiksmingai remti naujovių diegimą ūkininkavimo sektoriuje ir nustatyti politikos kryptis.

5. POVEIKIS BIUDŽETUI

Įvykdžius 2003 m. BŽŪP reformą, nuo 2007 m. finansinė disciplina tapo neatskiriamu BŽŪP elementu, taikomu, kai iškyla pavojus, kad planuojamos išlaidos viršys rinkos išlaidų ir tiesioginių išmokų finansines ribas. Pasiūlyme nesiekiama pakeisti 2003 m. reformoje įtvirtintų principų dėl šio mechanizmo taikymo, nei šių principų pakeitmų prisijungus ES-12 valstybių. Didžioji dalis BŽŪP paramos dabar yra fiksuota ir rinkos perspektyva, lyginant su 2003 m., labai pagerėjo. Todėl, lyginant su ankstesne situacija, finansinės disciplinos taikymo (t. y. tiesioginių išmokų sumažinimo) rizika smarkiai sumažėjo.

Pasiūlymuose dėl moduliavimo, taikomo bendrosios išmokos schemoje ir kaimo plėtros politikoje, ES biudžeto keisti nenumatoma, kadangi moduliavimas – tai tik privalomas lėšų pervedimas iš antrojo BŽŪP ramsčio pirmajam. Padidinus moduliavimo procentą, išaugtų papildomos valstybės išlaidos, nes to reikėtų bendram finansavimui pagal kaimo plėtros politiką. Tai reikštų, kad kai kurios valstybės narės turi galimybę grįžti prie (aukštesnio) valstybės išlaidų lygio, numatyto prieš priimant sprendimą dėl finansinės sistemos 2007–2013 m. Pasinaudojant bendrosios išmokos schema kai kurioms priemonėms įgyvendinti, būtų juntamas nuosaikus finansinis poveikis ES biudžetui, nors daugeliu atvejų jis būtų neutralus.

Lyginant su tuo, ko buvo laukiama pradėjus 2003 m. reformą, rinkos priemonių taikymo perspektyvos labai pagerėjo, nes pastaruoju metu išaugo pasaulinės kainos. Kukurūzų intervencinio pirkimo reforma padėjo išspręsti dalį anksčiau numatytų grūdų rinkos problemų, o įgyvendinus dabartinius pasiūlymus dėl grūdų intervencinio supirkimo situacija pagerės dar labiau. Dabartinės finansinės sistemos galiojimo pabaigoje reikės nedidelių papildomų išlaidų, tačiau jos bus santykinai mažos. Pieno sektoriuje priemonių poveikis yra labiau susijęs su išlaidų svyravimo metinėmis ribomis (iki arba po 2013 m.).

Nustojus taikyti pieno kvotas ir pasirinkus bet kurį variantą, iškils papildomų sunkumų sviesto sektoriuje. Dabartiniame pasiūlyme numatoma kvotas laipsniškai mažinti., ir tai yra naudingiau ne tik sektoriui, bet ir siekiant ilgalaikių bendrosios žemės ūkio politikos pokyčių. Tačiau neturėtų būti užmiršta, kad nedidelių papildomų išlaidų galbūt reikės eksportuojant sviestą. Ar to reikės, priklausys nuo veiksnių, kurie šiuo metu dar nežinomi (DPD susitarimo, pasaulio rinkos pokyčių). Todėl dabartiniuose pasiūlymuose yra įtrauktas straipsnis dėl peržiūros 2012 m., kurią vykdant bus galima įvertinti pokyčius pieno rinkose ir nustatyti papildomų priemonių poreikį siekiant išvengti biudžeto didinimo. Planuojama šiek tiek lėšų sutaupyti panaikinus galiojančias priemones. Tačiau didžiausią sklandaus kvotų panaikinimo biudžetinį poveikį lems tai, kad planuotai sumažinus pieno mokestį sumažės biudžeto pajamų.

2008/0103 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo nustatomos bendros tiesioginės paramos schemų taisyklės pagal bendrąją žemės ūkio politiką ir tam tikros paramos schemos ūkininkams

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36, 37 straipsnius ir 299 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Graikijos stojimo aktą, ypač į jo 4 protokolo dėl medvilnės[1] 6 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą[2],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[3],

atsižvelgdama į Europos ekonominio ir socialinio komiteto nuomonę[4],

atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę[5],

kadangi:

(1) Remiantis, įgyta įgyvendinant 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, nustatantį bendrąsias tiesioginės pagalbos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį pagalbos schemas ūkininkams ir iš dalies pakeičiantį Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001[6], kad tam tikras paramos mechanizmo sudėtines dalis reikia pakeisti. Visų pirma turėtų būti išplėsta tiesioginės paramos taikymo sritis, o bendrosios išmokos schemos funkcionavimas – supaprastintas. Taip pat reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 nuo įsigaliojimo keletą kartų iš esmės pakeistas. Atsižvelgiant į šiuos pasikeitimus ir siekiant aiškumo, jį reikėtų panaikinti ir pakeisti nauju reglamentu.

---

1 OL L 291, 1979 11 19, p. 174. Protokolas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1050/2001 (OL L 148, 2001 6 1, p. 1).
2 OL C[…], […], p. […].
3 OL C[…], […], p. […].
4 OL C[…], […], p. […].
5 OL C[…], […], p. […].
6 OL L 270, 2003 10 21, p. 1. Reglamentas, su paskutiniais pakeitimais, padarytais (įrašykite vyno reglamento nuorodą).

(2) Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 nustatytas principas, kad ūkininkams, nesilaikantiems tam tikrų reikalavimų visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikatos, aplinkos ir gyvūnų gerovės srityse, tiesioginė parama bus sumažinta arba visai neskiriama. Ši kompleksinio susiejimo sistema yra neatskiriama Bendrijos paramos, teikiamos tiesioginių išmokų forma, dalis, todėl reikėtų ją toliau taikyti. Tačiau, remiantis įgyta patirtimi, keletas kompleksinio susiejimo reikalavimų nepakankamai susiję su ūkininkavimo veikla ar žemės ūkio naudmenomis arba labiau taikytini nacionalinėms valdžios institucijoms nei ūkininkams. Todėl kompleksinio susiejimo taikymo sritį reikėtų patikslinti.

(3) Be to, siekiant užtikrinti, kad žemės ūkio paskirties žemė nebūtų paliekama apleista ir kad ji bus išsaugota geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės, Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 nustatyta Bendrijos sistema, pagal kurią valstybės narės patvirtina standartus, atsižvelgdamos į konkrečias atitinkamų teritorijų charakteristikas, įskaitant dirvos bei klimato sąlygas ir egzistuojančias ūkininkavimo sistemas (žemėnaudą, sėjomainą, ūkininkavimo veiklą) ir ūkių struktūras. Atsisakius reikalavimo atidėti žemės pagal bendrosios išmokos schemą, kai kuriais atvejais gali būti padarytas neigiamas poveikis aplinkai, visų pirma gali būti pažeisti tam tikri kraštovaizdžio bruožai. Todėl reikėtų sugriežtinti galiojančias Bendrijos nuostatas, kuriomis siekiama tam tikrais atvejais apsaugoti nurodytus kraštovaizdžio bruožus.

(4) Tam tikrose vietovėse vandens apsauga ir vandentvarka, vykdant žemės ūkio veiklą, tampa vis didesne problema. Todėl, siekiant apsaugoti vandenį nuo taršos bei nuotėkio ir valdyti vandens naudojimą, reikėtų taip pat sustiprinti galiojančią Bendrijos geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės išsaugojimo sistemą.

(5) Kadangi daugiametės ganyklos daro teigiamą poveikį aplinkai, reikėtų taikyti priemones, skatinančias išlaikyti esamas daugiametes ganyklas ir taip užtikrinti, kad jos nebūtų masiškai paverčiamos ariamąja žeme.

(6) Siekiant geriau suderinti darniajam žemės ūkiui ir kaimo plėtrai skatinti skirtas politikos priemones, Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 nustatyta privaloma laipsniško tiesioginių išmokų mažinimo (moduliavimo) sistema. Ši sistema turėtų būti taikoma toliau, įskaitant išimtį, kad moduliavimas netaikomas mažesnėms nei 5000 EUR išmokoms.

(7) Lėšos, sutaupytos taikant Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003 įvesto moduliavimo mechanizmą, naudojamos kaimo plėtros politikos priemonėms finansuoti. Nuo tada, kai buvo priimtas šis reglamentas, žemės ūkiui iškilo daug naujų ir sunkių uždavinių, kaip antai: klimato kaitos sustabdymas, vis didėjanti biokuro svarba, taip pat poreikis užtikrinti geresnę vandentvarką ir veiksmingiau apsaugoti biologinę įvairovę. Europos Bendrija, kaip Kioto protokolą[7] pasirašiusi šalis, buvo paraginti atnaujinti savo politiką atsižvelgiant į klimato kaitos svarbą. Be to, atsižvelgiant į dideles problemas, susijusias su vandens stoka ir sausromis, būtina veiksmingiau spręsti vandentvarkos klausimus [8]. Biologinės įvairovės apsauga išlieka svarbiausiu uždaviniu – nors įgyvendinant Europos bendrijos 2010 m. biologinės įvairovės tikslą pasiekta reikšmingos pažangos, reiks dėti papildomas pastangas[9]. Bendrija pripažįsta, kad šiuos

---

7 Tarybos sprendimas 2002/358/EB (OL L 130, 2002 5 15, p. 1).

8 Tarybos išvados, Liuksemburgas, 2007 10 30, 13888/07.

9 Tarybos išvados, Briuselis, 2006 12 18, 16164/06.

naujus uždavinius reikia spręsti pagal nustatytas Bendrijos politikos kryptis. Pagal 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1698/2006 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai[10] priimtos kaimo plėtros programos žemės ūkio srityje yra tinkamos priemonės tokiems klausimams spręsti. Kad valstybės narės galėtų atitinkamai peržiūrėti savo kaimo plėtros programas ir nemažinti dabartinės pagal kaimo plėtros politiką vykdomos veiklos kitose srityse, reikia papildomo finansavimo. Tačiau 2007–2013 m. laikotarpio finansinėse perspektyvose nenumatyta tiek finansinių priemonių Bendrijos kaimo plėtros politikai sustiprinti, kiek reikėtų. Tokiomis aplinkybėmis reikėtų didžiąją dalį finansinių išteklių sukaupti palaipsniui, vis labiau mažinant tiesiogines išmokas pagal moduliavimą.

(8) Pažymėtina, kad didelė paskirstomų tiesioginių išmokų dalis tenka gana ribotam dideles išmokas gaunančių ūkininkų skaičiui. Akivaizdu, kad siekiant veiksmingai remti ūkininkus, didesnę paramą gaunantiems ūkininkams nereikia tokio pat lygio vienetinės paramos. Be to, didelę paramą gaunantiems ūkininkams lengviau prisitaikyti prie naujų sąlygų ir atitinkamai vykdyti veiklą gaunant mažesnę vienetinę paramą. Todėl būtų teisinga, kad didelę paramą gaunantys ūkininkai visų pirma prisidėtų prie naujiems uždaviniams spręsti skirtų kaimo plėtros priemonių finansavimo. Todėl reikėtų sukurti mechanizmą, kuriuo būtų numatytas didesnis didžiausių išmokų sumažinimas, o taip gautos pajamos taip pat būtų panaudojamos sprendžiant naujus kaimo plėtros politikos uždavinius. Kad šis mechanizmas būtų taikomas proporcingai, papildomi išmokų mažinimai turėtų būti didinami laipsniškai, atsižvelgiant į konkrečių išmokų sumas.

(9) Dėl ypatingos labiausiai nutolusių regionų geografinės padėties, taip pat jų izoliuotumo, mažo ploto, kalnuoto reljefo bei klimato sąlygų, tokių regionų žemės ūkio sektoriams iškyla papildomų kliūčių. Siekiant sumažinti naštą labiausiai nutolusių regionų ūkininkams ir jų veiklos suvaržymus, reikėtų jiems leisti nukrypti nuo įsipareigojimo taikyti moduliavimą.

(10) Valstybės narės, nusprendusios taikyti savanoriško moduliavimo sistemą, turi atsižvelgti į padidintą privalomo moduliavimo lygį. Turėtų būti atitinkamai pakeistas 2007 m. kovo 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 378/2007, nustatantis tiesioginių išmokų, numatytų Reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams, savanoriško moduliavimo taisykles[11].

---

[10] OL L 277, 2005 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2012/2006 (OL L 384, 2006 12 29, p. 8).

[11] OL L 95, 2007 4 5, p. 1.

(11) Sumos, gautos 5 procentiniais dydžiais sumažinus išmokas pagal Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 nustatytą išmokų sumažinimą taikant moduliavimą, skiriamos valstybėms narėms remiantis objektyviais kriterijais. Tačiau reikėtų nustatyti, kad tam tikra dalis lėšų liktų tose valstybėse narėse, kuriose jos sukaupiamos. Atsižvelgiant į struktūrinius pakeitimus dėl rugių intervencinio pirkimo panaikinimo, reikėtų numatyti tam tikriems rugių auginimo regionams specifines priemones, kurios būtų finansuojamos iš dalies lėšų, sukauptų taikant moduliavimą. Tačiau sumos, gautos papildomai mažinant išmokas pagal moduliavimą, turėtų būti paliktos jas sukaupusioms valstybėms narėms.

(12) Siekiant geresnio moduliavimo, ypač taikant tiesioginių išmokų suteikimo ūkininkams tvarką ir pervedant lėšas kaimo plėtros programoms, reikėtų kiekvienai valstybei narei nustatyti viršutines ribas, kurių nebūtų galima viršyti mokant išmokas ūkininkams po moduliavimo. Atitinkamai reikėtų pakeisti 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo[12].

(13) Naujųjų valstybių narių ūkininkai gauna tiesiogines išmokas, pritaikius moduliavimo laipsniško didinimo mechanizmą. Siekiant tinkamai subalansuoti nepertraukiamai žemdirbystei ir kaimo plėtrai skatinti skirtas politikos priemones, moduliavimo sistema naujųjų valstybių narių ūkininkams neturėtų būti taikoma, kol naujosiose valstybėse narėse taikytinų tiesioginių išmokų lygis neprilygs kitose valstybėse narėse taikomam lygiui.

(14) Sumažinus išmoką pagal moduliavimą, naujosios valstybės narės ūkininkui mokama grynoji suma neturėtų būti mažesnė nei atitinkamam kitos valstybės narės ūkininkui mokama suma. Pradėjus moduliavimą taikyti naujųjų valstybių narių ūkininkams, išmokos sumažinimo lygis neturėtų būti didesnis nei lygio pagal moduliavimo didinimo grafiką ir išmokos lygio, nustatomo kitose valstybėse narėse pritaikius moduliavimą, skirtumas. Be to, naujųjų valstybių narių ūkininkams, kurių išmokoms taikomas moduliavimas, nebeturėtų būti mokamos papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos – taip siekiama, kad jų gaunama parama neviršytų kitose valstybėse narėse ūkininkų gaunamos paramos lygio.

(15) Siekiant užtikrinti, kad bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo sumos neviršytų finansinėse perspektyvose nustatytų metinių viršutinių ribų, prireikus derėtų numatyti finansinį tiesioginių išmokų patikslinimo mechanizmą. Tiesioginė parama turėtų būti tikslinama, kai prognozės rodo, kad atitinkamais biudžetiniais metais 2-oje išlaidų subkategorijoje nustatyta suma, įskaitant 300 mln. EUR garantinę maržą, yra viršijama. Atsižvelgiant į naujųjų valstybių narių ūkininkams skirtų tiesioginių išmokų lygius, susidariusius laipsniškai didinant moduliavimą, reikėtų numatyti, kad laipsniškai didinant moduliavimą visoms naujosiose valstybėse narėse mokamoms tiesioginėms išmokoms, finansinės disciplinos instrumentas naujosiose valstybėse narėse neturėtų būti taikomas tol, kol jose taikytinų tiesioginių išmokų lygis nebus bent jau lygus tam lygiui, kuris yra taikomas senosiose valstybėse narėse.

---

[12] OL L 209, 2005 8 11, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1437/2007 (OL L 322, 2007 12 7, p. 1).

(16) Siekiant padėti ūkininkams laikytis šiuolaikiškų aukštos kokybės žemės ūkio standartų, būtina, kad valstybėse narėse veiktų visapusė komercinių ūkių konsultavimo sistema. Ūkių konsultavimo sistema turėtų padėti ūkininkams geriau susipažinti su medžiagų srautais ir ūkio procesais, susijusiais su aplinka, maisto sauga, gyvūnų sveikata ir gerove; tačiau tai neturėtų niekaip paveikti ūkininkų įsipareigojimo ir pareigos laikytis šių standartų.

(17) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 9 straipsnį valstybės narės turi imtis reikalingų priemonių, siekdamos įsitikinti, kad Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) finansuojami sandoriai tikrai įvykdyti ir kad jie buvo įvykdyti teisingai, ir užkirsti kelią pažeidimams bei su jais kovoti. Tuo tikslu jos turi turėti veikiančią integruotą tiesioginių išmokų administravimo ir kontrolės sistemą. Siekiant pagerinti Bendrijos paramos veiksmingumą ir kontrolę, valstybėms narėms turėtų būti leista pasinaudoti integruota sistema taikant ir tas Bendrijos schemas, kurioms šis reglamentas netaikomas.

(18) Turėtų būti nustatytos pagrindinės integruotos administravimo ir kontrolės sistemos sudėtinės dalys, o visų pirma, nuostatos dėl kompiuterinės duomenų bazės, žemės ūkio paskirties sklypų tapatybės nustatymo sistemos, ūkininkų teikiamų pagalbos paraiškų, suderintos kontrolės sistemos, o bendrosios išmokos schemos atveju – nuostatos dėl teisių į išmokas identifikavimo ir registravimo sistemos.

(19) Valstybių narių institucijoms mažų sumų administravimas yra varginanti užduotis. Siekiant išvengti pernelyg didelės administracinės naštos, valstybės narės galėtų neskirti tiesioginių išmokų tais atvejais, kai išmoka yra mažesnė nei Bendrijos paramos vidurkis už vieną hektarą arba paraiškoje gauti pagalbą nurodytas žemės valdos plotas, atitinkantis pagalbos gavimo kriterijus, yra mažesnis nei vienas hektaras. Speciali nuostata turėtų būti numatyta toms valstybėms narėms, kurių ūkių struktūra labai skiriasi nuo Bendrijoje įprastos ūkio struktūros. Valstybės narėms turėtų būti leista taikyti vieną iš dviejų kriterijų, atsižvelgiant į jų žemės ūkio ekonomikos struktūros ypatybes. Kadangi žemės neturintiems ūkiams skirtos specialiosios teisės į išmokas, išmokos jiems negali būti apskaičiuojamos taikant už hektarą nustatomą ribą. Todėl tokiems ūkininkams turėtų būti mokamas mažiausios mokamos paramos sumos vidurkis.

(20) Remiantis patirtimi, įgyta taikant bendrosios išmokos schemą, kai kuriais atvejais atsietoji parama ūkininkams buvo suteikta ne fiziniams asmenims, ir tokių gavėjų verslo tikslas nebuvo žemės ūkio veikla arba tokia veikla tebuvo labai nedidelė jų verslo dalis. Siekiant užtikrinti, kad parama už veiklą žemės ūkio sektoriuje nebūtų skiriama tokioms bendrovėms bei firmoms, ir užtikrinti, kad visa Bendrijos parama būtų naudojama tinkamam žemės ūkiu besiverčiančios bendruomenės gyvenimo lygiui užtikrinti, reikėtų įgalioti tokią paramą skiriančias valstybes nares tiesioginių išmokų pagal šį reglamentą tokiems subjektams neskirti.

(21) Pagal Bendrijos paramos schemas numatytas išmokas išmokų gavėjams nacionalinės valdžios institucijos nustatytu metu išmoka taikydamos šiame reglamente numatytus sumažinimus. Siekiant lankstesnio tiesioginių išmokų valdymo, valstybėms narėms turėtų būti suteikta teisė išmokėti tiesiogines išmokas dalimis du kartus per metus.

(22) Pagal bendrąją žemės ūkio politiką taikomose paramos schemose numatyta ūkininkų pajamas remti tiesiogiai, visų pirma siekiant užtikrinti tinkamą žemės ūkio bendruomenės pragyvenimo lygį. Šis tikslas yra glaudžiai susijęs su kaimo vietovių išlaikymu. Siekiant užtikrinti, kad Bendrijos lėšos nebūtų skiriamos nepagrįstai, paramos išmokos nemokamos ūkininkams, dirbtinai sukūrusiems sąlygas tokioms išmokoms gauti.

(23) Siekiant įgyvendinti bendrosios žemės ūkio politikos tikslus, bendrosios paramos schemas reikia pritaikyti prie nuolat vykstančių pokyčių – prireikus, net ir per trumpą laiką. Todėl išmokų gavėjai negali tikėtis, kad paramos sąlygos nesikeis, ir turi būti pasiruošę, kad schemos gali būti peržiūrimos, visų pirma siekiant atsižvelgti į ekonominius pokyčius arba biudžeto situaciją.

(24) Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 nustatyta bendrosios išmokos schema, kurioje įvairūs galiojantys paramos mechanizmai sujungti į vieną atsietųjų tiesioginių išmokų schemą. Remiantis patirtimi, įgyta taikant bendrosios išmokos schemą, kai kurios schemos sudėtinės dalys gali būti supaprastintos, ir tai būtų naudinga ūkininkams bei administracijoms. Be to, atsižvelgiant į tai, kad per tą laiką bendrosios išmokos schema įgyvendinta visose valstybėse narėse, kurių reikalauta tai padaryti, daugelis nuostatų, kurios buvo susijusios su pradiniu schemos įgyvendinimu, tapo nereikalingos, ir todėl turėtų būti pakeistos. Nustatyta, kad tokiomis aplinkybėmis teisėmis gauti išmokas dažnai nepasinaudojama. Siekiant išvengti tokios situacijos ir atsižvelgiant į tai, kad ūkininkai jau žino, kaip veikia bendrosios išmokos schema, anksčiau nustatytas nepanaudotų išmokų gražinimo į nacionalinį rezervą laikotarpis turėtų būti sumažintas iki dviejų metų.

(25) Pagrindinės bendrosios išmokos schemos sudėtinės dalys turi būti paliktos. Nustatant nacionalinės viršutines ribas turėtų būti užtikrinta, kad visas paramos ir teisių gauti išmokas lygis neviršytų dabartinių biudžetinių apribojimų. Valstybės narės taip pat turėtų turėti nacionalinį rezervą, kuriuo būtų galima pasinaudoti siekiant pagerinti dalyvavimo schemoje sąlygas naujiems ūkininkams arba atsižvelgti į specifinius tam tikrų regionų poreikius. Siekiant išvengti spekuliacinio teisių gauti išmokas perdavimo ir kaupimo nevykdant žemės ūkio veiklos, turėtų būti nustatytos teisių į išmokas perdavimo ir pasinaudojimo jomis taisyklės.

(26) Siekiant palaipsniui į bendrosios išmokos schemą įtraukti naujus sektorius, reikia peržiūrėti žemės, kuri atitinka schemos taikymo kriterijus arba suteikia teises gauti išmoką, apibrėžtį. Tačiau turėtų būti įtraukta nuostata, pagal kurią numatoma neteikti paramos už plotus, kuriuose auginami vaisiai ir daržovės, jei valstybės narės nusprendė vėliau integruoti šį sektorių į bendrosios išmokos schemą. Be to, kad parama nebūtų teikiama nelegaliems kanapių augintojams, šiai kultūrai turėtų būti nustatytos specifinės priemonės.

(27) Reikalavimas atidėti ariamos žemės plotus buvo įvestas siekiant kontroliuoti tiekimą. Atsižvelgiant į rinkos pokyčių lauko kultūrų sektoriuje ir į tai, kad pradėta taikyti atsietąją pagalbą, ši priemonė tapo nereikalinga, ir todėl turėtų būti panaikinta. Todėl teisės į išmokas už atidėtą žemę, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 53 straipsnyje ir 63 straipsnio 2 dalyje, nustatomos remiantis kriterijus atitinkančiu plotu, taikant tas pačias tinkamumo sąlygas, kaip ir kitų teisių gauti išmokas atvejais.

(28) Toliau integruojant anksčiau susietą rinkos paramą į bendrosios išmokos schemą, tose valstybėse narėse, kurios pasirinko istorinį įgyvendinimo modelį, teisių į išmoką vertė buvo pagrįsta anksčiau mokėtos paramos atskiram ūkininkui lygiu. Įvertinant į tai, kad praeina vis daugiau laiko nuo bendrosios išmokos schemos įdiegimo ir kad ši schema pradėta taikyti ir kituose sektoriuose, vis sunkiau pagrįstai paaiškinti, kodėl paramos lygis, grindžiamas tik anksčiau mokėtos paramos dydžiu, atskirais atvejais reikšmingai skiriasi. Dėl tos priežasties istorinį įgyvendinimo modelį pasirinkusioms valstybėms narėms turėtų būti leista tam tikromis sąlygomis peržiūrėti teisę į išmoką ir suvienodinti jos vieneto vertę laikantis Bendrijos teisės bendrųjų principų ir bendrosios žemės ūkio politikos tikslų. Todėl siekdamos labiau suvienodinti išmokų vertes valstybės narės gali atsižvelgti į geografinių vietovių specifines sąlygas. Teisių į išmokas suvienodinimas turėtų būti vykdomas taikant atitinkamą pereinamąjį laikotarpį ir neviršijant konkrečių išmokos sumažinimo ribų, kad ūkininkai galėtų tinkamai prisitaikyti prie besikeičiančio paramos lygio.

(29) 2003 m. reformos metu valstybės narėms suteikta teisė taikyti bendrosios išmokos schemą taikant istorinį arba regioninį metodą. Nuo to laiko valstybės narės turėjo galimybę įvertinti pasirinkto metodo ekonominį ir administracinį tinkamumą. Todėl valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė peržiūrėti pirminį pasirinkimą atsižvelgiant į jų įgytą patirtį. Dėl tos priežasties valstybėms narėms, taikiusios istorinį modelį, turėtų būti suteikta galimybė ne tik suvienodinti teisių į išmokas vertę, bet ir pereiti prie regioninio modelio taikymo. Be to, regioninį modelį pasirinkusioms valstybėms narėms turėtų būti suteikta teisė tam tikromis sąlygomis peržiūrėti savo sprendimus siekiant suvienodinto teisių į išmokas vertę iš anksto numatytais etapais – tai turėtų būti daroma laikantis Bendrijos teisės bendrųjų principų ir bendrosios žemės ūkio politikos tikslų. Kad ūkininkai galėtų tinkamai prisitaikyti prie kintančio paramos lygio, teisės į išmokas turi būti suvienodinamos taikant reikalingą pereinamąjį laikotarpį ir neviršijant konkrečių išmokos sumažinimo ribų.

(30) Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003, kuriuo įdiegta bendrosios išmokos schema, valstybėms narėms kai kurias išmokas leista mokėti netaikant šios schemos. Taip pat to reglamento 64 straipsnio 3 dalyje numatyta to reglamento III antraštinės dalies 5 skyriaus 2 ir 3 skirsniuose nurodytų galimybių peržiūra, siekiant atsižvelgti į rinkos ir struktūrinius pokyčius. Išanalizavus susijusią patirtį, paaiškėjo, kad atsiejus paramą gamintojai lanksčiau renkasi, ką gaminti, ir sprendimus priima atsižvelgdami į produkto pelningumą ir jo poreikį rinkoje. Tai ypač būdinga lauko kultūrų, apynių ir sėklų sektoriuose, o iš dalies – ir jautienos sektoriuje. Todėl iš dalies susietos išmokos šiuose sektoriuose turėtų būt teikiamos pasinaudojant bendrosios išmokos schema. Kad jautienos sektoriuje veiklą vykdantys ūkininkai galėtų pamažu prisitaikyti prie naujos paramos tvarkos, turėtų būti numatytos nuostatos dėl specialiosios priemokos už bulius ir skerdimo priemokos. Kadangi iš dalies susietos išmokos vaisių ir daržovių sektoriuose įdiegtos gana neseniai, ir tik kaip pereinamojo laikotarpio priemonė, tokių schemų peržiūra nėra reikalinga.

(31) Tačiau tam tikruose regionuose, ypač tuose, kur ūkininkai neturi ekonominių alternatyvų, vis dar gali egzistuoti poreikis karvių žindenių, avių ir ožkų sektoriuje palaikyti mažiausią privalomą gamybos lygį. Atsižvelgiant į tai, valstybėms narėms turėtų būti numatyta galimybė toliau teikti dabartinio lygio susietąją paramą. Tokiu atveju turėtų būti reikalaujama laikytis galvijų identifikavimo ir registravimo reikalavimų, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1760/2000[13] ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 21/2004[14], visų pirma siekiant užtikrinti gyvulių atsekamumą.

(32) Valstybėms narėms turi būti leista panaudoti iki 10 % jų viršutinių ribų specifinei paramai aiškiai nustatytais atvejais. Pasinaudodamos teise teikti tokią paramą, valstybės narės galėtų spręsti aplinkos klausimus ir gerinti žemės ūkio produktų kokybę bei prekybą jais. Taip pat turi būti leista teikti specifinę paramą siekiant apsaugoti ypač svarbius sektorius nuo pieno kvotų sumažinimo ir paramos atsiejimo padarinių. Atsižvelgiant į tai, kad vis svarbiau veiksmingai valdyti riziką, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė finansiškai padėti ūkininkams mokėti pasėlių draudimo įmokas ir finansuoti kompensacijas, mokamas dėl konkrečių ekonominių nuostolių gyvūnų ar augalų ligų atvejais. Siekiant laikytis Bendrijos tarptautinių įsipareigojimų, ištekliai, kuriuos būtų galima naudoti susietosios paramos priemonėms, turėtų būti atitinkamo lygio. Atitinkamai turėtų būti nustatytos pasėlių draudimo finansinių įnašų ir kompensacijų dėl gyvulių ligų sąlygos.

(33) Tiesioginės išmokos pagal bendrosios išmokos schemą buvo nustatomos remiantis referencinėmis anksčiau ūkininkų gautomis tiesioginių išmokų sumomis arba sumomis už hektarą konkrečiame regione. 2000, 2001 ir 2002 kalendoriniais metais naujųjų valstybių narių ūkininkai Bendrijos tiesioginių išmokų negavo, todėl nėra ir tų metų istorinių referencinių sumų. Todėl, remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003, nustatyta, kad naujosiose valstybėse narėse bendrosios išmokos schema turi būti pagrįsta sumomis už hektarą konkrečiame regione. Nors nuo naujųjų valstybių narių įstojimo į Bendriją jau praėjo keletas metų, referencinių laikotarpių metodą gali taikyti tik tos valstybės narės, kurios dar nepradėjo taikyti bendrosios išmokos schemos. Todėl, siekiant palengvinti perėjimą prie bendrosios išmokos schemos, ir, visų pirma, išvengti spekuliacinio jos taikymo, reikėtų leisti naujosioms valstybėms, kad jos, nustatydamos teises į išmokas pagal bendrosios išmokos schemą, atsižvelgtų į plotus, už kuriuos buvo teikiama parama pagal bendrosios išmokos schemą.

(34) Siekiant užtikrinti vienodą požiūrį į ūkininkus ir išvengti rinkos iškraipymo, pagal bendrojoje išmokos schemoje taikomą regioninų suskirstymą naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais, turėtų turėti galimybę pakoreguoti teisių į išmokas už hektarą vertę.

(35) Naujosios valstybės narės, kaip ir kitos valstybės narės, turėtų turėti galimybę bendrosios išmokos schemą įgyvendinti iš dalies.

---

[13] OL L 204, 2000 8 11, p. 1.
[14] OL L 5, 2004 1 9, p. 8.

(36) Tiesioginės paramos atsiejimas ir bendrosios išmokos schemos įvedimas buvo pagrindinės bendrosios žemės ūkio politikos reformos proceso sudedamosios dalys. Tačiau dėl daugelio priežasčių 2003 m. kai kurioms kultūroms reikėjo toliau teikti specifinę paramą. Remiantis patirtimi, įgyta įgyvendinant Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 ir stebint rinkos situacijos raidą, tos schemos, kurios 2003 m. nebuvo įtrauktos į bendrosios išmokos schemą, dabar, siekiant skatinti labiau į rinką orientuotą ir darnų žemės ūkį, jau gali būti integruotos į bendrosios išmokos schemą. Tai visų pirma taikytina alyvuogių aliejaus sektoriui, kuriame išmokos buvo susietos tik iš dalies. Taip pat reikėtų atsieti išmokas už kietuosius kviečius, baltyminius pasėlius, ryžius, bulvių krakmolą ir riešutus, nes šiose srityse dar likusių susietųjų išmokų veiksmingumas mažėja. Taip pat reikėtų panaikinti linų perdirbimo paramą ir numatytas sumas išmokėti per bendrosios išmokos schemą. Kad parama už ryžius, sausuosius pašarus, bulvių krakmolą ir linus būtų sklandžiai atsieta, reikėtų numatyti pereinamąjį laikotarpį. Siekiant sumažinti neigiamą poveikį, susidariusį atsiejant pagalbą už riešutus, valstybėms narėms turėtų būti paliekama teisė ir toliau sieti jų mokamą pagalbos dalį.

(37) Kadangi į bendrosios išmokos schemą integruotos naujos schemos, reikėtų numatyti, kaip apskaičiuoti naują atskiros pajamų paramos lygį pagal tą schemą. Paramos už riešutus, bulvių krakmolą, linus ir sausuosius pašarus atvejais išmoka turėtų būti padidinta atsižvelgiant į ūkininkų pastaraisiais metais gautą paramą. Tačiau tuo atveju, kai į bendrosios išmokos schemą įtraukiamos anksčiau iš dalies į ją neįtrauktos išmokos, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė remtis pirmaisiais referenciniais laikotarpiais.

(38) Reglamente (EB) Nr. 1782/2003, siekiant padėti vystyti kuro augalų sektorių, numatyta specifinė parama už kuro augalus. Atsižvelgiant į naujausius pokyčius bioenergetikos sektoriuje, visų pirma į tai, kad smarkiai išaugo tokių produktų poreikis tarptautinėse rinkose, ir į tai, kad nustatyta, kokią viso sunaudojamo kuro dalį iki 2020 m. turi sudaryti bioenergetinis kuras, neliko pagrįstų priežasčių teikti specifinę paramą už kuro augalus.

(39) Įtraukus medvilnės sektorių į bendrosios išmokos schemą, pradėta reikalauti, kad dalis paramos toliau būtų susieta su medvilnės auginimu teikiant specialiąją išmoką už kriterijus atitinkantį hektarą, kuriame auginama medvilnė, taip siekiant išvengti gamybos trukdžių medvilnės auginimo regionuose. Remiantis prie Graikijos Stojimo akto pridėtame 4 protokole dėl medvilnės nurodytais tikslais, tokia sistema gali būti taikoma toliau.

(40) Siekiant išvengti restruktūrizavimo proceso neigiamo poveikio tose valstybėse narėse, kurios teikė 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 320/2006, nustatančiame laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą[15], numatytą restruktūrizavimo pagalbą, cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams pagalba turėtų būti teikiama ne ilgiau kaip penkerius metus iš eilės.

---

[15] OL L 58, 2006 2 28, p. 42. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1261/2007 (OL L 283, 2007 10 27, p. 8).

(41) Čekijos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos stojimo akte ir Bulgarijos ir Rumunijos stojimo akte numatyta, kad naujųjų valstybių narių ūkininkai gaus tiesiogines išmokas pritaikius laipsniško išmokų didinimo mechanizmą.

(42) Be to, tuose stojimo aktuose numatytas supaprastintas pereinamojo laikotarpio tiesioginių išmokų mokėjimo naujosiose valstybėse narėse mechanizmas, kurį taikant išmoka apskaičiuojama pagal plotą. Turėtų būti nurodytos pagrindinės to mechanizmo sudedamosios dalys. Paaiškėjo, kad bendrosios išmokos už plotą mechanizmas yra veiksminga ir paprasta ūkininkų pajamų rėmimo sistema. Siekiant supaprastinimo, reikėtų leisti naujosioms valstybėms narėms tą sistemą taikyti iki 2013 m. pabaigos.

(43) Toliau reformuojant cukraus ir vaisių bei daržovių sektorius ir juos integruojant į bendrosios išmokos schemą, valstybėms narėms, pasirinkusioms taikyti bendrosios išmokos už plotą schemą, turėtų būti suteikta teisė remti cukrinių runkelių, cukranendrių ir trūkažolių (cikorijų) augintojus ir tam tikrų vaisių bei daržovių augintojus, išmokant jiems atskiras išmokas. Taip pat toms pačioms valstybėms narėms turėtų būti suteikta teisė išmokėti specifinę paramą tokiomis pat sąlygomis, kaip ir kitose valstybėse narėse.

(44) Kadangi tiesioginės išmokos naujosiose valstybėse narėse yra didinamos, stojimo aktuose numatyta sistema, pagal kurią leidžiama, kad naujosios valstybės narės mokėtų papildomas nacionalines tiesiogines išmokas. Turėtų būti nustatytos tokių išmokų mokėjimo sąlygos.

(45) Valstybės narės, skirdamos pirmąsias teises į išmokas, padarė tam tikrų klaidų, kurių pasekmė – labai didelės išmokos ūkininkams. Paprastai šis pažeidimas turi būti pašalinamas taikant finansinę korekciją, kol nebus įgyvendintos korekcinės priemonės. Tačiau atsižvelgiant į tai, kiek praėjo laiko nuo tada, kai valstybės narės suteikė pirmąsias teises į išmokas, dėl būtinos korekcijos susidarytų pernelyg didelių teisinių ir administracinių suvaržymų. Todėl, siekiant teisinio tikrumo, reikėtų sureguliuoti tokių išmokų skyrimą.

(46) Remdamosi Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 70 straipsnio 1 dalimi, Ispanija, Prancūzija ir Portugalija nusprendė į bendrosios išmokos schemą neįtraukti tiesioginių išmokų, mokamų Prancūzijos užjūrio teritorijose, Azorų salose, Madeiroje ir Kanarų salose, ir tokias išmokas teikti pagal to Reglamento IV antraštinėje dalyje nustatytas sąlygas. Tam tikra toje antraštinėje dalyje numatyta pagalba visiškai integruota į bendrosios išmokos schemą. Siekiant supaprastinimo ir atsižvelgti į atokiausių regionų specifines sąlygas, tokią pagalbą reikėtų valdyti ją įtraukiant į Reglamentu (EB) Nr. 247/2006 nustatytas programas. Tuo tikslu atitinkamos lėšos iš tiesioginėms išmokoms skirtų nacionalinių viršutinių ribų turėtų būti pervedamos neviršijant to reglamento 23 straipsnio 2 dalyje nustatytų finansinių sumų. Reglamentą (EB) Nr. 247/2006 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

(47) Derėtų numatyti, kad šio reglamento nuostatos, kuriomis valstybei narei galėtų būti leista elgtis taip, kad šioji skirtų valstybės pagalbą, nebūtų susietos, nebent būtų nurodyta kitaip, su valstybės pagalbos taisyklių taikymu, kadangi jose numatytos atitinkamos sąlygos dėl paramos teikimo arba numatoma, kad tokias sąlygas sukurs Komisija, siekdama išvengti netinkamo konkurencijos iškraipymo.

(48) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinas priemones reikėtų priimti pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB[16], nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką.

(49) Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 turėtų būti panaikintas.

(50) Valstybėms narėms turėtų būti suteikta pakankamai laiko įgyvendinti nuostatas, leidžiančias toliau atsieti tiesiogines išmokas, ir nuostatas, leidžiančias valstybėms narėms peržiūrėti sprendimus, priimtus vykdant 2003 m. reformą. Dėl šios priežasties susijusios nuostatos turėtų būti taikomos tik nuo 2010 m. Todėl Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 turėtų būti taikomas 2009 m. toms pagalbos schemoms, kurios nuo 2010 m. bus įtrauktos į bendrosios išmokos schemą.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS
TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis
Taikymo sritis

Šiuo reglamentu nustatoma:

a) bendrosios tiesioginių išmokų taisyklės;

b) ūkininkų pajamų rėmimo schema (toliau – „bendrosios išmokos schema“);

c) pereinamojo laikotarpio supaprastintas naujųjų valstybių narių ūkininkų pajamų rėmimas (toliau – „bendrosios išmokos už plotą schema“);

d) paramos schemos ūkininkams, auginantiems ryžius, krakmolines bulves, medvilnę, vaisius bei daržoves, avis, ožkas ir galvijus ir gaminantiems cukrų;

e) sistema, pagal kurią valstybės narės gali su tiesiogine išmoka išmokėti papildomas sumas.

2 straipsnis
Apibrėžtys

Šiame reglamente:

a) ūkininkas – fizinis ar juridinis asmuo arba fizinių ar juridinių asmenų grupė, nesvarbu, koks šios grupės ar jos narių juridinis statusas, suteikiamas pagal nacionalinę teisę, kurių valda yra Bendrijos teritorijoje, kaip nurodyta Sutarties 299 straipsnyje, ir kurie verčiasi žemės ūkio veikla;

---

[16] OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

b) valda – visi gamybos vienetai, kuriems vadovauja ūkininkas ir kurie yra vienos valstybės narės teritorijoje;

c) žemės ūkio veikla – žemės ūkio produktų gamyba, auginimas, įskaitant derliaus nuėmimą, melžimą, gyvūnų veisimą ir ūkinių gyvūnų laikymą arba geros agrarinės ir aplinkosauginės žemės būklės palaikymą, kaip nustatyta šio reglamento 6 straipsnyje;

d) tiesioginė išmoka – tiesiogiai ūkininkams mokama išmoka pagal pajamų rėmimo schemą, išdėstytą šio reglamento I priede;

e) išmokos konkrečiais kalendoriniais metais arba išmokos referenciniu laikotarpiu – išmokos, kurios mokamos ar turi būti sumokėtos už atitinkamus vienerius metus ar daugiau metų, įskaitant visas išmokas už kitus laikotarpius, prasidedančius vieneriais ir pasibaigiančius tais pačiais vieneriais metais ar už kelių metų;

f) žemės ūkio produktai – Sutarties I priede išvardyti produktai, įskaitant medvilnę, tačiau išskyrus žuvininkystės produktus;

g) g) naujosios valstybės narės – Bulgarija, Čekija, Estija, Kipras, Latvija, Lietuva, Vengrija, Malta, Lenkija, Rumunija, Slovėnija ir Slovakija;

h) žemės ūkio paskirties žemė – ariamoji žemė, daugiametės ganyklos ir daugiamečiai pasėliai.

3 straipsnis (buvęs 32 straipsnis)
Tiesioginių išmokų finansavimas

Šio reglamento I priede išvardytos paramos schemos finansuojamos pagal Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 3 straipsnio 1 dalies c punktą.

II ANTRAŠTINĖ DALIS
BENDROSIOS NUOSTATOS DĖL TIESIOGINIŲ IŠMOKŲ

1 SKYRIUS
KOMPLEKSINIS PARAMOS SUSIEJIMAS

4 straipsnis
Pagrindiniai reikalavimai

1. Tiesiogines išmokas gaunantis ūkininkas laikosi teisės aktų nustatytų valdymo reikalavimų, išvardytų II priede, ir išlaiko gerą agrarinę ir aplinkosauginę žemės būklę, nustatytą pagal 6 straipsnį.

2. Kompetentinga nacionalinė institucija pateikia ūkininkui teisės aktų nustatytų valdymo ir geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės reikalavimų, kurių reikės laikytis, sąrašą.

5 straipsnis

Teisės aktų nustatyti valdymo reikalavimai

1. Teisės aktų nustatyti valdymo reikalavimai, nurodyti II priede, įdiegiami Bendrijos teisės aktais šiose srityse:

   a) visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikatos,

   b) aplinkos,

   c) gyvūnų gerovės.

2. II priede nurodyti aktai taikomi pagal šio reglamento retkarčiais iš dalies pakeičiamą redakciją, o direktyvų atveju, pagal tai, kaip jas įgyvendino valstybės narės.

6 straipsnis

Gera žemės ūkio ir aplinkos būklė

1. Valstybės narės užtikrina, kad bus išlaikoma žemės ūkio paskirties žemės, pirmiausia gamybai nebenaudojamos žemės, gera agrarinė ir aplinkosauginė būklė. Valstybės narės, atsižvelgdamos į specifines atitinkamų teritorijų charakteristikas, įskaitant dirvos ir klimato sąlygas, egzistuojančias ūkininkavimo sistemas, žemėnaudą, sėjomainą, ūkininkavimo veiklą ir ūkių struktūras, nacionaliniu ar regioniniu lygiu nustato mažiausius privalomus gerai agrarinei ir aplinkosauginei būklei taikomus reikalavimus, paremtus III priede išdėstyta sistema.

2. Valstybės narės, išskyrus naująsias valstybes nares, užtikrina, kad žemėje, kurioje nustatytą 2003 m. pagalbos už plotą paraiškų datą buvo daugiametė ganykla, ir toliau būtų daugiametė ganykla. Naujosios valstybės narės užtikrina, kad žemėje, kurioje 2004 m. gegužės 1 d. buvo daugiametė ganykla, ir toliau būtų daugiametė ganykla. Bulgarija ir Rumunija užtikrina, kad žemėje, kurioje 2007 m. sausio 1 d. buvo daugiametė ganykla, ir toliau būtų daugiametė ganykla.

   Vis dėlto valstybė narė tinkamai pagrįstomis aplinkybėms gali nukrypti nuo pirmos pastraipos, jei ji imasi veiksmų, kad pastebimai nesumažėtų jos visas daugiamečių ganyklų plotas.

   Pirmoji pastraipa netaikoma žemei, kurioje yra daugiametė ganykla ir kurioje ketinama įveisti mišką, jei šis miško įveisimas dera prie aplinkos, išskyrus kalėdinių eglučių kultūrinius medynus ir greitai augančių rūšių medžius, kurie auginami trumpą laiką.

2 SKYRIUS
MODULIAVIMAS IR FINANSINĖ DISCIPLINA

7 straipsnis
Moduliavimas

1. Visos tiesioginių išmokų, kurios turi būti skiriamos konkrečios valstybės narės ūkininkui konkrečiais kalendoriniais metais, sumos, didesnės nei 5 000 EUR, kasmet iki 2012 m. mažinamos:

   a) 2009 m. – 7 %,

   b) 2010 m. – 9 %,

   c) 2011 m. – 11 %,

   d) 2012 m. – 13 %.

2. 1 dalyje nurodyti sumažinimai padidinami:

   a) sumoms nuo 100 000 iki 199 999 EUR – 3 procentiniais punktais,

   b) sumoms nuo 200 000 iki 299 999 EUR – 6 procentiniais punktais,

   c) 300 000 EUR ir didesnėms sumoms – 9 procentiniais punktais.

3. 1 ir 2 dalies nuostatos netaikomos Prancūzijos užjūrio departamentų, Azorų salų, Madeiros, Kanarų ir Egėjo salų ūkininkams mokamoms tiesioginėms išmokoms.

8 straipsnis
Viršutinė riba

1. Nepažeidžiant 11 straipsnio, visa tiesioginių išmokų, kurios gali būti skirtos valstybėje narėje konkrečiais kalendoriniais metais, suma, pritaikius šio reglamento 7 ir 10 straipsnius ir Reglamento (EB) Nr. 378/2007 1 straipsnį, neturi būti didesnė nei šio reglamento IV priede nustatyta viršutinė riba. Prireikus, valstybės narės taiko linijinį tiesioginės išmokos sumažinimą, kad būtų laikomasi IV priede nustatytų viršutinių ribų.

2. Komisija, laikydamasi 128 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, peržiūri IV priede nustatytas viršutines ribas, siekdama atsižvelgti į:

   a) didžiausių sumų, kurios gali būti išmokamos teikiant tiesiogines išmokas, pakeitimus,

   b) Reglamente (EB) Nr. 378/2007 nurodyto savanoriško moduliavimo pakeitimus,

   c) struktūrinius valdų pasikeitimus.

9 straipsnis

Sumos, gautos pritaikius moduliavimą

1. Visose valstybėse narėse, išskyrus naująsias valstybes nares, gautos sumos po 7 straipsnyje nurodytų sumažinimų laikantis toliau nurodytų sąlygų turėtų būti naudojamos kaip papildoma Bendrijos parama kaimo plėtros programos priemonėms, finansuojamoms Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP), kaip nurodyta Reglamente (EB) Nr. 1698/2005.

2. Sumos, gautos sumažinus išmoką 5 procentiniais punktais, atitinkamoms valstybėms narėms pagal 128 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką skiriamos remiantis šiais kriterijais:

   a) žemės ūkio paskirties žeme,

   b) užimtumu žemės ūkyje,

   c) vienam gyventojui tenkančiu bendruoju vidaus produktu (BVP) pagal perkamąją galią.

   Tačiau bet kuri atitinkama valstybė narė gauna ne mažiau kaip 80 % visos po moduliavimo toje valstybėje narėje gautos sumos.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies antros pastraipos, jei 2000–2002 m. valstybėje narėje rugių produkcijos dalis vidutiniškai viršijo 5 % jos viso grūdų produkcijos kiekio ir jei tuo pačiu laikotarpiu jos rugių produkcijos dalis viršijo 50 % visos Bendrijos rugių produkcijos, iki 2013 m. imtinai tai valstybei narei skiriama ne mažiau kaip 90 % sumos, sukauptos toje valstybėje narėje taikant moduliavimą.

   Tokiu atveju, neapribojant 58 straipsnyje numatytos galimybės, rugių auginimo regionuose šio straipsnio 2 dalyje nurodytoms priemonėms skiriama ne mažiau kaip 10 % atitinkamai valstybei narei skirtos sumos.

   Šioje dalyje „grūdai“ reiškia V priedo I dalyje išvardytus produktus.

4. Likusi suma, sukaupta pritaikius 7 straipsnio 1 dalį, ir sumos, sukauptos pritaikius 7 straipsnio 2 dalį, skiriamos tokias sumas sukaupusioms valstybėms narėms 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Sumos panaudojamos pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 69 straipsnio 5a dalį.

10 straipsnis

Specialiosios moduliavimo naujosiose valstybėse narėse taisyklės

1. 7 straipsnis taikomas tik naujųjų valstybių narių ūkininkams konkrečiais kalendoriniais metais, jei tiesioginių išmokų tose valstybėse narėse lygis tais kalendoriniais metais pagal 110 straipsnį yra ne mažesnis nei kitose valstybėse narėse, išskyrus naująsias valstybes nares, atsižvelgiant į sumažinimus pagal 7 straipsnio 1 dalį.

2. Jei 7 straipsnis taikomas naujųjų valstybių narių ūkininkams, pagal 7 straipsnio 1 dalį taikomas procentinis dydis neturi viršyti ūkininkui pagal 110 straipsnį taikomų tiesioginių išmokų dydžio ir kitose valstybėse narėse, išskyrus naująsias valstybes nares taikomo išmokų dydžio, atsižvelgiant į sumažinimus pagal 7 straipsnio 1 dalį.

3. Jei 7 straipsnyje nurodyti mokėjimai taikomi naujųjų valstybių narių ūkininkams, jiems papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos, kaip nurodyta 120 straipsnyje, neišmokamos.

4. Suma, sukaupta taikant 7 straipsnio 1 ir 2 dalis, skiriama tokią sumą sukaupusioms valstybėms narėms 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Ji panaudojama pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 69 straipsnio 5a dalį.

11 straipsnis
Finansinė disciplina

1. Tiesioginės išmokos tikslinamos, kai anksčiau minėtų priemonių finansavimo, numatyto Tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo[17] I priedo 2-oje išlaidų subkategorijoje, konkrečių biudžetinių metų prognozės, padidintos šio reglamento 122 ir 123 straipsniuose nurodytomis sumomis ir prieš taikant šio reglamento 7 ir 10 straipsniuose ir Reglamento (EB) Nr. 378/2007 1 straipsnio 1 dalyje nurodytą moduliaciją, rodo, kad pirmiau paminėta metinė riba, atsižvelgiant į 300 milijonų eurų maržą, bus viršyta.

2. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, pateiktu ne vėliau kaip tų kalendorinių metų, kuriais taikomi 1 dalyje nurodyti patikslinimai, kovo 31 d., šiuos patikslinimus padaro ne vėliau kaip iki tų kalendorinių metų, kuriais turi būti taikomi šie patikslinimai, birželio 30 d..

3. Taikant visų naujosiose valstybėse narėse mokamų tiesioginių išmokų padidinimų, numatytų 110 straipsnyje, grafiką, 1 dalis naujosioms valstybėms narėms taikoma tik nuo tų kalendorinių metų, kuriais naujosiose valstybėse narėse taikytinų tiesioginių išmokų lygis yra bent jau lygus tokių išmokų lygiui, nustatytam valstybėse narėse, išskyrus naująsias valstybes nares.

3 SKYRIUS
ŪKIŲ KONSULTAVIMO SISTEMA

12 straipsnis
Ūkių konsultavimo sistema

1. Valstybėse narėse turi veikti ūkininkų konsultavimo žemės ir ūkio valdymo klausimais sistema (toliau – „ūkių konsultavimo sistema“), valdoma vienos ar kelių paskirtų institucijų ar privačių įstaigų.

2. Konsultavimo veikla apima bent jau I skyriuje minimus teisės aktais nustatytus valdymo ir geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės reikalavimus.

---

[17] OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

13 straipsnis
Sąlygos

1. Ūkininkai gali savanoriškai dalyvauti ūkių konsultavimo sistemoje.

2. Valstybės narės pirmenybę skiria tiems ūkininkams, kurie gauna daugiau kaip 15 000 EUR tiesioginių išmokų per metus.

14 straipsnis
Patvirtintų privačių įstaigų ir paskirtų institucijų įsipareigojimai

Nepažeisdamos nacionalinių teisės aktų dėl visuomenės galimybės susipažinti su dokumentais, valstybės narės užtikrina, kad 12 straipsnyje nurodytos privačios įstaigos ir paskirtos institucijos neatskleis asmeninės informacijos ir duomenų, kuriuos jos gauna vykdydamos konsultacinę veiklą, asmenims, kurie nėra atitinkamą valdą valdantys ūkininkai, išskyrus informaciją ar duomenis apie neatitikimus ar pažeidimus, kuriuos jie nustato vykdydami savo veiklą, kuriai taikomas Bendrijos ar nacionaliniais teisės aktais nustatytas įpareigojimas informuoti valdžios institucijas, ypač baudžiamosios teisės pažeidimų atveju.

15 straipsnis
Peržiūra

Ne vėliau kaip iki 2010 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia pranešimą apie ūkių konsultavimo sistemos taikymą, prireikus pridėdama atitinkamus pasiūlymus dėl pareigos ją taikyti.

4 SKYRIUS
INTEGRUOTA ADMINISTRAVIMO IR KONTROLĖS SISTEMA

16 straipsnis
Taikymo sritis

Kiekviena valstybė narė sukuria ir taiko integruotą administravimo ir kontrolės sistemą, toliau – „integruotoji sistema“.

Integruotoji sistema taikoma I priede išvardintoms paramos schemoms.

Tiek, kiek reikalinga, ji taip pat taikoma 1 ir 2 skyriuose nustatytų taisyklių administravimui ir kontrolei.

17 straipsnis
Integruotosios sistemos elementai

1. Integruotąją sistemą sudaro šie elementai:

   a) kompiuterinė duomenų bazė;

b) žemės ūkio paskirties sklypų tapatybės nustatymo sistema;

c) teisių į išmokas identifikavimo ir registravimo sistemos, nurodytos 20 straipsnyje:

d) pagalbos paraiškos;

e) integruota kontrolės sistema;

f) bendra kiekvieno paraišką pagalbai gauti pateikiančio ūkininko tapatybės registravimo sistema.

2. Kai taikomi šio reglamento 55 ir 56 straipsniai, integruotoji sistema apima gyvūnų identifikavimo ir registravimo sistemą, sukurtą remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1760/2000 ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 21/2004.

3. Žemės ūkio paskirties sklypų tapatybės nustatymo sistema prireikus apima geografinės informacijos apie alyvuogių auginimą sistemą.

18 straipsnis
Kompiuterinė duomenų bazė

1. Kompiuterinėje duomenų bazėje registruojami pagalbos paraiškose nurodyti duomenys apie kiekvieną žemės ūkio valdą.

Ši duomenų bazė visų pirma sudaro sąlygas tiesiogiai ir greitai iš valstybės narės kompetentingos institucijos gauti su kalendoriniais ir (arba) prekybos metais susijusius duomenis nuo 2000 metų.

2. Valstybės narės gali sukurti decentralizuotas duomenų bazes su sąlyga, kad šios bazės ir duomenų registravimo bei naudojimosi jais administracinė tvarka bus kuriama nuosekliai ir vienodai visoje valstybės narės teritorijoje ir jos derės tarpusavyje, kad būtų galima atlikti kryžminius patikrinimus.

19 straipsnis
Žemės ūkio paskirties sklypų tapatybės nustatymo sistema

Žemės ūkio paskirties sklypų tapatybės nustatymo sistema sukuriama remiantis žemėlapiais ar žemės registro dokumentais, ar kita kartografine medžiaga. Taikomi kompiuterizuotos geografinės informacinės sistemos metodai, įskaitant pirmiausia aerofotografijų ar erdvinių fotografijų ortovaizdavimą, laikantis vienodo standarto, garantuojančio tikslumą, kuris būtų bent jau lygiavertis 1:10 000 mastelio kartografijai.

20 straipsnis
Teisių į išmokas nustatymo ir registravimo sistema

1. Reikėtų sukurti teisių į išmokas nustatymo ir registravimo sistemą, kuri sudarytų sąlygas atlikti teisių į išmokas patikrą ir vykdyti jų bei paraiškų pagalbai gauti ir žemės ūkio paskirties sklypų tapatybės nustatymo sistemos kryžminius patikrinimus.

2. Ši sistema turėtų sudaryti sąlygas tiesiogiai ir greitai per valstybės narės kompetentingą instituciją gauti duomenis, susijusius bent jau su paskutiniais trejais iš eilės kalendoriniais ir (arba) prekybos metais.

21 straipsnis
Pagalbos paraiškos

1. Ūkininkas kasmet pateikia paraišką dėl tiesioginių išmokų, prireikus nurodydamas:

   a) visą valdos žemės ūkio paskirties žemę, o kai valstybė narė taiko 17 straipsnio 3 dalį – alyvmedžių skaičių ir jų išsidėstymą sklype,

   b) prašomų panaudoti teisių į išmokas skaičių ir sumą,

   c) visą kitą šiame reglamente ar atitinkamos valstybės narės numatytą informaciją.

2. Valstybė narė gali nuspręsti, kad pagalbos paraiškoje turi būti nurodyti tik tie duomenys, kurie skiriasi nuo ankstesnių metų pagalbos paraiškoje pateiktų duomenų. Valstybė narė išplatina iš anksto atspausdintas formas, parengtas atsižvelgiant į ankstesniais metais nustatytus plotus, ir pateikia kartografinę medžiagą, kurioje nurodoma tokių plotų vieta, o tam tikrais atvejais — alyvmedžių išsidėstymas.

3. Valstybė narė gali nuspręsti, kad vienoje pagalbos paraiškoje būtų nurodomos kelios ar visos paramos schemos, išvardytos I priede, arba kitos paramos schemos.

22 straipsnis
Reikalavimų atitikties kontrolė

1. Valstybės narės vykdo administracinę pagalbos paraiškų kontrolę, siekdamos patikrinti, ar jos atitinka sąlygas pagalbai gauti.

2. Be administracinių patikrinimų, dar atliekami patikrinimai vietoje, kuriais siekiama patikrinti atitiktį pagalbos skyrimo reikalavimams. Šiuo tikslu valstybės narės sudaro žemės ūkio valdų atrankos patikrinimams planą.

   Valstybės narės žemės ūkio paskirties sklypų patikrinimams vietoje gali naudoti nuotolinių stebėjimų ir pasaulinės navigacijos palydovų sistemos (GNSS) technologijas.

3. Kiekviena valstybė narė paskiria instituciją, atsakingą už šiame skyriuje numatytų patikrinimų koordinavimą.

   Kai valstybė narė numato galimybę kai kuriuos pagal šį skyrių atliekamo darbo aspektus pavesti specializuotoms agentūroms ar firmoms, paskirtoji institucija vykdo to darbo kontrolę ir yra už jį atsakinga.

23 straipsnis

Išmokų sumažinimas ir nemokėjimas tais atvejais, kai nesilaikoma pagalbos skyrimo taisyklių

1. Jei nustatoma, kad ūkininkas nesilaiko šiame reglamente numatytų pagalbos skyrimo reikalavimų, tai, nepažeidžiant šio reglamento 25 straipsnyje numatytų nuostatų dėl išmokos sumažinimo ir neskyrimo, išmoka ar sumokėtos arba mokėtinos išmokos dalis, kurios atžvilgiu laikomasi pagalbos skyrimo reikalavimų, sumažinama arba neskiriama šio reglamento 128 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. Procentinė dalis, kuria sumažinama išmoka, nustatoma atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo sunkumą, mastą, pastovumą bei pasikartojimą; išmokos pagal vieną ar kelias pagalbos schemas gali būti net visiškai neskiriamos vienerius ar daugiau metų.

24 straipsnis

Kompleksinio paramos susiejimo kontrolė

1. Valstybės narės atlieka patikrinimus vietoje, siekdamos patikrinti, ar ūkininkas laikosi 1 skyriuje nurodytų įsipareigojimų.

2. Valstybės narės gali pasinaudoti egzistuojančiomis administravimo ir kontrolės sistemomis 1 skyriuje nurodytų teisės aktų nustatytų valdymo ir geros agrarinės bei aplinkosauginės būklės reikalavimų vykdymui užtikrinti.

   Šios sistemos, visų pirma pagal reglamentus (EB) Nr. 1760/2000 ir (EB) Nr. 21/2004 sukurta gyvūnų identifikavimo ir registravimo sistema, yra suderinama su integruotąja sistema, kaip nurodyta šio reglamento 28 straipsnio 1 dalyje.

25 straipsnis

Išmokų sumažinimas arba nemokėjimas kompleksinio paramos susiejimo taisyklių nesilaikymo atveju

1. Jei bet kuriuo metu konkrečiais kalendoriniais metais (toliau – „atitinkami kalendoriniai metai“) nesilaikoma teisės aktais nustatytų valdymo arba geros žemės ūkio bei aplinkosaugos būklės reikalavimų, ir toks pažeidimas yra padarytas dėl ūkininko, padavusio pagalbos paraišką atitinkamais kalendoriniais metais, veiksmų arba neveikimo, visa suteikiamų tiesioginių išmokų tam ūkininkui suma, pritaikius 7, 10 ir 11 straipsnius, yra sumažinama arba nemokama, laikantis išsamių 26 straipsnyje nurodytų taisyklių.

   Pirmos pastraipos nuostatos taip pat taikomos tais atvejais, kai toks pažeidimas yra padarytas dėl asmens, kuris perdavė ar perėmė žemės ūkio paskirties žemę, veiksmų ar neveikimo.

   Šioje dalyje „perdavimas“ – bet koks sandoris, kurį įvykdęs žemės ūkio paskirties žemės perdavėjas nustoja ja disponuoti.

2. 1 dalyje nurodytas išmokų sumažinimas ar neskyrimas galimas tik jei pažeidimas yra susijęs su:

a) žemės ūkio veikla, arba

b) žemės ūkio paskirties sklypu valdoje.

3. Nepažeidžiant 1 dalies ir laikantis sąlygų, nustatytų 26 straipsnio 1 dalyje nurodytose išsamiose taisyklėse, valstybės narės gali nuspręsti netaikyti 100 EUR ar mažesnio paramos sumažinimo ar neskyrimo vienam ūkininkui kalendoriniais metais, kai taip sumažinamos arba neskiriamos išmokos pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 51 straipsnio 1 dalį.

Kai valstybė narė nusprendžia pasinaudoti galimybe, numatyta pirmoje pastraipoje, kitais metais kompetentinga institucija imasi veiksmų, reikalingų užtikrinti, kad ūkininkas pašalins atitinkamo pažeidimo pasekmes. Ūkininkui pranešama apie nustatytus pažeidimus ir korekcinius veiksmus, kurių jis turi imtis.

26 straipsnis

Išsamios išmokų sumažinimų ir neskyrimo taisyklės kompleksinio paramos susiejimo taisyklių nesilaikymo atvejais

1. Išsamios išmokų sumažinimo ir neskyrimo, nurodyto 25 straipsnyje, taisyklės nustatomos 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Tokiais atvejais atsižvelgiama į nustatyto reikalavimų nesilaikymo sunkumą, mąstą, pastovumą bei pasikartojimą ir į šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse išdėstytus kriterijus.

2. Aplaidumo atveju išmoka sumažinama ne daugiau kaip 5 %, o pasikartojančio pažeidimo atveju – 15 %.

Tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės gali nuspręsti nemažinti išmokos, jei, atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą, mąstą ir pastovumą, jį galima laikyti smulkiu pažeidimu. Jei pažeidimas kelia tiesioginį pavojų visuomenės ar gyvūnų sveikatai, jis negali būti laikomas smulkiu pažeidimu.

Išskyrus atvejus, kai ūkininkas nedelsiant imasi korekcinių veiksmų pažeidimui pašalinti, kompetentinga institucija imasi reikalingų veiksmų, kurie, jei tinka, gali apsiriboti administracine kontrole, kuria užtikrinama, kad ūkininkas pašalino konkretaus pažeidimo pasekmes. Ūkininkui pranešama apie nustatytą smulkų pažeidimą ir korekcinius veiksmus, kurių jis turi imtis.

3. Tyčinio reikalavimų nesilaikymo atveju išmoka iš esmės mažinama ne mažiau kaip 20 % ir pagal vieną ar kelias pagalbos schemas net gali būti visiškai neskiriamos vienerius ar daugiau kalendorinių metų.

4. Bet kuriuo atveju visa suma, kuria išmoka sumažinama ar neskiriama už vienerius kalendorinius metus, negali viršyti visos 25 straipsnio 1 dalyje nurodytos sumos.

27 straipsnis

Sumos, susidarančios taikant kompleksinį paramos susiejimą

Sumos, gautos sumažinus išmokas arba jų neskyrus dėl to, kad nesilaikoma 1 skyriaus nuostatų, pervedamos į EŽŪGF. Valstybės narės gali pasilikti 25 % šių sumų.

28 straipsnis

Suderinamumas su integruotąja sistema

1. V priede išvardytų paramos schemų taikymo tikslais valstybės narės užtikrina, kad toms schemoms taikomos administravimo bei kontrolės procedūros ir integruotoji sistema yra suderinamos pagal šiuos aspektus:

   a) kompiuterinės duomenų bazės;

   b) žemės ūkio paskirties sklypų tapatybės nustatymo sistemos;

   c) administracinių patikrinimų.

   Todėl šios sistemos sudaromos taip, kad jomis be problemų ar prieštaravimų būtų galima naudotis ir keistis duomenimis.

2. Valstybės narės, taikydamos kitas Bendrijos ar nacionalines paramos schemas, nei išvardytos VI priede, į savo administravimo ir kontrolės procedūras gali įtraukti vieną ar kelias integruotosios sistemos sudedamąsias dalis.

29 straipsnis

Informacija ir kontrolė

1. Komisija reguliariai informuojama apie integruotosios sistemos taikymą.

   Ji organizuoja šio klausimo aptarimą su valstybėmis narėmis.

2. Komisijos įgalioti atstovai, remdamiesi Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 37 straipsniu ir laiku informavę susijusias kompetentingas institucijas, gali atlikti:

   a) bet kokius integruotosios sistemos kūrimo ir įgyvendinimo priemonių tyrimus ar kontrolę,

   b) patikrinimus 22 straipsnio 3 dalyje minimose specializuotose agentūrose ir firmose.

3. Niekaip nepaveikdama valstybių narių atsakomybės už integruotosios sistemos įgyvendinimą ir taikymą, Komisija gali prašyti specializuotų institucijų arba asmenų pagalbos, kad būtų lengviau šią sistemą kurti, kontroliuoti ir taikyti, visų pirma, teikiant valstybių narių kompetentingoms institucijoms techninius patarimus, jeigu jos to paprašytų.

5 SKYRIUS
KITOS BENDROSIOS NUOSTATOS

30 straipsnis

Mažiausi privalomi reikalavimai tiesioginėms išmokoms gauti

1. Valstybės narės neteikia tiesioginių išmokų ūkininkui, jeigu:

a) visa prašoma ar išmokėtina tiesioginių išmokų suma konkrečiais kalendoriniais metais neviršija 250 EUR, arba

b) valdos, už kurią prašoma arba turi būti išmokėta išmoka, kriterijus atitinkantis plotas neviršija vieno hektaro. Tačiau Kipras gali nustatyti, kad mažiausias reikalavimus atitinkantis plotas yra 0,3 hektarai, o Malta – 0,1 hektaro.

Tačiau 45 straipsnio 1 dalyje nurodytą specialiąją teisę į išmoką turintiems ūkininkams taikoma a punkte nurodyta sąlyga.

2. Valstybės narės gali objektyviai nuspręsti neteikti tiesioginių išmokų bendrovėms ar firmoms, kaip apibrėžta Sutarties 48 straipsnio antroje dalyje, kai jų pagrindiniuose objektuose nėra vykdoma žemės ūkio veikla.

31 straipsnis
Mokėjimas

1. Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip, visos išmokos pagal I priede išvardytas paramos schemas mokamos išmokų gavėjams.

2. Išmokos mokamos du kartus per metus nuo gruodžio 1 d. iki kitų kalendorinių metų birželio 30 dienos.

3. Išmokos pagal I priede išvardytas paramos schemas neteikiamos, kol valstybė narė pagal 22 straipsnį nepatikrina, ar ūkininkas atitinka reikalavimus paramai gauti.

4. Nukrypdama nuo šio straipsnio 2 dalies, 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija gali:

a) išmokėti avansus;

b) leisti valstybėms narėms, atsižvelgiant į biudžeto padėtį, regionuose, kuriuose dėl išimtinių aplinkybių ūkininkai susiduria su dideliais finansiniais sunkumais, iki gruodžio 1 d. sumokėti avansus ūkininkams, sudarančius:

i) iki 50 % išmokų dydžio,

arba

ii) iki 80 % išmokų dydžio tais atvejais, kai avansai jau yra numatyti.

32 straipsnis
Nuostata dėl pažeidimų

Nepažeidžiant atskirų paramos schemų konkrečių nuostatų, išmokų gavėjams, dirbtinai sukūrusiems sąlygas, reikalingas tokioms išmokoms gauti, kad įgytų paramos schemos tikslams prieštaraujantį pranašumą, išmokos nemokamos.

33 straipsnis
Peržiūra

I priede išvardytos paramos schemos taikomos neapribojant galimybės bet kuriuo metu jas peržiūrėti atsižvelgiant į ekonominius pokyčius ir biudžeto padėtį.

III ANTRAŠTINĖ DALIS
BENDROSIOS IŠMOKOS SCHEMA

1 SKYRIUS
BENDRAS ĮGYVENDINIMAS

34 straipsnis
Teisės į išmokas

1. Parama pagal bendrosios išmokos schemą teikiama ūkininkams, jei jie:

a) turi teises į išmoką, įgytas pagal Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003;

b) gauna teises į išmoką pagal šį reglamentą:

i) perėmę jas iš kitų subjektų;

ii) iš nacionalinio rezervo,

iii) pagal VII priedą,

iv) pagal 68 straipsnio 4 dalies c punktą ir 65 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą.

2. Šioje antraštinėje dalyje teises į išmokas turintys ūkininkai – tai ūkininkai, kuriems buvo skirtos ar galutinai perduotos teisės į išmokas.

35 straipsnis
Pasinaudojimas teise į išmoką už reikalavimus atitinkantį hektarą

1. Parama pagal bendrosios išmokos schemą ūkininkams teikiama, kai jis pasinaudoja teise į išmoką už reikalavimus atitinkantį hektarą. Ūkininkui pasinaudojus teise į išmoką, suteikiama teisė jam išmokėti pagal teisę į išmoką nustatytas sumas.

2. „Reikalavimus atitinkantis hektaras“ –

a) tai valdos žemės ūkio paskirties žemė, įskaitant miško kirtimo atžalynais (KN kodas ex 0602 90 41) apsodintus plotus, kuri yra naudojama žemės ūkio veiklai arba, tais atvejais, kai sklypai naudojami ir ne žemės ūkio veiklai, daugiausia naudojama žemės ūkio veiklai. Komisija, remdamasi šio reglamento 128 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, nustato išsamias reikalavimus atitinkančių hektarų panaudojimo ne žemės ūkio veiklai taisykles.

b) visi sklypai, kurie atitiko reikalavimus 2007 m., ir

i) kurie nebeatitinka reikalavimus atitinkančio sklypo apibrėžties po Tarybos direktyvos 79/409/EEB[18] ir Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvos 2000/60/EB[19] įgyvendinimo arba

ii) kuriuose susijusios schemos galiojimo laikotarpiu įveistas miškas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 31 straipsnį arba Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 43 straipsnį.

Hektarai turi atitikti reikalavimus bet kuriuo metu per kalendorinius metus.

36 straipsnis
Reikalavimus atitinkančių hektarų deklaravimas

1. Ūkininkas deklaruoja sklypus, nurodydamas reikalavimus atitinkančius hektarus, už kuriuos jis turi teisę į išmoką. Išskyrus *force majeure* ar išskirtines aplinkybes, šiais sklypais ūkininkas turi naudotis valstybės narės nustatytą dieną, kuri yra ne vėlesnė kaip diena, kurią ta valstybė narė nustatė pagalbos paraiškoms pakeisti.

   Kaip *force majeure* ar išimtines aplinkybes kompetentinga institucija pripažįsta, pavyzdžiui:

   a) ūkininko mirtį;

   b) ilgalaikį ūkininko profesinį nedarbingumą;

   c) didelę stichinę nelaimę, padariusią rimtą poveikį valdos žemės ūkio paskirties žemei;

   d) nenumatytą gyvuliams skirtų pastatų sugriuvimą valdoje;

   e) visiems ar kai kuriems ūkininko galvijams susirgus epizootinėmis ligomis.

2. Tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis valstybės narės gali leisti ūkininkams keisti savo deklaraciją, jei išlaikomas hektarų, atitinkančių jo teises į išmokas, skaičius ir laikomasi bendrosios išmokos skyrimo už atitinkamą plotą reikalavimų.

37 straipsnis
Teisių į išmokas pakeitimas

Teisės į išmokas už hektarą nekeičiamos, jei nenumatyta kitaip.

Komisija šio reglamento 128 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka nustato išsamias teisių į išmokas pakeitimo taisykles, visų pirma, jei keičiama dalis tokių teisių.

---

[18] OL L 103, 1979 4 25, p. 1.
[19] OL L 327, 2000 12 22, p.1.

38 straipsnis

Kartotiniai duomenys

Plotas, atitinkantis pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių, dėl kurio paduodama viena bendrosios išmokos paraiška, gali būti nurodomas paraiškoje dėl bet kurios kitos tiesioginės išmokos ir dėl bet kurios kitos pagalbos, kuriai netaikomas šis reglamentas, jei nenumatyta kitaip.

39 straipsnis

Žemės naudojimas tuo atveju, jei vaisių ir daržovių sektoriui bendrosios išmokos schema pradedama taikyti vėliau

Jei valstybė narė pasinaudojo Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 51 straipsnio antroje pastraipoje numatyta galimybe (toliau – „vėlesnis bendrosios išmokos schemos taikymas vaisių ir daržovių sektoriui“), regionuose, kuriuose taikomas šis sprendimas, esantys sklypai neatitiks reikalavimų, jei jie yra naudojami:

a) vaisiams ir daržovėms auginti,

b) maistinėms bulvėms auginti ir (arba)

c) daigynams.

Pirmoje pastraipoje nurodyto vėlesnio schemos taikymo sektoriuje atveju valstybės narės gali nuspręsti leisti auginti antrines kultūras pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančiuose hektaruose, tačiau ne ilgiau kaip tris mėnesius trunkantį laikotarpį, kiekvienais metais prasidedantį rugpjūčio 15 d. Tačiau 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka ši data valstybės narės prašymu gali būti keičiama tiems regionams, kuriuose grūdinių kultūrų derlius dėl klimato sąlygų paprastai nuimamas anksčiau.

40 straipsnis

Žemės naudojimas kanapėms auginti

1. Plotai, naudojami kanapėms auginti, atitinka pagalbos gavimo reikalavimus tik jei auginamų rūšių kanapėse yra ne daugiau kaip 0,2 % tetrahidrokanabinolio. Valstybės narės sukuria tetrahidrokanabinolio kiekio augaluose, auginamuose ne mažiau kaip 30 % pluoštinėms kanapėms skirtų plotų, tikrinimo sistemą. Vis dėlto, jei valstybė narė įdiegia išankstinio tokio auginimo patvirtinimo sistemą, tikrinama ne mažiau kaip 20 % ploto.

2. 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka išmokos skiriamos atsižvelgiant į tam tikrų veislių sertifikuotos sėklos naudojimą.

41 straipsnis

Viršutinė riba

1. Kiekvienos valstybės narės visa teisių į išmokas vertė neturi viršyti nacionalinės viršutinės ribos, nurodytos VIII priede.

Komisija, skirdama teises į išmokas vynuogių augintojams ir atsižvelgdama į naujausius jai valstybių narių pateiktus duomenis pagal Reglamento (EB) Nr. [*vyno reglamentas*] [4a straipsnį ir 92 straipsnio 6 dalį], šio reglamento 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka pakeičia šio reglamento VIII priede nustatytas nacionalines viršutines ribas. Iki metų, einančių prieš nacionalinių viršutinių ribų pakeitimą, gruodžio 1 d. valstybės narės praneša Komisijai šio reglamento VII priedo B punkte nurodytų teisės į išmokas vertės regioninį vidurkį.

2. Siekdamos laikytis nustatytos viršutinės ribos, atitinkamais atvejais valstybės narės taiko linijinį teisės į išmokas vertės sumažinimą.

42 straipsnis
Nacionalinis rezervas

1. Valstybės narės turi turėti nacionalinį rezervą, kuriame būtų laikomas VIII priede nustatytos viršutinės ribos ir visų skirtų teisių į išmokas bendros vertės skirtumas.

2. Valstybės narės gali naudotis nacionaliniu rezervu, kad pagal pirmenybę ir taikydamos objektyvius kriterijus suteiktų teises į išmokas žemės ūkio veiklą pradedantiems ūkininkams; jos tai turi daryti taip, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos ūkininkams ir išvengta rinkos bei konkurencijos iškraipymų.

3. 68 straipsnio 1 punkto c dalies netaikančios valstybės narės, jei jos remiasi objektyviais kriterijais, ir užtikrina vienodas sąlygas visiems ūkininkams ir vengia rinkos ir konkurencijos iškraipymo, gali naudoti nacionalinį rezervą, kad suteiktų teises į išmokas ūkininkams tose teritorijose, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos, susijusios su valstybės intervencinių priemonių taikymu, taip siekiant išvengti žemės apleidimo ir (arba) kompensuoti konkrečius tose teritorijose veikiančių ūkininkų nuostolius dėl nepalankių ūkininkauti sąlygų.

4. Taikydamos šį straipsnį, valstybės narės gali padidinti ūkininkams skirtų teisių į išmokas vieneto vertę ir (arba) teisių į išmokas skaičių.

43 straipsnis
Nepanaudotos teisės į išmokas

Jei per 2 metų teise į išmoką nebuvo pasinaudota, ji pervedama į nacionalinį rezervą, išskyrus *force majeure* ir išskirtines aplinkybes, kaip apibrėžta 36 straipsnio 1 dalyje.

44 straipsnis
Teisių į išmokas perdavimas

1. Teisės į išmokas gali būti perleistos tik kitam toje pačioje valstybėje narėje įsiteigusiam ūkininkui, išskyrus perdavimą faktinio ar numatyto paveldėjimo keliu.

Tačiau net faktinio ar numatyto paveldėjimo atveju teisėmis į išmokas gali būti naudojamasi tik toje valstybėje narėje, kurioje buvo nustatytos teisės į išmokas.

Valstybė narė gali nuspręsti, kad teisės į išmokas gali būti perduodamos ar jomis naudojamasi tik tame pačiame regione.

2. Teisės į išmokas gali būti perduodamos jas parduodant arba kitu galutinio perdavimo būdu su žeme ar be jos. Antra vertus, teisių į išmokas nuoma ar panašių rūšių sandoriai leidžiami tik jei perduodant teises į išmokas perduodamas ir atitinkamas reikalavimus atitinkančių hektarų skaičius.

3. Kai teisės į išmokas parduodamos su žeme arba be jos, valstybės narės, laikydamosi Bendrijos teisės bendrųjų principų, gali nuspręsti, kad dalis parduotų teisių į išmokas būtų grąžinama į nacionalinį rezervą, arba jų vieneto vertė būtų sumažinama skirtumą pervedant į nacionalinį rezervą pagal kriterijus, kuriuos turi nustatyti Komisija 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

45 straipsnis

Specialiųjų teisių į išmokas sąlygos

1. Jei nenumatyta kitaip, pagal III antraštinės dalies 2 skyriaus 2 skirsnį ir Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 71*m* straipsnį nustatytoms teisėms į išmokas, toliau vadinamoms „specialiosiomis teisėmis į išmokas“, taikomos šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytos sąlygos.

2. Nukrypstant nuo 35 straipsnio 1 dalies, ūkininkui, kuriam suteiktos specialiosios teisės į išmokas, valstybė narė leidžia nesilaikyti reikalavimo turėti pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių, lygų teisių į išmokas skaičiui, jeigu toks ūkininkas toliau vykdo ne mažiau nei 50 % žemės ūkio veiklos, vykdytos 2000, 2001 ir 2002 kalendoriniais metais, išreikštos sąlyginiais gyvulių vienetais (GV).

Pirmoje pastraipoje nurodyta sąlyga netaikoma Maltai.

Specialioji teisė į išmokas nekeičiama.

3. Jei specialiosios teisės į išmokas yra perduodamos, jų perėmėjas negali pasinaudoti 2 dalyje nurodyta leidžiančia nukrypti nuostata, išskyrus faktinio ar numatomo paveldėjimo atvejus.

46 straipsnis

Teisių į išmokas peržiūra

Tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės, laikydamosi Bendrijos teisės bendrųjų principų, gali ne vėliau kaip iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. nuspręsti nuo 2010 m. suvienodinti teisių į išmoką, nustatytų pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies I-IV skyrius, vertę. Tuo tikslu teisės į išmokas gali būti laipsniškai keičiamos iš anksto nustatytais mažiausiai trimis metiniais etapais, taikant objektyvius kriterijus.

Nė vienu iš šių metinių etapų teisės į išmokos vertė neturi būti mažesnė nei 50 % jos pradinės vertės ir įgyvendinus paskutinį metinį etapą gautos vertės skirtumo.

Valstybės narės gali taikyti ankstesnes pastraipas atitinkamu geografiniu lygmeniu, kuris nustatomas pagal objektyvius kriterijus, kaip antai, valstybių narių institucinė ar administracinė struktūra ir (arba) regioninis žemės ūkio potencialas.

2 SKYRIUS
REGIONINIS IR DALINIS SCHEMOS ĮGYVENDINIMAS

1 SKIRSNIS
REGIONINIS ĮGYVENDINIMAS

47 straipsnis

41 straipsnyje nurodytos viršutinės ribos regioninis paskirstymas

1. Valstybės narė, pradėjusi taikyti bendrosios išmokos schemą pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 1-4 skyrius, gali ne vėliau kaip iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. nuspręsti nuo 2010 m. bendrosios išmokos schemą taikyti regioniniu lygmeniu pagal šiame skirsnyje nurodytas sąlygas.

2. Valstybės narės nustato regionus pagal objektyvius kriterijus, kaip antai, jų institucinė ar administracinė struktūra ir (arba) regioninis žemės ūkio potencialas.

   Valstybės narės, kuriose pagalbos skyrimo reikalavimus atitinka mažiau nei trys milijonai hektarų, gali būti laikomos vienu regionu.

3. Valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais, išskirsto 41 straipsnyje paminėtą viršutinę ribą regionams.

48 straipsnis

Bendrojoje išmokų schemoje numatytas pagalbos lygis regionuose

1. Tinkamai pagrįstais atvejais valstybė narė gali nuspręsti padalinti ne daugiau kaip 50 % pagal 47 straipsnį nustatytos regioninės viršutinės ribos visiems ūkininkams, kurių valdos yra atitinkamame regione, ir teisių į išmokas neturintiems ūkininkams.

2. Ūkininkai gauna teises į išmokas, kurių vieneto vertė apskaičiuojama pagal 48 straipsnį nustatytos regioninės viršutinės ribos atitinkamą dalį padalijant iš regioniniu lygmeniu nustatyto pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų, kaip apibrėžta 35 straipsnio 2 dalyje, skaičiaus.

   Šių teisių į išmokas vertė padidinama tais atvejais, kai ūkininkas iki 2010 m. gegužės 15 d. turi teisių į išmokas, nustatytų pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 1–4 skyrių nuostatas. Tuo tikslu ūkininko teisių į išmoką regioninė vieneto vertė didinama suma, apskaičiuota remiantis visa iki 2010 m. gegužės 15 d. turėtų teisių į išmokas verte. Toks išmokų padidinimas apskaičiuojamas neviršijant regioninių ribų dalies, kuri liko pritaikius šio straipsnio 1 dalies nuostatas.

3. Vieno ūkininko turimų teisių į išmokas skaičius lygus hektarų, kuriuos jis deklaruoja 2010 m. pagal 35 straipsnio 2 dalį, skaičiui, išskyrus *force majeure* ar išimtines aplinkybes, kaip apibrėžta 36 straipsnio 1 dalyje.

4. Ūkininkų turimos teisės į išmokas po 1 ir 2 dalyje nurodyto padalijimo anuliuojamos ir pakeičiamos naujomis, 3 dalyje nurodytomis teisėmis į išmokas.

49 straipsnis
Teisių į išmokas peržiūra

1. Tinkamai pagrįstais atvejais šio reglamento 48 straipsnį taikančios valstybės narės, laikydamosi Bendrijos teisės bendrųjų principų, gali ne vėliau kaip iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. nuspręsti nuo 2011 m. suvienodinti teisių į išmoką, nustatytų pagal šį skirsnį arba pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 5 skyriaus 1 skirsnį, vertę. Tuo tikslu jos, taikydamos objektyvius kriterijus, teises į išmokas gali laipsniškai keisti mažiausiai dviem iš anksto nustatytais metiniais etapais.

2. Laikydamosi Bendrijos teisės bendrųjų principų ir remdamosi objektyviais kriterijais, valstybės narės, taikančios bendrosios išmokos schemą pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 5 skyriaus 1 skirsnį, gali ne vėliau kaip iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. nuspręsti nuo 2010 m. tinkamai pagrįstais atvejais suvienodinti teisių į išmoką, nustatytų tame skirsnyje, vertę, laipsniškai keisdamos tokias teises į išmoką mažiausiai trimis iš anksto nustatytais metiniais etapais.

   1 papunktis taikomas nepažeidžiant valstybių narių sprendimų, priimtų taikant Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 63 straipsnio 3 dalį.

3. Nė vienu iš 1 ir 2 dalyje nurodytų metinių etapų teisės į išmokos vertės sumažinimas neturi būti didesnis nei 50 % jos pradinės vertės ir vertės po paskutinio metinio etapo, skirtumo.

4. Valstybės narės 1, 2 ir 3 dalis gali taikyti atitinkamu geografiniu lygmeniu, kuris nustatomas pagal objektyvius kriterijus, kaip antai, regionų institucinė ar administracinė struktūra ir (arba) regioninis žemės ūkio potencialas.

50 straipsnis

Žemės naudojimas

Jei valstybė narė, pasirinkusi vėliau įtraukti vaisių ir daržovių sektorių į bendrosios išmokos schemą, pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 60 straipsnyje numatyta leidžiančia nukrypti nuostata, ūkininkai, laikydamiesi to straipsnio nuostatų, gali naudoti pagal šio reglamento 36 straipsnį deklaruotus sklypus vaisiams, daržovėms ir maistinėms bulvėms auginti.

51 straipsnis

Pievos

Jei taikomas 48 straipsnis, valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais, ir neviršydamos regioninės viršutinės ribos ar jos dalies, gali nustatyti skirtingas teisių į išmokas, kurios turi būti skiriamos 48 straipsnio 1 dalyje nurodytiems ūkininkams, vieneto vertes.

a) už hektarus, apsėtus pieva pagalbos už plotą paraiškų už 2008 m. teikimui skirtą dieną ar už bet kurį kitą reikalavimus atitinkantį hektarą, arba

b) už hektarus, apsėtus daugiametėmis ganyklomis pagalbos už plotą paraiškų už 2008 m. teikimui skirtą dieną ar už bet kurį kitą reikalavimus atitinkantį hektarą.

52 straipsnis

Reikalavimai, keliami pagal šį skirsnį nustatytoms teisėms į išmokas

1. Teisės į išmokas, nustatytos pagal šį skirsnį arba Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 5 skyriaus 1 skirsnį, gali būti perduodamos arba naudojamos tik tame pačiame regione arba tarp regionų, kuriuose teisės į išmokas už hektarą yra tos pačios.

2. Išskyrus tuos atvejus, kai šiame skirsnyje numatyta kitaip, taikomos kitos šios antraštinės dalies nuostatos.

2 SKIRSNIS
DALINIS ĮGYVENDINIMAS

53 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Valstybė narė, neįtraukusi išmokų už avis ir ožkas bei galvijus į bendrosios išmokos schemą pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 67 ir 68 straipsnio sąlygas, gali ne vėliau kaip iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. nuspręsti nuo 2010 m. toliau taikyti bendrosios išmokos schemą pagal šiame skirsnyje nurodytas sąlygas ir vadovaudamasi sprendimu, priimtu pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 64 straipsnio 1 dalį. Tačiau ji gali nuspręsti, kad dalis jos nacionalinių viršutinių ribų komponento gali būti naudojama papildomoms išmokoms ūkininkams pagal šio reglamento 55 straipsnio 1 dalį ir taikyti žemesnę nei Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 64 straipsnio 1 dalyje nurodytą ribą.

Valstybė narė, neįtraukusi išmokų už kai kuriuos vaisius ir daržoves į bendrosios išmokos schemą pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68*b* straipsnio sąlygas, taiko bendrosios išmokos schemą pagal šiame skirsnyje nurodytas sąlygas ir vadovaudamasi sprendimu, priimtu pagal to reglamento 68*b* straipsnio 1 ir 2 dalį.

2. Atsižvelgdama į kiekvienos valstybės narės pasirinkimą, 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija nustato kiekvienos atitinkamai 54, 55 ir 56 straipsniuose nurodytos tiesioginės išmokos viršutinę ribą.

Ši viršutinė riba lygi kiekvienos rūšies tiesioginės išmokos nacionalinės viršutinės ribos, minimos 41 straipsnyje, komponentui, padaugintam iš valstybių narių pagal 54, 55 ir 56 straipsnius taikyto sumažinimo procento.

Visa nustatytų viršutinių ribų suma atimama iš 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

54 straipsnis
Išmokos už avis ir ožkas

Valstybės narės gali pasilikti ne daugiau nei 50 % 41 straipsnyje paminėtų nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 VI priede išvardytas išmokas už avis ir ožkas, sumą; ji kasmet ūkininkams išmoka papildomas išmokas.

Papildomos išmokos avis ir ožkas auginantiems ūkininkams mokamos laikantis šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 7 skirsnio sąlygų ir neviršijant pagal 53 straipsnio 2 dalį nustatytų ribų.

55 straipsnis
Išmokos už galvijus

1. Tos valstybės narės, kurios pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktį pasiliko visą nacionalinių viršutinių ribų, nurodytų šio reglamento 41 straipsnyje, komponentą ar jo dalį, skirtą priemokoms už karves žindenes, nurodytoms Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 VI priede, kasmet išmoka papildomas išmokas ūkininkams.

Papildoma išmoka siekiant skatinti ūkininkus toliau auginti karves žindenes mokama laikantis šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 8 skirsnio sąlygų ir neviršijant viršutinių ribų, nustatytų pagal 53 straipsnio 2 dalį.

2. Tos valstybės narės, kurios pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68 straipsnio 1 dalį, 68 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį arba 68 straipsnio 2 dalies b punktą pasiliko visą šio reglamento 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų, atitinkančių skerdimo priemokas už veršelius, skerdimo priemokas už kitus gyvulius arba specialiąsias priemokas už galvijų patinus, komponentą ar jo dalį, 2010 ir 2011 m. gali išmokėti papildomas išmokas ūkininkams. Papildomos išmokos mokamos už veršelių skerdimą, už galvijų, išskyrus veršelius, skerdimą ir už galvijų patinų laikymą pagal IV antraštinės dalies 1 skyriaus 8 skirsnio sąlygas. Papildomos išmokos sudaro 50 % pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68 straipsnį taikomo lygio ir neviršija ribų, nustatytų pagal šio reglamento 53 straipsnio 2 dalį.

56 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio išmokos už vaisius ir daržoves

1. Iki 2011 m. gruodžio 31 d. valstybės narės pasilieka iki 50 % šio reglamento 41 straipsnyje nurodyto viršutinių ribų komponento išmokoms už pomidorus, remdamosios sprendimu, priimtu pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68b straipsnio 1 dalį.

   Šiuo atveju, atitinkama valstybė narė, nepažeisdama pagal 53 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

   Papildoma išmoka pomidorus auginantiems ūkininkams skiriama pagal šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 5 skirsnyje nurodytas sąlygas.

2. Valstybės narės, remdamosi savo sprendimu, priimtu taikant Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68b straipsnio 2 dalį:

   a) iki 2010 m. gruodžio 31 d. pasilieka ne daugiau kaip 100 % šio reglamento 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento už vaisius ir daržoves, išskyrus trečioje pastraipoje išvardytas vienmetes kultūras; ir

   b) nuo 2011 m. sausio 1 d. iki 2012 m. gruodžio 31 d. pasilieka ne daugiau kaip 75 % šio reglamento 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento vaismedžiams ir daržovėms, išskyrus trečioje pastraipoje išvardytas vienmetes kultūras.

   Šiuo atveju atitinkama valstybė narė, nepažeisdama pagal 53 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

   Kaip nustato atitinkama valstybė narė, papildoma išmoka pagal IV antraštinės dalies 1 skyriaus 5 skirsnyje nurodytas sąlygas skiriama ūkininkams, auginantiems vienos ar daugiau rūšių toliau išvardytus vaisius ir daržoves:

   a) šviežias figas,

   b) šviežius citrusų vaisius,

   c) valgomąsias vynuoges,

   d) kriaušes,

   e) abrikosus ir nektarinus, ir

   f) *d'Ente* veislės slyvas.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytas nacionalinių viršutinių ribų komponentas nustatytas IX priede.

3 SKYRIUS
BENDROSIOS IŠMOKOS SCHEMOS ĮGYVENDINIMAS NAUJOSIOSE VALSTYBĖSE NARĖSE, TAIKANČIOSE BENDROSIOS IŠMOKOS UŽ PLOTĄ SCHEMĄ

57 straipsnis

Bendrosios išmokos schemos įgyvendinimas valstybėse narėse, taikančiose bendrosios išmokos už plotą schemą

1. Jei šiame skyriuje nenurodyta kitaip, šios antraštinės dalies nuostatos taikomos naujosioms valstybėms narėms, taikančioms V antraštinės dalies 2 skyriuje nurodytą bendrosios išmokos už plotą schemą.

   42 ir 45 straipsniai bei 2 skyriaus 1 skirsnis netaikomi.

2. Bet kuri naujoji valstybė narė, taikanti bendrosios išmokos už plotą schemą, 53 straipsnio 1 dalyje ir 58 straipsnio 1 dalyje nurodytus sprendimus priima iki metų, einančių iki tų metų, kuriais ji pirmą kartą taikys bendrosios išmokos schemą, rugpjūčio 1 d.

3. Bet kuri naujoji valstybė narė, taikanti bendrosios išmokos už plotą schemą, gali nustatyti, kad „reikalavimus atitinkantis hektaras“ – tai ne tik 35 straipsnio 2 dalyje nurodytus reikalavimus atitinkantis plotas, bet ir bet kuris valdos žemės ūkio naudmenų plotas, kuris 2003 m. birželio 30 d. buvo geros agrarinės būklės, nepriklausomai nuo to, ar jis tuo metu buvo naudojamas gamybai.

58 straipsnis

Paramos paraiška

1. Ūkininkai kreipiasi dėl paramos pagal bendrosios išmokos schemą iki datos, kurią turi nustatyti naujosios valstybės narės, tačiau ne vėliau kaip iki gegužės 15 dienos.

2. Išskyrus *force majeure* ir išimtines aplinkybes, kaip apibrėžta 36 straipsnio 1 dalyje, ūkininkams neskiriamos jokios teisės į išmokas, jei jie nesikreipia dėl bendrosios išmokos schemos iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų gegužės 15 dienos.

59 straipsnis

Nacionalinis rezervas

1. Siekdamos sukaupti nacionalinį rezervą, naujosios valstybės narės nacionalinėms viršutinėms riboms taiko linijinį procentinio dydžio sumažinimą.

2. Naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir siekdamos, kad visiems ūkininkams būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir išvengta rinkos bei konkurencijos iškraipymo, naudoja nacionalinį rezervą, kad teises į išmokas paskirstytų ūkininkams, atsidūrusiems ypatingoje padėtyje, kurią turi apibrėžti Komisija 128 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

3. Pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir siekdamos, kad visiems ūkininkams būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir išvengta rinkos bei konkurencijos iškraipymo, gali naudoti nacionalinį rezervą, kad teises į išmokas paskirstytų konkrečiuose sektoriuose dirbantiems ūkininkams, atsidūrusiems ypatingoje padėtyje dėl perėjimo prie bendrosios išmokos schemos.

4. Valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir siekdamos, kad visiems ūkininkams būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir išvengta rinkos bei konkurencijos iškraipymo, gali naudoti nacionalinį rezervą teisėms į išmoką skirti ūkininkams, pradėjusiems žemės ūkio veiklą po 2007 m. sausio 1 d. ir negavusiems jokių tiesioginių išmokų 2007 m.

5. Naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir siekdamos, kad visiems ūkininkams būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir išvengta rinkos bei konkurencijos iškraipymo, gali naudoti nacionalinį rezervą, kad teises į išmokas paskirstytų ūkininkams tose vietovėse, kuriose vykdomos pertvarkymo ir (arba) vystymo programos, susijusios su valstybės intervencinių priemonių taikymu, taip siekiant išvengti žemės apleidimo ir (arba) kompensuoti konkrečius tose teritorijose veikiančių ūkininkų nuostolius dėl nepalankių ūkininkauti sąlygų.

6. 2–5 dalių taikymo tikslais naujosios valstybės narės gali padidinti konkretaus ūkininko teisių į išmokas vieneto vertę, neviršydamos 5000 EUR, ir (arba) suteikti tokiam ūkininkui naujų teisių į išmokas.

7. Jei valstybėms narėms trūksta nacionalinio rezervo lėšų, jos taiko linijinį teisių į išmokas sumažinimą.

60 straipsnis

41 straipsnyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos

1. Naujosios valstybės narės bendrosios išmokos schemą gali taikyti regioniniu lygmeniu.

2. Naujosios valstybės narės apibrėžia regionus remdamosi objektyviais kriterijais.

3. Prireikus, naujoji valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais, 41 straipsnyje nurodytą nacionalinę viršutinę ribą, sumažintą pagal 59 straipsnį, padalija regionams.

61 straipsnis

Teisių į išmoką skyrimas

1. Visiems ūkininkams suteikiamos teisės į išmokas, kurių vieneto vertė apskaičiuojama 41 straipsnyje nustatytą regioninę viršutinę ribą padalijant iš nacionaliniu lygiu nustatytų teisių į išmoką skaičiaus, kaip apibrėžta šio straipsnio 2 dalyje.

2. Vieno ūkininko turimų teisių į išmokas skaičius lygus hektarų, kuriuos jis deklaruoja pagal 36 straipsnio 1 dalį pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais, skaičiui, išskyrus *force majeure* ar išimtines aplinkybes, kaip apibrėžta 36 straipsnio 1 dalyje.

3. Nukrypdamos nuo 2 dalies, naujosios valstybės narės gali nuspręsti, kad vieno ūkininko turimų teisių į išmokas skaičius lygus visų hektarų, už kuriuos jam suteikta teisė į bendrąją išmoką už plotą 2005, 2006 ir 2007 m., trijų metų vidurkiui, išskyrus *force majeure* ar išimtines aplinkybes, kaip apibrėžta 36 straipsnio 1 dalyje.

62 straipsnis
Pievos

Valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir neviršydamos regioninės viršutinės ribos ar jos dalies, gali taip pat nustatyti skirtingas teisių į išmokas, kurios turi būti skiriamos 61 straipsnio 1 dalyje nurodytiems ūkininkams, vieneto vertes:

a) už hektarus pievų, nustatytų 2008 m. birželio 30 d., ir už visus kitus reikalavimus atitinkančius hektarus, arba

b) už daugiamečių pievų, nustatytų 2008 m. birželio 30 d., hektarus ir už visus kitus reikalavimus atitinkančius hektarus.

63 straipsnis
Teisėms į išmokas taikomos sąlygos

1. Pagal šį skyrių nustatytos teisės į išmokas gali būti perduodamos tik tame pačiame regione arba tarp regionų, kuriuose teisės į išmokas už hektarą yra tokios pačios.

2. Naujosios valstybės narės, laikydamosi Bendrijos teisės bendrųjų principų, vėliausiai iki metų, einančių iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų, rugpjūčio 1 d. gali nuspręsti, kad pagal šį skyrių nustatytos teisės į išmokas būtų laipsniškai keičiamos, siekiant iš anksto nustatytais etapais ir pagal objektyvius kriterijus suvienodinti jų vertę.

3. Išskyrus *force majeure* ar išimtines aplinkybes, nurodytas 36 straipsnio 1 dalyje, ūkininkas gali perleisti savo teises į išmokas be žemės tik jei bent per vienerius kalendorinius metus jis panaudoja, kaip apibrėžta 35 straipsnyje, ne mažiau kaip 80 % savo teisių į išmokas arba jei savanoriškai į nacionalinį rezervą atiduoda visas pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais nepanaudotas teises į išmokas.

4 SKYRIUS
SUSIETŲJŲ IŠMOKŲ ĮTRAUKIMAS Į BENDROSIOS IŠMOKOS SCHEMĄ

64 straipsnis

Susietosios paramos įtraukimas į bendrosios išmokos schemą

Valstybės narės nuo 2010 m. įtraukia paramą, kurią galima teikti pagal susietosios paramos schemas, nurodytas X priedo I, II ir III punktuose, į bendrosios išmokos schemą pagal šiame skyriuje nurodytas taisykles.

65 straipsnis

Į bendrosios išmokos schemą neįtrauktos susietosios paramos schemos įtraukimas

1. XI priede nurodytas sumas, kurias buvo galima naudoti susietajai paramai pagal X priedo I punkte nurodytas schemas, valstybės narės paskirsto atitinkamų sektorių ūkininkams remdamosi objektyviais kriterijais ir atsižvelgdamos, visų pirma, į tų ūkininkų tiesiogiai ar netiesiogiai pagal atitinkamas paramos schemas gautą paramą per vienerius ar daugiau metų 2005–2008 m. laikotarpiu.

2. Valstybės narės didina konkretaus ūkininko teisių į išmokas vertę, remdamosi sumomis, gautomis taikant 1 dalį.

   Ūkininko turimos teisės į išmoką vertės padidėjimas apskaičiuojamas ankstesnėje dalyje nurodytą sumą padalijus iš kiekvieno susijusio ūkininko turimų teisių į išmokas.

   Tačiau jei susijusiame sektoriuje veiklą vykdantis ūkininkas teisių į išmoką neturi, jam skiriama tiek teisių į išmokas, kurių;

   a) skaičius yra lygus pagal 36 straipsnio 1 dalį jo deklaruojamų hektarų skaičiui už tuos metus, kai susietoji parama buvo įtraukta į bendrosios išmokos schemą,

   b) vertė apskaičiuojama padalijant pirmoje dalyje nurodytą sumą iš skaičiaus, nustatyto pagal a punktą.

66 straipsnis

Iš dalies į bendrosios išmokos schemą neįtrauktos susietosios paramos schemos įtraukimas

Sumas, kurias buvo galima naudoti susietajai paramai pagal X priedo II punkte nurodytas schemas, valstybės narės atitinkamų sektorių ūkininkams paskirsto atsižvelgdamos į tų ūkininkų tiesiogiai ar netiesiogiai pagal atitinkamas paramos schemas gautą paramą 2000–2002 m. laikotarpiu. Tačiau valstybės narės, laikydamosi objektyvių kriterijų, gali pasirinkti naujesnį reprezentacinį laikotarpį.

Valstybės narės didina teisių į išmokas vertę susijusiems ūkininkams arba skiria teises į išmokas pagal 65 straipsnio 2 dalies nuostatas.

67 straipsnis

Neprivalomas iš dalies į bendrosios išmokos schemą neįtrauktos susietosios paramos schemos įtraukimas

Jei valstybė narė nepriima 53 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto sprendimo, sumos, kurias buvo galima naudoti susietajai paramai pagal X priedo III punkte nurodytas schemas, įtraukiamos į bendrosios išmokos schemą pagal 66 straipsnyje išdėstytas nuostatas.

5 SKYRIUS
SPECIALIOJI PARAMA

68 straipsnis

Bendrosios taisyklės

1. Valstybės narės vėliausiai iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. gali nuspręsti nuo 2010 kalendorinių metų panaudoti iki 10 % savo nacionalinių viršutinių ribų, nurodytų 41 straipsnyje, paramai ūkininkams:

   a) siekdamos

      i) paremti konkrečius ūkininkavimo metodus, padedančius apsaugoti arba gerinti aplinką,

      ii) padėti gerinti žemės ūkio produktų kokybę, arba

      iii) padėti gerinti prekybą žemės ūkio produktais;

   b) pašalinti konkrečias kliūtis, su kuriomis susiduria pieno, galvijienos, avienos, ožkienos ir ryžių sektoriuose veiklą vykdantys ūkininkai ekonomiškai ar ekologiškai pažeidžiamose vietovėse,

   c) teritorijose, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos, kad būtų išvengta žemės apleidimo ir (arba) pašalintos specifinės kliūtys tose vietovėse veiklą vykdantiems ūkininkams,

   d) teikiant įnašus įmokoms už pasėlių draudimą pagal 69 straipsnyje nurodytas sąlygas,

   e) savitarpio pagalbos fondams gyvulių ir augalų ligų atvejais pagal 70 straipsnyje nurodytas sąlygas.

2. Parama priemonėms, nurodytoms 1 pastraipos a punkte gali būti teikiama:

   a) jei

      i) tai parama konkretiems ūkininkavimo metodams, nurodytiems tos pastraipos i punkte; ją teikiant, reikia laikytis agrarinės aplinkosaugos išmokų reikalavimų, nustatytų Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 39 straipsnio 3 dalyje,

ii) tai parama žemės produktų kokybei gerinti, nurodyta tos pastraipos ii punkte; ją teikiant, reikia laikytis Tarybos reglamento (EB) Nr. 509/2006, Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006, Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007[20] ir Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 II dalies II antraštinės dalies I skyriaus reikalavimų

iii) tai parama prekybai žemės ūkio produktais gerinti, nurodyta tos pastraipos iii punkte; ją teikiant, reikia laikytis Tarybos reglamento (EB) Nr. 3/2008 2–5 straipsniuose nustatytų reikalavimų, ir

b) tik siekiant kompensuoti faktiškai patirtas papildomas išlaidas ir negautas pajamas, kad būtų įgyvendinti susiję tikslai.

3. Parama priemonėms, nurodytoms 1 pastraipos b punkte gali būti teikiama tik:

a) visapusiškai įgyvendinus bendrosios išmokos schemą atitinkamame sektoriuje pagal 54, 55 ir 71 straipsnius.

b) tiek, kiek reikia siekiant sukurti paskatas dabartiniam gamybos lygiui išlaikyti.

4. Parama, teikiama pagal 1 pastraipos a, b ir e punktuose nurodytas priemones, turi neviršyti 2,5 % 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių ribų. Valstybės narės gali nustatyti tarpines ribas kiekvienai priemonei.

5. Parama priemonėms nurodytoms:

a) 1 pastraipos a ir d punktuose, teikiama išmokant metines papildomas išmokas,

b) 1 pastraipos b punkte, teikiama išmokant metines papildomas išmokas, kaip antai, išmokas už galvijų vienetą ar išmokas už pievą,

c) 1 pastraipos c punkte, teikiama padidinant vieneto vertę ir (arba) ūkininko teisių į išmoką skaičių,

d) 1 pastraipos e punkte, teikiama išmokant kompensacines išmokas, kaip nurodyta 70 straipsnyje.

6. Perduoti teises į išmokas padidinus vieneto vertę ir suteikus papildomos teisės į išmokas, kaip nurodyta 5 pastraipos c punkte, galima tik jei perduodant teises į išmokas, perduodamas ir atitinkamas reikalavimus atitinkančių hektarų skaičius.

7. Parama 1 pastraipoje nurodytoms priemonėms yra suderinama su kitomis Bendrijos priemonėmis ir politikos sritimis.

8. Valstybės narės kaupia lėšas, reikalingas teikti paramai, nurodytai:

a) 1 pastraipos a, b, c ir d punktuose, taikydamos linijinį ūkininkų teisių į išmokas sumažinimą ir (arba) iš nacionalinio rezervo,

[20] OL L 189, 2007 7 20, p. 1.

b) 1 pastraipos e punkte, prireikus, taikydamos linijinį vienos ar daugiau susijusių išmokų gavėjams sumažinimą pagal šios antraštinės dalies nuostatas ir neviršydamos 1 ir 3 pastraipose nurodytų ribų.

9. Komisija 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustato šioje skiltyje nurodytos paramos teikimo sąlygas, visų pirma siekdama užtikrinti suderinamumą su kitomis Bendrijos priemonėmis bei politikos sritimis ir išvengti paramos kaupimosi.

69 straipsnis
Pasėlių draudimas

1. Valstybės narės gali teikti finansinius indėlius pasėlių draudimo įmokoms, kai apsidraudžiama nuo nuostolių dėl nepalankių klimato sąlygų.

Šiame straipsnyje „nepalankios oro sąlygos“ – tai tokie gamtos reiškiniai, kurie gali būti prilyginti stichinėms nelaimėms, kaip antai: šalna, kruša, ledas, lietus arba sausra, kurios sunaikina daugiau kaip 30 % atitinkamo ūkininko praėjusių trejų metų metinio produkcijos vidurkio arba trejų metų vidurkio, apskaičiuoto remiantis praėjusių penkerių metų vidurkiu, išskyrus geriausius ir prasčiausius produkcijos rezultatus.

2. Ūkininkui suteikiama parama iš finansinio indėlio sudaro 60 % mokėtinos draudimo įmokos. Valstybės narės, atsižvelgdamos į klimato padėtį arba į susijusio sektoriaus padėtį, gali nuspręsti paramos iš finansinio indėlio dalį padidinti iki 70 %.

Valstybės narės gali nustatyti didžiausią leistiną draudimo įmokos sumą, jei tokiai įmokai kompensuoti gali būti teikiama parama iš finansinio indėlio.

3. Apdraudus pasėlius, draudimas galioja tik tada, jei tokias nepalankias oro sąlygas formaliai pripažino susijusios valstybės narės kompetentinga institucija.

4. Išmokos tokiems nuostoliams kompensuoti neturi viršyti visų 1 pastraipoje nurodytų nuostolių kompensavimo išlaidų; jas išmokant, nereikalaujama nurodyti būsimos gamybos tipo ar kiekio ir nesiekiama tai nustatyti.

5. Parama iš finansinio indėlio tiesiogiai teikiama susijusiam ūkininkui.

6. Bendrija iš 68 straipsnio 1 dalyje nurodytų lėšų bendrai su valstybe nare finansuoja pastarosios finansinių indėlių teikimo išlaidas, sumokėdama 40 % reikalavimus atitinkančių draudimo įmokos sumų, nustatytų pagal šio straipsnio 2 dalį.

Pirmos pastraipos nuostatomis nepažeidžiamos valstybių narių teisės iš dalies ar visiškai finansuoti finansinius indėlius, taikant privalomas kolektyvinės atsakomybės sistemas susijusiuose sektoriuose.

7. Parama iš finansinio indėlio nėra kliūtis draudimo paslaugų vidaus rinkai. Pagalba neturi būti teikiama tik draudimo paslaugoms, kurias teikia viena draudimo bendrovė arba bendrovių grupė, arba teikiama tik su sąlyga, kad draudimo sutartis būtų pasirašyta su toje valstybėje narėje įsteigta bendrove.

70 straipsnis

Savitarpio pagalbos fondai gyvūnų ir augalų ligų atvejais

1. Siekdamos kompensuoti ūkininkų ekonominius nuostolius dėl gyvūnų ar augalų ligos protrūkio, valstybės narės gali teikti jiems finansinę kompensaciją finansinių indėlių į savitarpio pagalbos fondus forma.

2. Šiame straipsnyje:

   (a) „savitarpio pagalbos fondas“ – tai valstybės narės pagal nacionalinius įstatymus akredituota ūkininkų apsidraudimo sistema, kurią taikant išmokamos kompensacinės išmokos tai sistemai priklausantiems ir ekonominių nuostolių dėl gyvūnų ligos protrūkio patyrusiems ūkininkams;

   (b) „ekonominiai nuostoliai“ – visos ūkininko patirtos papildomos išlaidos dėl ūkininko taikytų išskirtinių priemonių, siekiant sumažinti pasiūlą susijusioje rinkoje arba didelį gamybos sumažėjimą. Išlaidos, kurios gali būti kompensuojamos pagal kitas Bendrijos nuostatas, ir išlaidos, patirtos taikant visas kitas sveikatos ir veterinarines arba fitosanitarines priemones, nelaikomos ekonominiu nuostoliu.

3. Finansinė kompensacija iš savitarpio pagalbos fondo mokama tiesiogiai ekonominių nuostolių patyrusiems ūkininkams, kurie yra to fondo nariai.

   Savitarpio pagalbos fondų išmokamų finansinių kompensacijų šaltinis:

   (a) ūkininkų, kurie yra fondo nariai, į fondą įneštos kapitalo atsargos ir (arba)

   (b) fondų komercinėmis sąlygomis paimtos paskolos.

   Pradinės kapitalo atsargos valstybės lėšomis nepapildomos.

4. 1 pastraipoje nurodyti finansiniai įnašai gali būti mokami, siekiant:

   (a) padengti daugiausiai trejų metų administracines išlaidas, patirtas steigiant savitarpio pagalbos fondą,

   (b) grąžinti komercinių paskolų, kurias savitarpio pagalbos fondas paėmė siekdamas išmokėti finansines kompensacijas ūkininkams, pagrindinę sumą ir palūkanas,

   c) savitarpio pagalbos fondui išmokėti iš kapitalo atsargų sumas, skirtas ūkininkų finansinėms kompensacijoms.

   Komisija 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustato ilgiausią ir trumpiausią paskolų, naudojamų finansiniams indėliams, suteikimo laikotarpį.

   Jei fondas moka finansinę kompensaciją pagal pirmos pastraipos c punktą, valstybės finansinis indėlis mokamas tuo pačiu ritmu, kaip nustatyta minimalaus laikotarpio komercinei paskolai.

5. Parama iš finansinio indėlio negali viršyti 60 % 4 dalyje nurodytų išlaidų. Valstybės narės, atsižvelgdamos į susijusio sektoriaus padėtį, paramą iš finansinio indėlio gali

padidinti iki 70 %. Savitarpio pagalbos fondui priklausantys ūkininkai padengia tas išlaidas, kurios nėra finansuojamos iš finansinių indėlių.

Valstybės narės gali nustatyti išlaidų, kurios gali būti padengiamos iš finansinių indėlių, ribas, taikydamos:

(a) viršutines ribas fondui,

(b) atitinkamas viršutines ribas vienetui.

6. Valstybių narių išlaidos finansiniams indėliams bendrai finansuojamos Bendrijos iš 68 straipsnio 1 dalyje nurodytų lėšų – Bendrija apmoka 40 % 4 dalies reikalavimus atitinkančių sumų.

Pirmos pastraipos nuostatomis nepažeidžiamos valstybių narių teisės iš dalies ar visiškai finansuoti finansinius indėlius, taikant privalomas kolektyvinės atsakomybės sistemas susijusiuose sektoriuose.

7. Valstybės narės nustato savitarpio pagalbos fondų sudarymo ir valdymo taisykles, visų pirma siekdamos suteikti kompensacines išmokas ūkininkams krizių atveju arba siekdamos tokias taisykles administruoti ir kontroliuoti.

8. Valstybės narės pateikia Komisijai šio straipsnio įgyvendinimo metinę ataskaitą. Ataskaitos formą, turinį, pateikimo laiką ir terminus nustato Komisija 128 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS
KITOS PAGALBOS SCHEMOS

1 SKYRIUS
BENDRIJOS PAGALBOS SCHEMOS

1 SKIRSNIS
SPECIALI IŠMOKA UŽ RYŽIUS

71 straipsnis
Taikymo sritis

Už 2009, 2010 ir 2011 m. pagalba ūkininkams, auginantiems ryžius, kurių klasifikacinis KN kodas yra 1006 10, skiriama šiame skirsnyje nustatytomis sąlygomis.

72 straipsnis

Pagalbos teikimo sąlygos ir suma

1. Pagalba skiriama už ryžiais apsėtos žemės, kurioje augalų pasėliai išlaikomi bent jau iki žydėjimo įprastomis vegetacinėmis sąlygomis pradžios, hektarą.

   Vis dėlto, augalai, auginami plotuose, kurie yra visiškai apsėti ir kultivuojami pagal vietos standartus, tačiau kuriuose dėl atitinkamos valstybės narės pripažintų išimtinių oro sąlygų žydėjimo etapas nepasiekiamas, toliau atitinka pagalbos skyrimo reikalavimus, jei šie plotai iki šio vegetacinio etapo nenaudojami jokiam kitam tikslui.

2. Nustatoma tokia pagalba pagal derlingumą susijusiose valstybėse narėse:

(EUR/ha)

	2009 m.	***2010 ir 2011 m.***
Bulgarija	345,255	172,627
Graikija	561,00	280,5
Ispanija	476,25	238,125
Prancūzija	411,75	205,875
Italija	453,00	226,5
Vengrija	232,50	116,25
Portugalija	453,75	226,875
Rumunija	126,075	63,037

73 straipsnis

Plotai

Nustatomas kiekvienos atitinkamus produktus gaminančios valstybės narės nacionalinis bazinis plotas. Tačiau Prancūzijai nustatomi du baziniai plotai. Baziniai plotai yra tokie:

– Bulgarijos – 4 166 ha
– Graikijos – 20 333 ha
– Ispanijos – 104 973 ha
– Prancūzijos – 19 050 ha
– Italijos – 219 588 ha
– Vengrijos 3 222 ha
– Portugalijos – 24 667 ha
– Rumunijos – 500 ha.

Valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais, savo bazinį plotą gali skirstyti į subbazinius plotus.

74 straipsnis
Nustatyto plotų dydžio viršijimas

1. Kai valstybėje narėje ryžiais apsėtas plotas konkrečiais metais viršija 73 straipsnyje nurodytą bazinį plotą, tais metais plotas, už kurį prašoma pagalbos, mažinamas proporcingai kiekvienam ūkininkui.

2. Kai valstybė narė savo bazinį plotą ar plotus skirsto į subbazinius plotus, 1 dalyje nurodytas ploto sumažinimas taikomas tik ūkininkams tuose subbaziniuose plotuose, kuriuose viršijamos ribos. Plotas mažinamas, kai atitinkamoje valstybėje narėje subbazinio ploto plotai, kurie neviršija ribų, perskirstomi į subbazinius plotus, kuriuose tos ribos yra viršijamos.

2 SKIRSNIS
PAGALBA UŽ KRAKMOLINES BULVES

75 straipsnis
Pagalbos dydis

Pagalba skiriama ūkininkams, auginantiems bulvių krakmolo gamybai skirtas bulves. Išmokos suma skiriama už bulvių, kurių reikia vienai tonai krakmolo pagaminti, kiekį. Nustatoma tokia išmoka:

a) 66,32 EUR 2009–2010 ir 2010–2011 prekybos metais;

b) 33,16 EUR 2011–2012 ir 2012–2013 prekybos metais.

Ši suma derinama atsižvelgiant į krakmolo kiekį bulvėse.

76 straipsnis
Sąlygos

Pagalba mokama tik už bulvių kiekį, dėl kurio užauginimo sudaroma bulvių augintojo ir krakmolo gamintojo sutartis, neviršijant tokia įmonei skirtos kvotos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 1234/2007[21] 84a straipsnio 2 dalyje.

3 SKIRSNIS
SPECIALI IŠMOKA UŽ MEDVILNĘ

77 straipsnis
Taikymo sritis

Pagalba ūkininkams, auginantiems medvilnę, kurios klasifikacinis KN kodas yra 5201 00, skiriama šiame skyriuje nustatytomis sąlygomis.

[21] OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

78 straipsnis

Sąlygos

1. Pagalba skiriama už reikalavimus atitinkančio medvilnės hektaro plotą. Pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantis plotas yra žemės ūkio paskirties žemėje, kurioje valstybė narė leidžia auginti medvilnę, yra apsėtas leidžiamomis medvilnės rūšimis, o derlius jame nuimamas įprastomis auginimo sąlygomis.

   77 straipsnyje nurodyta pagalba išmokama už gerą ir tinkamos parduoti kokybės medvilnę.

2. Valstybės narės suteikia leidimą naudoti 1 dalyje minimą žemę ir sėti toje dalyje minimų rūšių medvilnę pagal išsamias taisykles ir sąlygas, priimtas 128 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

79 straipsnis

Baziniai plotai ir sumos

1. Nustatomi tokie valstybių baziniai plotai:

   – Bulgarijos – 10 237 ha

   – Graikijos – 370 000 ha

   – Ispanijos – 70 000 ha

   – Portugalijos – 360 ha.

2. Pagalbos dydis už reikalavimus atitinkantį hektarą:

   – Bulgarijai – 263 EUR,

   – Graikijai 594 EUR už 300 000 hektarų ir 342,85 EUR už likusius 70 000 hektarų,

   – Ispanijai – 1 039 EUR,

   – Portugalijai – 556 EUR.

3. Jei konkrečioje valstybėje narėje pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantis medvilnės plotas tam tikrais metais viršija 1 dalyje nurodytą bazinį plotą, 2 dalyje tai valstybei narei nustatyta pagalba sumažinama proporcingai tiek, kiek buvo viršytas bazinis plotas.

   Tačiau Graikijos atveju, kad būtų neviršyta visa 202,2 milijonų EUR suma, proporcingai sumažinama pagalbos suma, nustatyta už tą nacionalinio bazinio ploto dalį, kuri sudaro 70 000 hektarų.

4. Išsamios šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės priimamos 128 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

80 straipsnis

Patvirtintos tarpšakinės organizacijos

1. Šiame skyriuje „patvirtinta tarpšakinė organizacija“– tai juridinis asmuo, sudarytas iš medvilnę auginančių ūkininkų ir mažiausiai vienos medvilnės valymo įmonės, kuris vykdo tokią veiklą:

   – padeda geriau koordinuoti medvilnės pateikimą į rinką, visų pirma vykdydamas mokslinius tyrimus ir rinkos tyrimus,

   – rengia su Bendrijos taisyklėmis suderinamas standartines sutarčių formas,

   – orientuoja gamybą į tokius produktus, kurie yra geriau pritaikyti rinkos poreikiams ir vartotojų reikalavimams, visų pirma susijusius su produktų kokybe ir vartotojų apsauga,

   – atnaujina produkto kokybės gerinimo metodus ir būdus,

   – pasitelkdama kokybės sertifikavimo schemas, kuria rinkos strategijas medvilnės vartojimui skatinti.

2. Valstybė narė, kurios teritorijoje yra įsisteigusios medvilnės valymo įmonės, patvirtina tarpšakines organizacijas, kurios atitinka kriterijus, nustatomus 128 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

81 straipsnis

Pagalbos išmokėjimas

1. Ūkininkams pagalba skiriama už reikalavimus atitinkantį hektarą, kaip numatyta 79 straipsnyje.

2. Tiems ūkininkams, kurie yra patvirtintos tarpšakinės organizacijos nariai, pagalba skiriama už reikalavimus atitinkantį hektarą 79 straipsnio 1 dalyje nurodytame baziniame plote, pagalbos sumą už hektarą padidinant 3 eurais.

4 SKIRSNIS

PAGALBA CUKRINIŲ RUNKELIŲ IR CUKRANENDRIŲ AUGINTOJAMS

82 straipsnis

Taikymo sritis

1. Valstybėse narėse, kurios suteikė Reglamento (EB) Nr. 320/2006 3 straipsnyje numatytą restruktūrizavimo pagalbą už ne mažiau kaip 50 % Reglamento (EB) Nr. 318/2006[22] III priede 2006 m. vasario 20 d. nustatytos cukraus kvotos, Bendrijos pagalba skiriama cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams.

2. Pagalba skiriama ne daugiau kaip penkerius metus iš eilės nuo prekybos metų, kuriais pasiekiamas 1 dalyje nurodyta 50 % riba, bet ne už vėlesnius kaip 2013–2014 prekybos metus.

---

[22] OL L 58, 2006 2 28, p. 1.

83 straipsnis
Sąlygos

Pagalba skiriama už cukraus, pagaminto iš cukrinių runkelių ar cukranendrių, tiekiamų pagal sutartis, sudarytas pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 50 straipsnį, kvotos kiekį.

84 straipsnis
Pagalbos dydis

Pagalba nurodoma už standartinės kokybės balto cukraus toną. Pagalbos dydis lygus pusei dydžio, gauto šio reglamento XII priede nurodytos viršutinės ribos, numatytos atitinkamai valstybei narei už atitinkamus metus, dydį padalinus iš Reglamento (EB) Nr. 318/2006 III priede 2006 m. vasario 20 d. nustatytos bendros cukraus ir inulino sirupo kvotos.

Šio reglamento 110 ir 120 straipsniai netaikomi pagalbai, teikiamai cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams.

5 SKIRSNIS
PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IŠMOKOS UŽ VAISIUS IR DARŽOVES

85 straipsnis
Pereinamojo laikotarpio pagalba už plotą

1. Taikant 56 straipsnio 1 dalį arba 117 straipsnio 1 dalį, pomidorų, kurie tiekiami perdirbimui, augintojams to straipsnio nuostatose nurodytu laikotarpiu šiame skyriuje nustatytomis sąlygomis gali būti teikiama pereinamojo laikotarpio pagalba.

2. Taikant 56 straipsnio 2 dalį arba 117 straipsnio 2 dalį tam tikrų vieno ar daugiau vaisių ir daržovių produktų, išvardytų 56 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, kurie tiekiami perdirbimui, gamintojams to straipsnio nuostatose nurodytu laikotarpiu šiame skyriuje nustatytomis sąlygomis gali būti teikiama pereinamojo laikotarpio pagalba už plotą, kaip nustato valstybės narės.

86 straipsnis
Pagalbos dydis ir jos skyrimo reikalavimai

1. Valstybės narės, vadovaudamosi objektyviais kriterijais, nustato pagalbos už hektarą, kuriame auginami pomidorai ir vaisiai bei daržovės, išvardyti 56 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, dydį.

2. Visa išmokų suma negali viršyti pagal 53 straipsnio 2 dalį ar 117 straipsnį nustatytos viršutinės ribos.

3. Pagalba teikiama tik už tuos plotus, kuriuose užaugintiems produktams taikoma sutartis dėl perdirbimo į vieną iš Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 1 straipsnio 1 dalies j punkte išvardytų produktų.

4. Subjektams, norintiems gauti Bendrijos pagalbą, valstybės narės gali taikyti papildomus objektyvius kriterijus, įskaitant reikalavimą, kad ūkininkai būtų gamintojų organizacijos nariai arba gamintojų grupė, pripažinta atitinkamai pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 125b straipsnį ar 152d straipsnį.

6 SKIRSNIS
PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IŠMOKOS UŽ UOGAS

87 straipsnis
Išmoka už uogas

1. Laikotarpiu, kuris baigiasi 2012 m. gruodžio 31 d., perdirbti tiekiamoms braškėms, kurių klasifikacinis KN kodas yra 0810 10 00, ir avietėms, kurių klasifikacinis KN kodas yra 0810 20 00, taikoma pereinamojo laikotarpio pagalba už plotą.

2. Pagalba teikiama tik už tuos plotus, kuriuose užaugintiems produktams taikoma sutartis dėl perdirbimo į vieną iš Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 1 straipsnio 1 dalies j punkte išvardytų produktų.

3. Bendrijos mokamos pagalbos dydis – 230 eurų už hektarą.

4. Be Bendrijos pagalbos valstybės narės gali teikti nacionalinę pagalbą. Visa Bendrijos ir valstybės narės kartu teikiama pagalba neturi viršyti 400 EUR už hektarą.

5. Pagalba teikiama tik už didžiausius leistinus nacionalinius garantuotus plotus, kurie valstybėse narėms paskirstyti taip:

Valstybė narė	Nacionalinis garantuojamas plotas (hektarais)
Bulgarija	2 400
Vengrija	1 700
Latvija	400
Lietuva	600
Lenkija	48 000

Jei pagalbos teikimo reikalavimus atitinkantis plotas atitinkamoje valstybėje narėje ir atitinkamais metais viršija maksimalų nacionalinį garantuojamą plotą, 3 dalyje nurodyta pagalbos suma sumažinama proporcingai maksimalaus nacionalinio garantuojamo ploto perviršiui.

6. 110 ir 120 straipsniai netaikomi pereinamojo laikotarpio išmokai už uogas.

7 SKIRSNIS
PRIEMOKOS UŽ AVIS IR OŽKAS

88 straipsnis
Taikymo sritis

Taikydamos 54 straipsnį, valstybės narės šiame skirsnyje numatytomis sąlygomis, jei nenumatyta kitaip, avis ir ožkas auginantiems ūkininkams kasmet skiria priemokas ar papildomas išmokas.

89 straipsnis
Apibrėžtys

Šiame skirsnyje vartojamos tokios apibrėžtys:

a) „avelė“ – bet kurios avių rūšies patelė, kuri bent kartą ėriavosi arba yra bent vienerių metų;

b) „vedeklė“ – bet kurios ožkų rūšies patelė, kuri bent kartą vedė ožiukus arba yra bent vienerių metų.

90 straipsnis
Priemoka už avelę ir vedeklę

1. Ūkininkas, laikantis aveles savo valdoje ir pateikęs priemokos paraišką, gali gauti priemokas už avelių laikymą (priemoka už avelę).

2. Ūkininkas, laikantis vedekles savo valdoje ir pateikęs paraišką, gali gauti priemokas už vedeklių laikymą (priemoka už vedeklę). Šios priemokos skiriamos ūkininkams konkrečiose vietovėse, kuriose šių gyvulių auginimas atitinka tokius kriterijus:

   a) ožkos auginamos daugiausia ožkienos gamybai;

   b) ožkų ir avių auginimo būdai yra panašūs.

   Tokių vietovių sąrašas sudaromas 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Priemokos už aveles ir vedekles mokamos už kalendorinius metus kaip metinės išmokos ūkininkui už reikalavimus atitinkantį gyvulį neviršijant individualių viršutinių ribų Valstybė narė nustato mažiausią gyvulių, dėl kurių pateikiama paraiška gauti priemokas, skaičių. Mažiausias skaičius yra ne mažiau kaip 10 ir ne daugiau kaip 50 gyvulių.

4. Priemoka už vieną avelę yra 21 euras. Tačiau ūkininkams, prekiaujantiems avių pienu ar iš avių pieno pagamintais produktais, už avelę mokama 6,8 euro priemoka.

5. Priemoka už vieną vedeklę yra 6,8 euro.

91 straipsnis

Papildoma priemoka

1. Papildomos priemokos mokamos ūkininkams tose vietovėse, kuriose avių ir ožkų auginimas yra tradicinė veikla arba didelę kaimo ekonomikos dalį sudaranti veikla. Tokias vietoves nustato valstybės narės. Bet kuriuo atveju papildoma priemoka skiriama tik tam ūkininkui, kurio ne mažiau kaip 50 % žemės ūkiui naudojamo valdos ploto yra mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, apibrėžtose Reglamento (EB) Nr. 1257/1999.

2. Papildoma priemoka taip pat skiriama ūkininkui, kuris vykdo sezoninį gyvulių pervarymą į naujas ganyklas, jei:

   a) ne mažiau kaip 90 % gyvulių, už kuriuos pateikta paraiška gauti priemoką, ne trumpiau kaip 90 dienų iš eilės ganoma reikalavimus atitinkančiame plote, nustatytame pagal 1 dalį, ir

   b) valdos pagrindinė buveinė yra tiksliai apibrėžtoje geografinėje vietovėje, kurios atžvilgiu valstybės narės nustatė, kad joje sezoninis gyvulių pervarymas į naujas ganyklas yra tradiciškai taikomas auginant avis ir (arba) ožkas ir kad toks gyvulių judėjimas yra būtinas dėl pakankamo pašarų kiekio stokos sezoninio gyvulių pervarymo į naujas ganyklas laikotarpiu.

3. Papildoma priemoka už vieną avelę ir už vieną vedeklę yra 7 eurai. Papildoma priemoka skiriama tokiomis pačiomis sąlygomis, kokiomis skiriamos priemokos už aveles ir vedekles.

92 straipsnis

Bendrosios išmokų taisyklės

1. Priemokos ūkininkams gavėjams mokamos atsižvelgiant į tai, kiek avelių ir (arba) vedeklių laikoma jų valdose mažiausiu privalomu laikotarpiu, kuris turi būti nustatomas 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Siekiant įgyti teisę gauti tiesiogines priemokas, gyvuliai identifikuojami ir registruojami pagal Reglamentą (EB) Nr. 21/2004.

93 straipsnis

Individualios ribos

1. 2009 m. sausio 1 d. vienam ūkininkui nustatyta individuali viršutinė riba, nurodyta 90 straipsnio 3 dalyje, lygi pagal atitinkamas Bendrijos taisykles 2008 m. gruodžio 31 d. jo turimų teisių į priemokas skaičiui.

2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad teisių į priemoką suma jų teritorijoje neviršytų 4 dalyje nustatytų nacionalinių viršutinių ribų ir kad būtų išlaikomas 96 straipsnyje minimo nacionalinio rezervo lygis.

Pasibaigus bendrosios išmokos už plotą schemos pagal 111 straipsnį taikymo laikotarpiui ir tais atvejais, kai taikomas 54 straipsnis, individualios viršutinės ribos gamintojams skiriamos ir 95 straipsnyje nurodytas nacionalinis rezervas sukuriamas ne vėliau kaip pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų pabaigoje.

3. Teisės į priemokas, kurios buvo panaikintos taikant priemonę pagal 2 dalį, yra panaikinamos.

4. Taikomos šios viršutinės ribos:

Valstybė narė	Teisės (x 1000)
Bulgarija	2 058,483
Čekija	66,733
Danija	104
Estija	48
Ispanija	19 580
Prancūzija	7 842
Kipras	472,401
Latvija	18,437
Lietuva	17,304
Vengrija	1 146
Lenkija	335,88
Portugalija	2 690
Rumunija	5 880,620
Slovėnija	84,909
Slovakija	305,756
Suomija	80
Iš viso	**40 730,523**

94 straipsnis

Teisių į priemokas perdavimas

1. Parduodamas ar kitu būdu perduodamas savo valdą ją perimančiam asmeniui, ūkininkas gali perduoti visas savo teises į priemokas.

2. Ūkininkas taip pat gali perduoti visas savo teises ar jų dalį kitiems ūkininkams neperduodamas savo valdos.

Jei teisės perduodamos neperduodant valdos, 15 % neviršijanti perduotų teisių dalis be jokios kompensacijos grąžinama į tos valstybės narės, kurioje yra valda, nacionalinį rezervą nemokamai perskirstyti.

Valstybės narės gali įsigyti teises į priemokas iš ūkininkų, kurie savanoriškai sutinka atiduoti visas savo teises ar jų dalį. Tokiu atveju už ūkininkų įsigijamas tokias teises gali būti sumokama iš nacionalinių biudžetų.

Nukrypdamos nuo 1 dalies valstybės narės tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis gali numatyti, kad parduodant ar kitu būdu perduodant valdą, teises perduotų nacionalinio rezervo tarpininkas.

3. Valstybės narės gali imtis reikiamų priemonių, kad būtų užkirstas kelias teisių į priemokas perdavimui už pažeidžiamų vietovių ar regionų, kuriuose avių auginimas yra ypač svarbus vietos ekonomikai, ribų.

4. Valstybės narės gali leisti iki tam tikros jų nustatytos datos, kad dalis teisių į priemokas, kuriomis jas turintis ūkininkas neketina pasinaudoti, būtų perduotos laikinai.

95 straipsnis
Nacionalinis rezervas

1. Kiekviena valstybė narė turi turėti nacionalinį teisių į priemokas rezervą.

2. Visos teisės į priemokas, kurių atsisakyta pagal 94 straipsnio 2 dalį ar kitas Bendrijos nuostatas, įtraukiamos į nacionalinį rezervą.

3. Valstybės narės gali paskirti teises į priemokas ūkininkams neviršydamos nacionalinių rezervų ribų. Skirstydamos šias teises, pirmenybę jos visų pirma teikia veiklą pradedantiesiems jauniesiems ūkininkams ir kitiems pirmumo teisę turintiems ūkininkams.

96 straipsnis
Viršutinės ribos

Prašomos priemokos suma negali viršyti Komisijos pagal 53 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos.

Kai bendra prašomos pagalbos suma viršija nustatytą viršutinę ribą, tais metais atitinkamai mažinama kiekvienam ūkininkui skiriama pagalba.

8 SKIRSNIS
IŠMOKOS UŽ GALVIJUS

97 straipsnis
Taikymo sritis

Taikydamos 55 straipsnį, valstybės narės šiame skirsnyje numatytomis sąlygomis, jei nenumatyta kitaip, moka pagal šį straipsnį pasirinktą išmoką ar išmokas.

98 straipsnis
Apibrėžtys

Šiame skirsnyje:

a) „regionas“ – valstybė narė arba regionas valstybėje narėje konkrečios valstybės narės pasirinkimu,

b) „bulius“ – nekastruotas galvijų patinas,

c) „jautis“ – kastruotas galvijų patinas,

d) „karvė žindenė“ – mėsinės veislės karvė arba karvė, atsivesta sukryžminus su mėsinės veislės gyvulio sėkla, priklausanti bandai, kurios veršeliai auginami mėsai,

e) „telyčia“ – nė karto nesiveršiavusi vyresnė nei aštuonių mėnesių galvijų patelė.

99 straipsnis
Specialioji priemoka

1. Ūkininkas, laikantis savo ūkyje galvijų patinus ir pateikęs paraišką, gali gauti specialiąją priemoką. Ji skiriama kaip metinė priemoka kartą per kalendorinius metus už kiekvieną valdą, neviršijant regionams nustatytų viršutinių ribų ir ne daugiau kaip už 90 kiekvienos amžiaus grupės, nurodytos 2 dalyje, gyvulių.

2. Specialioji priemoka skiriama ne dažniau kaip:

   a) kartą per kiekvieno buliaus, vyresnio nei devynių mėnesių, gyvenimą, arba

   b) du kartus per kiekvieno jaučio gyvenimą:

      i) pirmą kartą jaučiui esant devynerių mėnesių amžiaus,

      ii) antrą kartą – vyresniam nei 21 mėnesių jaučiui.

3. Norint gauti specialiąją priemoką:

   a) kiekvieną gyvulį, dėl kurio pateikiama paraiška, ūkininkas turi laikyti penėjimui tam tikrą nustatytiną laikotarpį,

   b) kiekvienas gyvulys iki skerdimo arba eksporto turi turėti gyvulio pasą, nurodytą Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1760/2000 6 straipsnyje, kuriame pateikiama visa reikalinga informacija apie priemoką už tokį galviją, o jeigu paso nėra – atitinkamą administracinį dokumentą.

4. Kai konkrečiame regione visas bulių, vyresnių nei devynių mėnesių, ir jaučių nuo devynių iki 20 mėnesių, dėl kurių pateiktos paraiškos, ir kurie atitinka specialiosios priemokos skyrimo sąlygas, skaičius viršija 8 dalyje nurodytą regionui nustatytą viršutinę ribą, tais metais proporcingai mažinamas 2 dalies a ir b punktų reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičius vienam ūkininkui.

Šiame straipsnyje „regionui nustatyta viršutinė riba“ – gyvulių, už kuriuos gali būti skirta specialioji išmoka, skaičius regione kalendoriniais metais.

5. Nukrypdamos nuo 1 ir 4 dalių, valstybės narės:

a) remdamosi į kaimo plėtros politiką įtrauktais objektyviais kriterijais, gali pakeisti 90 gyvulių vienetų kiekvienai valdai ir kiekvienai amžiaus grupei apribojimą arba jo atsisakyti, tačiau tik jei jos atsižvelgia į aplinkos bei užimtumo aspektus, ir

b) gali pasinaudoti šia teise ir nuspręsti taikyti 4 dalį, kad būtų pasiektas priemokų sumažinimo lygis, būtinas pagal regionui nustatytos viršutinės ribos reikalavimus, netaikydamos tokių priemokų sumažinimų smulkiesiems ūkininkams, kurie konkrečiais metais pateikė specialiųjų priemokų paraiškas ne didesniam nei tos valstybės narės nustatytam minimaliam gyvulių skaičiui.

6. Valstybės narės gali nuspręsti skirti specialiąją priemoką skerdimo metu. Tokiu atveju 2 dalies a punkte nurodytas amžiaus kriterijus buliams pakeičiamas minimalaus 185 kilogramų skerdenos svorio kriterijumi.

Priemoka mokama arba grąžinama ūkininkams.

7. Nustatomas toks specialiosios priemokos dydis:

a) 210 EUR už kiekvieną reikalavimus atitinkantį bulių;

b) 150 EUR už kiekvieną reikalavimus atitinkantį jautį, priklausantį atitinkamai amžiaus grupei.

8. Taikomos šios regioninės viršutinės ribos:

Valstybė narė	Regionų viršutinės ribos
Bulgarija	90 343
Čekija	244 349
Danija	277 110
Vokietija	1 782 700
Estija	18 800
Kipras	12 000
Latvija	70 200
Lietuva	150 000
Lenkija	926 000
Rumunija	452 000
Slovėnija	92 276
Slovakija	78 348
Suomija	250 000
Švedija	250 000

100 straipsnis

Priemoka už karvę žindenę

1. Savo valdoje karves žindenes laikantis ūkininkas pateikęs paraišką gali gauti priemoką už karvių žindenių laikymą (priemoka už karvę žindenę). Ji skiriama kaip individualių viršutinių ribų neviršijanti priemoka ūkininkui kartą per kalendorinius metus.

2. Priemoka už karvę žindenę skiriama ūkininkams:

   a) netiekiantiems pieno ar pieno produktų iš savo ūkio 12 mėnesių nuo tos dienos, kurią buvo pateikta paraiška.

      Tačiau tai, kad ūkininkas tiekia pieną ar pieno produktus vartotojams tiesiogiai iš ūkio, neatima galimybės skirti jam priemoką;

   b) tiekiantiems pieną ar pieno produktus, kuriems skirta visa individuali kvota, kaip nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 1234/2007 67 straipsnyje, neviršija 120 000 kilogramų.

   Tačiau valstybės narės, remdamosi nusistatytais objektyviais kriterijais, gali pakeisti arba panaikinti kiekio apribojimus, jeigu ūkininkas ne trumpiau nei šešis mėnesius iš eilės nuo paraiškos pateikimo dienos laiko ne mažiau kaip 60 % visų priemokos paraiškoje nurodyto karvių žindenių ir ne daugiau kaip 40 % visų telyčių.

   Kai reikia nustatyti reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičių pagal pirmosios pastraipos a ir b punktus, karvės priklausomybė konkrečiai – karvių žindenių ar pieninei – bandai, nustatoma remiantis gavėjo individualia pieno kvota, kurią turi jo ūkis atitinkamų kalendorinių metų kovo 31 d., išreikšta tonomis ir primilžio vidurkiu.

3. Ūkininko teisės į priemoką negali viršyti individualios viršutinės ribos, apibrėžtos 101 straipsnyje.

4. Už reikalavimus atitinkantį gyvulį mokama 200 eurų priemoka.

5. Valstybės narės gali skirti ne didesnes kaip 50 eurų už gyvulį papildomas nacionalines priemokas už karvę žindenę, jeigu dėl to susijusios valstybės narės gyvulių augintojams nebus nustatytos diskriminacinės sąlygos.

   Kai priemokos mokamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 1083/2006[23] 5 ir 8 straipsniuose apibrėžtuose regionuose veikiantiems ūkiams, šios papildomos priemokos už gyvulį pirmuosius 24,15 eurų finansuoja EŽŪOGF.

[23] OL L 210, 2006 7 31, su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1989/2006.

Kai priemokos mokamos už valdas, esančias valstybės narės teritorijoje, EŽŪOGF visą papildomos priemokos sumą finansuoja, jei didelę tos valstybės narės galvijų populiacijos dalį sudaro karvės žindenės (ne mažiau kaip 30 % viso karvių skaičiaus), o mažiausiai 30 % paskerstų galvijų patinų skerdenų priskiriamos S ir E skerdenų raumeningumo klasėms. Galimybė viršyti šiuos procentinius dydžius nustatoma remiantis dvejų metų, einančių prieš metus, už kuriuos suteikiama priemoka, vidurkiu.

6. Šiame straipsnyje atsižvelgiama tik į mėsinių veislių telyčias arba į telyčias, atsivestas kurios nors veislės galvijo sėklą sukryžminus su mėsinės veislės galvijo sėkla ir priklausančias bandai, kurios veršeliai auginami mėsai.

101 straipsnis

Individuali priemokų už karves žindenes viršutinė riba

1. Pagalba skiriama karves žindenes laikančiam ūkininkui, neviršijant individualių viršutinių ribų, nustatytų taikant Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 126 straipsnio 2 dalį.

2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad teisių į priemoką suma jų teritorijoje neviršytų 5 dalyje nustatytų nacionalinių viršutinių ribų ir kad būtų išlaikomas 103 straipsnyje nurodyto nacionalinio rezervo lygis.

   Pasibaigus bendrosios išmokos už plotą schemos pagal 111 straipsnį taikymo laikotarpiui ir tais atvejais, kai taikoma 55 straipsnio 1 dalis, individualios viršutinės ribos gamintojams skiriamos ir 103 straipsnyje nurodytas nacionalinis rezervas sukuriamas ne vėliau kaip pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų pabaigoje.

3. Jei ūkininkams nustatytas individualias viršutines ribas reikia sumažinti dėl 2 dalyje nurodyto tikslinimo, tai atliekama neskiriant kompensacinių išmokų ir remiantis objektyviais kriterijais, visų pirma įskaitant:

   a) duomenis apie tai, kiek ūkininkai naudojosi savo individualiomis viršutinėmis ribomis per trejus ataskaitinius metus iki 2000 m.,

   b) duomenis apie investicijų arba ekstensyvinimo programos galvijienos sektoriuje įgyvendinimą,

   c) duomenis apie konkrečias natūralias aplinkybes arba nuobaudų taikymą, dėl kurių bent vienerius ataskaitinius metus priemoka nebuvo mokama arba buvo mokama tik jos dalis,

   d) duomenis apie papildomas ypatingas aplinkybes, dėl kurių mažiausiai vienerius ataskaitinius metus mokėtos išmokos neatitinka faktinės ankstesniais metais nustatytos padėties.

4. Panaikinamos teisės į priemokas, kurios buvo atimtos taikant 2 dalyje numatytą priemonę.

5. Taikomos šios nacionalinės viršutinės ribos:

Valstybė narė	Viršutinė nacionalinė riba
Belgija	394 253
Bulgarija	16 019
Čekija	90 300
Estija	13 416
Ispanija	1 441 539
Prancūzija	3 779 866
Kipras	500
Latvija	19 368
Lietuva	47 232
Vengrija	117 000
Malta	454
Austrija	375 000
Lenkija	325 581
Portugalija	416 539
Rumunija	150 000
Slovėnija	86 384
Slovakija	28 080
Jungtinė Karalystė	1 699 511

102 straipsnis

Teisių į priemokas už karves žindenes perdavimas

1. Ūkininkas, parduodamas ar kitu būdu perduodamas savo valdą, ją perimančiam asmeniui gali perduoti visas savo teises į priemokas už karves žindenes. Jis taip pat gali perduoti visas savo teises ar jų dalį kitiems ūkininkams, neperduodamas savo valdos.

   Jei teisės į priemokas perduodamos neperduodant valdos, ne didesnė kaip 15 % perduotų teisių dalis be jokios kompensacinės išmokos grąžinama į tos valstybės narės, kurioje yra valda, nacionalinį rezervą nemokamai perskirstyti.

2. Valstybės narės:

   a) imasi būtinų priemonių, kad būtų užkirstas kelias teisių į priemokas perdavimui už pažeidžiamų vietovių ar regionų, kuriuose galvijienos gamyba yra ypač svarbi vietos ekonomikos dalis, ribų;

   (b) gali numatyti, kad tuo atveju, kai valda nėra perduodama, teisių į priemokas perdavimas būtų atliekamas tiesiogiai pačių ūkininkų arba nacionalinio rezervo tarpininko.

3. Valstybės narės gali leisti iki tam tikros nustatytinos datos laikinai perduoti dalį teisių į priemokas, kuriomis jas turintis ūkininkas neketina pasinaudoti.

103 straipsnis
Nacionalinis teisių į priemokas už karves žindenes rezervas

1. Kiekviena valstybė narė turi turėti nacionalinį teisių į priemokas už karves žindenes rezervą.

2. Visos teisės į priemokas, kurių atsisakyta pagal 102 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ar kitas Bendrijos nuostatas, įtraukiamos į nacionalinį rezervą, nepažeidžiant 101 straipsnio 4 dalies.

3. Valstybės narės, neviršydamos nustatytų ribų, nacionalinio rezervo lėšas naudoja veiklą pradedančių jaunųjų ūkininkų ar kitų pirmumo teisę turinčių ūkininkų teisėms į priemokas.

104 straipsnis
Telyčios

1. Nukrypdamos nuo šio reglamento 100 straipsnio 3 dalies, valstybės narės, kuriose daugiau kaip 60 % karvių žindenių ir telyčių laikoma kalnuotose vietovėse, kaip apibrėžta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 50 straipsnyje, gali nuspręsti karvės žindenės priemokas už telyčias skirstyti atskirai nuo priemokų už karves žindenes, neviršydamos atskirų konkrečios valstybės narės nustatytų nacionalinių viršutinių ribų.

   Ši atskira nacionalinė viršutinė riba neturi viršyti 40 % tos valstybės narės nacionalinės viršutinės ribos, nustatytos 101 straipsnio 5 dalyje. Tokia nacionalinė viršutinė riba sumažinama suma, lygia atskiros nacionalinės viršutinės ribos dydžiui. Kai valstybėje narėje, kuri naudojasi pagal šią straipsnio dalį suteikta teise, bendras telyčių, dėl kurių pateiktos paraiškos ir kurios atitinka priemokų už karves žindenes skyrimo reikalavimus, skaičius viršija atskirą nacionalinę viršutinę ribą, tais metais proporcingai sumažinamas vienam ūkininkui tenkantis reikalavimus atitinkančių telyčių skaičius.

2. Šiame straipsnyje atsižvelgiama tik į mėsinių veislių telyčias arba telyčias, atsivestas kurios nors veislės galvijo sėklą sukryžminus su mėsinių veislių galvijo sėkla.

105 straipsnis
Skerdimo priemoka

1. Ūkininkas, laikantis savo ūkyje galvijus ir pateikęs paraišką, gali gauti skerdimo priemoką. Ji skiriama už paskerstus arba į trečiąją šalį eksportuotus reikalavimus atitinkančius gyvulius, neviršijant nustatytinų nacionalinių viršutinių ribų.

   Laikoma, kad toliau nurodyti galvijai atitinka reikalavimus skerdimo priemokai skirti:

a) vyresni nei aštuonerių mėnesių buliai, jaučiai, karvės ir telyčios,

b) vyresni nei vieno, bet ne jaunesni nei aštuonerių mėnesių amžiaus veršeliai, kurių skerdenos svoris – iki 185 kg,

Už antrojoje pastraipoje nurodytus gyvulius gali būti išmokama skerdimo priemoka, jei juos ūkininkas laikė tam tikrą nustatytiną laikotarpį.

2. Nustatoma tokia priemokos suma:

a) 80 eurų už reikalavimus atitinkantį gyvulį, kaip apibrėžta 1 dalies a punkte;

b) 50 eurų už reikalavimus atitinkantį gyvulį, kaip apibrėžta 1 dalies b punkte.

3. 1 dalyje minimos nacionalinės ribos nustatomos kiekvienai valstybei narei ir atskirai abiem gyvulių grupėms, kaip apibrėžta 2 dalies a ir b punktuose. Kiekviena viršutinė riba nustatoma atsižvelgiant į kiekvienos iš šių dviejų grupių gyvulių, paskerstų 1995 m. konkrečioje valstybėje narėje, skaičių, prie kurio pridedamas į trečiąsias šalis eksportuotų gyvulių skaičius, remiantis Eurostato duomenimis arba bet kuria kita paskelbta oficialia statistine tų metų informacija, kurią pripažįsta Komisija.

Naujųjų valstybių narių nacionalinės ribos nurodytos šioje lentelėje.

	Buliai, jaučiai, karvės ir telyčios	Vyresni nei 1, bet jaunesni nei 8 mėnesių veršeliai, kurių skerdenos svoris mažesnis nei 185 kg
Bulgarija	22 191	101 542
Čekija	483 382	27 380
Estija	107 813	30 000
Kipras	21 000	—
Latvija	124 320	53 280
Lietuva	367 484	244 200
Vengrija	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Lenkija	1 815 430	839 518
Rumunija	1 148 000	85 000
Slovėnija	161 137	35 852
Slovakija	204 062	62 841

4. Kai konkrečioje valstybėje narėje visas gyvulių, dėl kurių pateiktos paraiškos pagal vieną iš dviejų gyvulių grupių, kaip apibrėžta 1 dalies antros pastraipos a ir b punktuose, ir kurie atitinka skerdimo išmokų skyrimo reikalavimus, skaičius viršija tai grupei nustatytą nacionalinę viršutinę ribą, tais metais proporcingai sumažinamas visų reikalavimus atitinkančių bei tai grupei priklausančių gyvulių skaičius, tenkantis vienam ūkininkui.

106 straipsnis

Bendrosios priemokų taisyklės

Siekiant gauti tiesiogines išmokas pagal šį skyrių, gyvuliai identifikuojami ir registruojami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1760/2000.

Vis dėlto laikoma, kad už gyvulį gali būti skiriama išmoka, jei gyvulio laikymo laikotarpio pradžioje kompetentingai institucijai pateikiama informacija apie ankstesnius gyvulių judėjimus ūkyje, nurodytus Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 7 straipsnio 1 dalies antroje įtraukoje.

107 straipsnis

Viršutinės ribos

Pagal šį skirsnį prašomos tiesioginės išmokos suma neturi viršyti Komisijos pagal 53 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos.

Kai bendra prašomos pagalbos suma viršija nustatytą viršutinę ribą, tais metais atitinkamai mažinama kiekvienam ūkininkui skiriama pagalba.

108 straipsnis

Pagal Direktyvą 96/22/EB draudžiamos medžiagos

1. Kai pagal Direktyvos 96/23/EB[24] nuostatas gyvulyje, priklausančiame ūkininko galvijų bandai, aptinkama pagal Direktyvą 96/22/EB[25] uždraustų medžiagų likučių arba pagal pirmiau minėtą aktą leistinų, tačiau neteisėtai panaudotų medžiagų likučių arba kai ūkininko valdoje randama bet kokių uždraustų medžiagų ar produktų arba pagal Direktyvą 96/22/EB leistinų, tačiau neteisėtai laikomų medžiagų ar produktų, tas ūkininkas netenka teisės gauti šiame skirsnyje numatytų išmokų už tuos kalendorinius metus, kuriais šios medžiagos buvo aptiktos.

   Jeigu pažeidimas nustatomas pakartotinai, teisės gauti išmokas neskyrimo laikotarpis, atsižvelgiant į pažeidimo rimtumą, gali būti pratęstas iki penkerių metų, skaičiuojant nuo tų metų, kuriais buvo nustatytas pakartotinas pažeidimas.

2. Jeigu gyvulių savininkas ar laikytojas trukdo atlikti patikrinimą ir paimti mėginius, būtinus vykdant nacionalinius medžiagų likučių monitoringo planus arba atliekant patikrinimus ir kontrolę, numatytą pagal Direktyvą 96/23/EB, skiriamos šio straipsnio 1 dalyje numatytos nuobaudos.

---

[24] OL L 125, 1996 5 23, p. 3.
[25] OL L 125, 1996 5 23, p. 10.

2 SKYRIUS
Nacionalinė pagalba

109 straipsnis
Nacionalinė pagalba už riešutus

1. Valstybės narės gali skirti 120,75 eurų už hektarą per metus neviršijančią nacionalinę pagalbą ūkininkui, auginančiam šiuos produktus:

   a) migdolus, kurių klasifikaciniai KN kodai yra 0802 11 ir 0802 12,

   b) lazdyno riešutus, kurių klasifikaciniai KN kodai – 0802 21 ir 0802 22,

   c) graikinius riešutus, kurių klasifikaciniai KN kodai – 0802 31 ir 0802 32,

   d) pistacijas, kurių klasifikacinis KN kodas – 0802 50,

   e) saldžiavaisio pupmedžio vaisius, kurių klasifikacinis KN kodas – 1212 10 10.

2. Nacionalinė pagalba gali būti išmokama už ne didesnį nei nurodytą kiekį:

Valstybė narė	Didžiausias leistinas plotas (ha)
Belgija	100
Bulgarija	11 984
Vokietija	1 500
Graikija	41 100
Ispanija	568 200
Prancūzija	17 300
Italija	130 100
Kipras	5 100
Liuksemburgas	100
Vengrija	2 900
Nyderlandai	100
Austrija	100
Lenkija	4 200
Portugalija	41 300
Rumunija	1 645
Slovėnija	300
Slovakija	3 100
Jungtinė Karalystė	100

3. Valstybės narės gali taikyti sąlygą, kad ūkininkai gali gauti nacionalinę pagalbą tik jei jie yra pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 125b straipsnį pripažintos gamintojų organizacijos nariai.

V ANTRAŠTINĖ DALIS
TIESIOGINIŲ IŠMOKŲ TAIKYMAS NAUJOSIOSE VALSTYBĖSE NARĖSE

1 SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

110 straipsnis
Tiesioginių išmokų įvedimas

Naujosiose valstybėse narėse, išskyrus Bulgariją ir Rumuniją, tiesioginės išmokos įvedamos pagal toliau nurodytą išmokų didinimo grafiką, kuriame išmokos išreikštos kaip valstybėse narėse, išskyrus naująsias valstybes nares, tuo metu taikytų išmokų procentinė dalis:

– 60 % – 2009 m.,

– 70 % – 2010 m.,

– 80 % – 2011 m.,

– 90 % – 2012 m.,

– 100 % – nuo 2013 m.

Bulgarijai ir Rumunijai tiesioginės išmokos įvedamos pagal toliau nurodytą išmokų didinimo grafiką, kuriame išmokos išreikštos kaip valstybėse narėse, išskyrus naująsias valstybes nares, tuo metu taikytų išmokų procentinė dalis:

– 35 % – 2009 m.,

– 40 % – 2010 m.,

– 50 % – 2011 m.,

– 60 % – 2012 m.,

– 70 % – 2013 m.,

– 80 % – 2014 m.,

– 90 % – 2015 m.,

– 100 % – nuo 2016 m.

2 SKYRIUS
BENDROSIOS IŠMOKOS UŽ PLOTĄ SCHEMA

111 straipsnis
Bendrosios išmokos už plotą schema

1. Naujosios valstybės narės, nusprendusios tiesiogines išmokas, išskyrus šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 6 skirsnyje nustatytą pereinamojo laikotarpio išmoką už uogas, pakeisti bendrosios išmokos už plotą schema, pagalbą ūkininkams skiria pagal šį straipsnį.

2. Bendroji išmoka už plotą mokama kartą per metus. Ji apskaičiuojama metinį finansinį paketą, nustatytą pagal 112 straipsnį, dalijant iš kiekvienos naujosios valstybės narės žemės ūkio paskirties žemės ploto, nustatyto pagal 113 straipsnį.

3. Bet kuri naujoji valstybė narė bendrosios išmokos už plotą schemą gali taikyti iki 2013 m. gruodžio 31 d. Naujosios valstybės narės apie savo ketinimą nutraukti schemos taikymą Komisijai praneša iki paskutiniųjų taikymo metų rugpjūčio 1 d.

4. Pasibaigus bendrosios išmokos už plotą schemos taikymo laikotarpiui, tiesioginės išmokos taikomos pagal atitinkamas Bendrijos taisykles ir remiantis kiekybiniais rodikliais, pavyzdžiui, baziniu plotu, priemokų riba ir didžiausiu garantuojamu kiekiu (DGK), nurodytais Stojimo aktuose ir vėlesniuose Bendrijos teisės aktuose kiekvienai tiesioginei išmokai. Vėliau taikomos šio reglamento 110 straipsnyje nustatytos atitinkamų metų procentinės normos.

112 straipsnis
Metinis finansinis paketas

1. Bet kuriai naujajai valstybei narei Komisija nustato metinį finansinį paketą, kurį sudaro lėšų, kurias būtų galima naudoti atitinkamais kalendoriniais metais tiesioginėms išmokoms naujojoje valstybėje narėje, suma.

   Metinis finansinis paketas nustatomas pagal atitinkamas Bendrijos taisykles ir remiantis kiekybiniais rodikliais, pavyzdžiui, baziniu plotu, priemokų riba ir didžiausiu garantuojamu kiekiu, nurodytais Stojimo aktuose ir vėlesniuose Bendrijos teisės aktuose kiekvienai tiesioginei išmokai.

   Metinis finansinis paketas patikslinamas taikant atitinkamą 110 straipsnyje nurodytą procentinį dydį, skirtą laipsniškam tiesioginių išmokų įvedimui, išskyrus sumas, turimas pagal XII priedą, arba sumas, gautas remiantis šių sumų (arba atitinkamų vaisių ir daržovių sektoriui taikomų sumų) ir pagal 118 straipsnio 1 dalį faktiškai taikomų sumų skirtumu.

2. Jei konkrečiais metais bendrosios išmokos už plotą naujojoje valstybėje narėje viršytų jos metinį finansinį paketą, toje naujojoje valstybėje narėje taikoma nacionalinė suma už hektarą proporcingai mažinama taikant mažinimo koeficientą.

113 straipsnis
Plotas pagal bendrosios išmokos už plotą schemą

1. Naujosios valstybės narės žemės ūkio paskirties žemė pagal bendrosios išmokos už plotą schemą – tai ta naudojamo žemės ūkio naudmenų ploto dalis, kuri 2003 m. birželio 30 d. buvo geros agrarinės būklės, neatsižvelgiant į tai, ar ji minėtą dieną buvo naudojama gamybai, ar ne, ir kuri prireikus patikslinama laikantis objektyvių ir nediskriminacinių kriterijų, kuriuos turi nustatyti ta naujoji valstybė narė, gavusi Komisijos pritarimą.

   Šioje antraštinėje dalyje „naudojamas žemės ūkio naudmenų plotas“ – visas plotas, kurį užima dirbama žemė, daugiametės ganyklos, daugiamečių augalų plotai ir asmeninio naudojimo daržai, kaip nustatyta Komisijos statistikos tikslais.

Tačiau Bulgarijos ir Rumunijos atveju žemės ūkio paskirties žemė pagal bendrosios išmokos už plotą schemą – tai ta naudojamo žemės ūkio naudmenų ploto dalis, kuri yra geros agrarinės būklės, neatsižvelgiant į tai, ar ji naudojama gamybai, ar ne, ir kuri prireikus patikslinama laikantis objektyvių ir nediskriminacinių kriterijų, kuriuos turi nustatyti Bulgarija ar Rumunija, gavusios Komisijos pritarimą.

2. Išmokų pagal bendrosios išmokos už plotą schemą skyrimo tikslais finansavimo reikalavimus atitinka visi žemės ūkio paskirties sklypai, atitinkantys 1 dalyje numatytus kriterijus, ir žemės ūkio paskirties sklypai, apsodinti miško kirtimo atžalynais (KN kodas ex 0602 90 41), kurie 2003 m. birželio 30 d. buvo geros agrarinės būklės. Tačiau Bulgarijos ir Rumunijos atveju finansavimo reikalavimus atitinka visi žemės ūkio paskirties sklypai, atitinkantys 1 dalyje numatytus kriterijus, ir žemės ūkio paskirties sklypai, apsodinti miško kirtimo atžalynais (KN kodas ex 0602 90 41).

Išskyrus *force majeure* ar išimtines aplinkybes, pirmojoje pastraipoje nurodytais sklypais ūkininkas turi naudotis valstybės narės nustatytą dieną, kuri yra ne vėlesnė kaip diena, kurią ta valstybė narė nustatė pagalbos paraiškoms pakeisti.

Minimalus reikalavimus atitinkantis valdos plotas, kuriam galima prašyti skirti išmokas, yra 0,3 ha. Tačiau bet kuri naujoji valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais ir gavusi Komisijos pritarimą, gali nustatyti didesnį minimalų plotą, neviršijantį 1 ha.

3. Gamybos veiksnių pateikti ar į juos atsižvelgti neprivaloma. Tačiau ūkininkai gali naudoti šio straipsnio 4 dalyje nurodytą žemę bet kuriam žemės ūkio tikslui. Kanapių, kurių klasifikacinis KN kodas yra 5302 10 00, auginimui taikoma 42 straipsnio 1 dalis.

4 Visa žemė, už kurią skiriamos išmokos pagal bendrosios išmokos už plotą schemą, išlaikoma geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės pagal 6 straipsnį.

Ūkininkas, gaunantis paramą pagal bendrosios išmokos už plotą schemą, laikosi teisės aktais nustatytų valdymo reikalavimų, nurodytų II priede, pagal tokį tvarkaraštį:

a) II priedo A punkte nurodyti reikalavimai taikomi nuo 2009 m. sausio 1 d.;

b) II priedo B ir C punktuose nurodyti reikalavimai taikomi nuo 2011 m. sausio 1 d.

Tačiau Bulgarija ir Rumunija gali pasirinktinai taikyti 4, 5, 25, 26 ir 27 straipsnius iki 2011 m. gruodžio 31 d., jeigu tos nuostatos susijusios su teisės aktais nustatytais valdymo reikalavimais. Nuo 2012 m. sausio 1 d. ūkininkas, gaunantis išmokas pagal bendrosios išmokos už plotą schemą tose valstybėse narėse, laikosi teisės aktais nustatytų valdymo reikalavimų, nurodytų II priede, pagal tokį tvarkaraštį:

a) II priedo A punkte nurodyti reikalavimai taikomi nuo 2012 m. sausio 1 d.;

b) II priedo B ir C punktuose nurodyti reikalavimai taikomi nuo 2014 m. sausio 1 d.

5. Bendrosios išmokos už plotą schemos taikymas neturi jokios įtakos bet kurios naujosios valstybės narės pareigai įgyvendinti gyvūnų identifikavimo ir registravimo Bendrijos taisykles, kaip numatyta Reglamente (EB) Nr. 1760/2000 ir Reglamente (EB) Nr. 21/2004.

114 straipsnis
Pranešimai

Naujosios valstybės narės išsamiai informuoja Komisiją apie priemones, kurių imtasi šiam skyriui įgyvendinti, visų pirma apie priemones, kurių imtasi pagal 112 straipsnio 2 dalį.

3 SKYRIUS
ATSKIROSIOS IŠMOKOS IR SPECIALIOJI PARAMA

115 straipsnis
Atskiroji išmoka už cukrų

1. Jeigu naujoji valstybė narė, išskyrus Bulgariją ir Rumuniją, pasinaudojo Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143ba straipsnyje numatyta galimybe, ji už 2009 ir 2010 m. ūkininkams, atitinkantiems bendrosios išmokos už plotą schemos reikalavimus, skiria atskirąją išmoką už cukrų. Bulgarija ir Rumunija ją taip pat skiria už 2011 m. Išmoka skiriama remiantis atitinkamų valstybių narių 2006 ir 2007 m. nustatytais kriterijais.

2. Atskiroji išmoka už cukrų skiriama neviršijant XII priede nustatytų viršutinių ribų.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies, kiekviena atitinkama naujoji valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais, iki kiekvienų metų, už kuriuos skiriama atskiroji išmoka už cukrų, kovo 31 d., gali nuspręsti atskirajai išmokai už cukrų taikyti mažesnes viršutines ribas nei nurodytos XII priede. Jeigu pagal 1 dalį nustatytų sumų bendra suma viršija atitinkamų naujųjų valstybių narių nustatytą viršutinę ribą, ūkininkams skirtina metinė suma proporcingai sumažinama.

116 straipsnis
Atskiroji išmoka už vaisius ir daržoves

1. Jeigu naujoji valstybė narė pasinaudojo Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143bb straipsnyje numatyta galimybe, ji ūkininkams, atitinkantiems bendrosios išmokos už plotą schemos reikalavimus, skiria atskirąją išmoką už vaisius ir daržoves. Išmoka skiriama remiantis valstybės narės 2007 m. nustatytais kriterijais.

2. Atskiroji išmoka už vaisius ir daržoves skiriama neviršijant šio reglamento 41 straipsnyje nurodyto nacionalinės viršutinės ribos komponento išmokoms už vaisius ir daržoves arba taikant žemesnę viršutinę ribą, jeigu naujoji valstybė narė pasinaudojo Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143bb straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe.

117 straipsnis

Atskiroji pereinamojo laikotarpio išmoka už vaisius ir daržoves

1. Jeigu naujoji valstybė narė pasinaudojo Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143bc straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, ji pagal savo 2007 m. sprendimą iki 2011 m. gruodžio 31 d. išlaiko ne daugiau nei 50 % šio reglamento 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento išmokoms už pomidorus, kurių klasifikacinis KN kodas yra 0702 00 00.

   Šiuo atveju neviršydama šio reglamento 128 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka nustatytos viršutinės ribos, atitinkama valstybė narė ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

   Pomidorus auginantiems ūkininkams papildoma išmoka skiriama šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 5 skirsnyje numatytomis sąlygomis.

2. Jeigu naujoji valstybė narė pasinaudojo Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143*bc* straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe, ji pagal savo 2007 m. sprendimą išlaiko:

   a) iki 2010 m. gruodžio 31 d. – iki 100 % šio reglamento 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento išmokoms už vaisius ir daržoves, išskyrus šio reglamento 56 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje nurodytas vienmetes kultūras;

   b) nuo 2011 m. sausio 1 d. iki 2012 m. gruodžio 31 d. – iki 75 % šio reglamento 41 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento išmokoms už vaisius ir daržoves, išskyrus šio reglamento 56 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje nurodytas vienmetes kultūras.

   Šiuo atveju neviršydama šio reglamento 128 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka nustatytos viršutinės ribos, atitinkama valstybė narė ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

   Papildoma išmoka skiriama ūkininkams, auginantiems vienos rūšies ar daugiau rūšių vaisius ir daržoves, kaip nustatyta atitinkamos valstybės narės, nurodytas šio reglamento 56 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje.

118 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl atskirųjų išmokų

1. Lėšos, skirtos 115, 116 ir 117 straipsniuose nurodytoms išmokoms, neįtraukiamos į 112 straipsnio 1 dalyje nurodytą metinį finansinį paketą. Tačiau taikant 115 straipsnio 3 dalį, XII priede nurodytų ir faktiškai taikomų viršutinių ribų skirtumas įtraukiamas į 112 straipsnio 1 dalyje nurodytą metinį finansinį paketą.

2. 110 ir 120 straipsniai netaikomi 115, 116 ir 117 straipsniuose nurodytoms atskirosioms išmokoms.

3. Faktinio ar numatyto paveldėjimo atveju atskiroji išmoka už cukrų ir atskiroji išmoka už vaisius ir daržoves, nurodytos atitinkamai 115 ir 116 straipsniuose, skiriamos

valdą paveldėjusiam ūkininkui, jeigu šis ūkininkas atitinka bendrosios išmokos už plotą schemos reikalavimus.

119 straipsnis

Specialioji parama

1. Naujosios valstybės narės, taikančios bendrosios išmokos už plotą schemą, vėliausiai iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. gali nuspręsti nuo 2010 kalendorinių metų panaudoti iki 10 % savo nacionalinių viršutinių ribų, nurodytų 41 straipsnyje, paramai ūkininkams, kaip nustatyta 68 straipsnio 1 dalies a, b, c, d ir e punktuose ir pagal 68 straipsnio 2–9 dalis ir 69 bei 70 straipsnius.

2. Nukrypstant nuo 68 straipsnio 5 dalies b punkto parama 68 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytoms priemonėms teikiama didinant sumas, mokamas už hektarą pagal bendrosios išmokos už plotą schemą.

3. 1 dalyje nurodytas sumas Komisija nustato 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

   Šios sumos atimamos iš atitinkamų naujųjų valstybių narių metinių finansinių paketų, nurodytų 112 straipsnio 1 dalyje.

4 SKYRIUS
PAPILDOMOS NACIONALINĖS TIESIOGINĖS IŠMOKOS IR TIESIOGINĖS IŠMOKOS

120 straipsnis

Papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos ir tiesioginės išmokos

1. Šiame straipsnyje: „BŽŪP analogiška nacionalinė schema“ – bet kuri nacionalinė tiesioginių išmokų schema, kuri taikyta prieš naujųjų valstybių narių įstojimą ir pagal kurią parama ūkininkams buvo skiriama už gamybą, kuriai taikoma viena iš tiesioginių išmokų.

2. Komisijai leidus, naujosios valstybės narės gali padidinti bet kurias tiesiogines išmokas:

   a) visų tiesioginių išmokų atveju – iki 30 procentinių punktų virš 110 straipsnyje nurodyto lygio, taikomo atitinkamais metais. Bulgarijos ir Rumunijos atveju: 65 % tiesioginių išmokų lygio 2004 m. balandžio 30 d. sudėties Bendrijoje – 2009 m., o nuo 2010 m. – iki 30 procentinių punktų virš 110 straipsnio antroje pastraipoje nurodyto lygio, taikomo atitinkamais metais. Tačiau Čekija gali padidinti tiesiogines išmokas bulvių krakmolo sektoriuje iki 100 % valstybėse narėse, išskyrus naująsias valstybes nares, taikomo lygio. Tačiau Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV dalies 7 skyriuje nurodytas tiesiogines išmokas valstybės narės gali padidinti iki 100 %. Bulgarijai ir Rumunijai taikomos šios didžiausios normos: 95 % – 2009 m. ir 100 % nuo 2010 m.;

   arba

   b) i) tiesioginių išmokų, išskyrus bendrosios išmokos schemą, atveju – iki bendro tiesioginės paramos, kurią ūkininkas būtų turėjęs teisę gauti

atskirai pagal kiekvienos rūšies produktą naujojoje valstybėje narėje 2003 kalendoriniais metais pagal BŽŪP analogišką nacionalinę schemą, lygio, padidinto 10 procentinių punktų. Tačiau Lietuvai referenciniai metai yra 2002 kalendoriniai metai. Bulgarijai ir Rumunijai referenciniai metai yra 2006 kalendoriniai metai. Slovėnijai taikomas 25 procentinių punktų padidinimas;

ii) bendrosios išmokos schemos atveju – bendra papildomos nacionalinės tiesioginės pagalbos, kurią naujoji valstybė narė gali skirti už konkrečius metus, suma apribojama konkrečiu finansiniu paketu. Šis paketas lygus skirtumui tarp:

– BŽŪP analogiškos nacionalinės tiesioginės paramos, kuri atitinkamoje naujojoje valstybėje narėje būtų teikiama už 2003 kalendorinius metus, o Lietuvos atveju – už 2002 kalendorinius metus, bendros sumos, kiekvieną kartą padidintos 10 procentinių punktų. Tačiau Bulgarijai ir Rumunijai referenciniai metai yra 2006 kalendoriniai metai. Slovėnijai taikomas 25 procentinių punktų padidinimas; ir

– tai naujajai valstybei narei taikomos nacionalinės viršutinės ribos, nurodytos VIII priede, prireikus patikslintos pagal 53 straipsnio 2 dalį.

Apskaičiuojant pirmoje įtraukoje nurodytą bendrą sumą, įskaitomos nacionalinės tiesioginės išmokos ir (arba) jų komponentai, atitinkantys Bendrijos tiesiogines išmokas ir (arba) jų komponentus, į kuriuos buvo atsižvelgta apskaičiuojant atitinkamai naujajai valstybei narei galiojančią viršutinę ribą pagal 41 straipsnį ir 53 straipsnio 2 dalį.

Kiekvienai atitinkamai tiesioginei išmokai naujoji valstybė narė gali pasirinkti taikyti vieną iš pirmiau minėtų a arba b punktuose nurodytų galimybių.

Bendra tiesioginė parama, kuri gali būti skirta ūkininkui naujosiose valstybėse narėse po įstojimo pagal atitinkamą tiesioginę išmoką, įskaitant visas papildomas nacionalines tiesiogines išmokas, neviršija tiesioginės paramos, kurią ūkininkas turėtų teisę gauti pagal atitinkamą tiesioginę išmoką, lygio, tuo metu taikomo valstybėse narėse, išskyrus naująsias valstybes nares.

3. Kipras gali padidinti tiesioginę pagalbą, mokamą ūkininkui pagal bet kurią iš I priede nurodytų tiesioginių išmokų, iki bendro paramos, kurią ūkininkas būtų turėjęs teisę gauti Kipre 2001 m., lygio.

Kipro valdžios institucijos užtikrina, kad bendra tiesioginė parama, kuri ūkininkui po įstojimo skiriama Kipre pagal atitinkamą tiesioginę išmoką, įskaitant visas papildomas nacionalines tiesiogines išmokas, jokiu atveju neviršytų tiesioginės paramos, kurią ūkininkas turėtų teisę gauti pagal tą tiesioginę išmoką atitinkamais metais valstybėse narėse, išskyrus naująsias valstybes nares, lygio.

Bendros skirtinos papildomos nacionalinės pagalbos sumos nurodytos XIII priede.

Skirtina papildoma nacionalinė pagalba patikslinama, jei tai būtina dėl pokyčių bendrojoje žemės ūkio politikoje.

2 ir 5 dalys Kiprui netaikomos.

4. Jeigu naujoji valstybė narė nusprendžia taikyti bendrosios išmokos už plotą schemą, ta naujoji valstybė narė gali skirti papildomą nacionalinę tiesioginę pagalbą 5 ir 8 dalyse nurodytomis sąlygomis.

5. Bendra papildomos nacionalinės pagalbos, skirtos atskiram sektoriui (sektoriaus daliai) tais metais, kai taikoma bendrosios išmokos už plotą schema, suma gali būti apribota konkrečiu finansiniu paketu atskiram sektoriui (sektoriaus daliai), su sąlyga, kad toks konkretus finansinis paketas sektoriui (sektoriaus daliai) bus susijęs tik su:

– tiesioginėmis išmokomis, susietomis su bendrosios išmokos schema, ir (arba)

– viena ar daugiau tiesioginių išmokų, kurios gali būti taikomos iš dalies, kaip nurodyta 53 straipsnio 2 dalyje. Šis paketas lygus skirtumui tarp:

  – paramos atskiram sektoriui (sektoriaus daliai), teikiamos taikant atitinkamai 2 dalies a arba b punktus, bendros sumos, ir

  – tiesioginės paramos, kuri atitinkamoje naujojoje valstybėje narėje pagal bendrosios išmokos už plotą schemą būtų teikiama tam pačiam sektoriui (sektoriaus daliai) atitinkamais metais, bendros sumos.

6. Naujoji valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais ir leidus Komisijai, gali priimti sprendimą dėl skirtinų papildomos nacionalinės pagalbos sumų.

7. Komisijos leidime:

– jei taikomas 2 dalies b punktas, nurodomos atitinkamos BŽŪP analogiškos nacionalinės tiesioginių išmokų schemos,

– apibrėžiamas papildomos nacionalinės pagalbos mokėjimo lygis, papildomos nacionalinės pagalbos norma, ir, prireikus, jos skyrimo sąlygos,

– nustatoma sąlyga, kad leidimas teikiamas su bet kokiais patikslinimais, kurių gali prireikti dėl pokyčių bendrojoje žemės ūkio politikoje.

8. Žemės ūkio veiklai, kuriai valstybėse narėse, išskyrus naująsias valstybes nares, nenumatytos tiesioginės išmokos, neteikiamos jokios papildomos nacionalinės išmokos ar pagalba.

121 straipsnis
Valstybės pagalba Kipre

Be papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų Kipras iki 2010 m. pabaigos gali skirti pereinamojo laikotarpio mažėjančią nacionalinę pagalbą. Ši valstybės pagalba teikiama tokia forma, kuri panaši į Bendrijos pagalbą, pavyzdžiui, atsietąsias išmokas.

Atsižvelgiant į 2001 m. suteiktos nacionalinės paramos pobūdį ir dydį, XIV priede išvardytiems sektoriams (sektorių dalims) Kipras gali skirti valstybės pagalbą neviršydamas tame priede nurodytų sumų.

Skirtinai valstybės pagalba taikomi bet kokie patikslinimai, kurių gali prireikti dėl pokyčių bendrojoje žemės ūkio politikoje. Jeigu tokie patikslinimai yra būtini, pagalbos suma arba jos skyrimo sąlygos pakeičiami remiantis Komisijos sprendimu.

Kipras pateikia Komisijai metinę valstybės pagalbos priemonių įgyvendinimo ataskaitą, nurodydamas pagalbos atskiram sektoriui (sektoriaus daliai) formas ir sumas.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS
LĖŠŲ PERVEDIMAS

122 straipsnis
Už restruktūrizavimą medvilnės auginimo regionuose pervedamos lėšos

Kiekvienais kalendoriniais metais skiriama 22 mln. EUR suma kaip papildoma Bendrijos parama priemonėms medvilnę auginančiuose regionuose pagal kaimo plėtros programą, finansuojamą iš EŽŪFKP.

123 straipsnis
Už restruktūrizavimą tabako auginimo regionuose pervedamos lėšos

Nuo 2011 biudžetinių metų skiriama 484 mln. EUR kaip papildoma Bendrijos parama priemonėms tabaką auginančiuose regionuose pagal kaimo plėtros programą, finansuojamą iš EŽŪFKP, toms valstybėms narėms, kuriose 2000, 2001 ir 2002 m. tabako augintojai gavo pagalbą pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2075/92[26].

[26] OL L 215, 1992 7 30, p. 70.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS
ĮGYVENDINIMO, PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS TAISYKLĖS

1 SKYRIUS
ĮGYVENDINIMO NUOSTATOS

124 straipsnis
Teisių į išmokas patvirtinimas

1. Teisės į išmokas, paskirtos ūkininkams iki 2009 m. sausio 1 d., laikomos teisėtomis ir tinkamomis nuo 2010 m. sausio 1 d.

2. 1 dalis netaikoma teisėms į išmokas, paskirtoms ūkininkams pagal paraiškas, pagrįstas neteisingais faktais.

3. 1 dalimi nepažeidžiama Komisijos teisė priimti sprendimus, nurodytus Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 31 straipsnyje, dėl išlaidų išmokoms už bet kuriuos ne vėlesnius kaip 2009 kalendorinius metus.

125 straipsnis
Taikymas atokiausiems regionams

III ir IV antraštinės dalys netaikomos Prancūzijos užjūrio departamentuose, Azorų salose, Madeiroje ir Kanarų salose.

126 straipsnis
Valstybės pagalba

Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 180 straipsnio ir Reglamento (EB) Nr. 1184/2006[27] 3 straipsnio, Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi išmokoms, kurias valstybės narės, laikydamosi šio reglamento, moka pagal 42, 59, 68–70 straipsnius, 87 straipsnio 4 dalį, 100 straipsnio 5 dalį, 109 straipsnį ir 119–121 straipsnius.

127 straipsnis
Informacijos perdavimas Komisijai

Valstybės narės išsamiai informuoja Komisiją apie priemones, kurių imtasi šiam reglamentui įgyvendinti, visų pirma susijusias su 6, 12, 42, 46, 47, 68, 69, 70, 59, 60 ir 119 straipsniais.

---

[27] OL L 214, 2006 8 4, p. 7.

128 straipsnis

Tiesioginių išmokų vadybos komitetas

1. Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas Tiesioginių išmokų vadybos komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

   Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nurodytas laikotarpis yra vienas mėnuo.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

129 straipsnis

Įgyvendinimo taisyklės

Išsamios šio reglamento įgyvendinimo taisyklės priimamos 128 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Jos visų pirma apima:

a) išsamias taisykles, susijusias su ūkių konsultavimo sistemos sukūrimu;

b) išsamias taisykles, susijusias su sumų, susidarančių taikant moduliavimą, paskirstymo kriterijų nustatymu;

c) išsamias taisykles, susijusias su šiame reglamente numatytos pagalbos skyrimu, įskaitant pagalbos skyrimo sąlygas, paraiškų pateikimo bei mokėjimo datas ir kontrolės nuostatas, taip pat patikrinimą, teisės gauti pagalbą nustatymą, įskaitant būtiną valstybių narių keitimąsi duomenimis, bazinio ploto ar didžiausių garantuojamų plotų viršijimo nustatymą, taip pat išsamias taisykles, susijusias su nepanaudotų teisių į priemokas, nustatytų pagal IV antraštinės dalies 1 skyriaus 7 ir 8 skirsnius, išsaugojimo laikotarpio nustatymu, atsisakymu ir perskirstymu;

d) bendrosios išmokos schemos atžvilgiu – išsamias taisykles, visų pirma susijusias su nacionalinio rezervo sudarymu, teisių į išmokas perdavimu, daugiamečių kultūrų, daugiamečių ganyklų ir pievų apibrėžimu, III antraštinės dalies 2 ir 3 skyriuose numatytomis galimybėmis ir III antraštinės dalies 4 skyriuje numatytų susietųjų išmokų įtraukimu;

e) išsamias taisykles, susijusias su V antraštinės dalies nuostatų įgyvendinimu;

f) išsamias įgyvendinimo taisykles, susijusias su paramos už vaisius, daržoves, maistines bulves ir daigynus įtraukimu į bendrosios išmokos schemą, įskaitant taikymo procedūrą pirmaisiais įgyvendinimo metais, ir įgyvendinimo taisykles, susijusias su IV antraštinės dalies 1 skyriaus 5 ir 6 skirsniuose nurodytomis išmokomis;

g) išsamias taisykles, susijusias su paramos vyno sektoriui įtraukimu į bendrosios išmokos schemą, įskaitant taikymo procedūrą pirmaisiais įgyvendinimo metais, pagal Reglamentą (EB) Nr. [vyno reglamentas]“;

h) išsamias taisykles, susijusias su konkrečiomis kanapių kontrolės priemonėmis ir tetrahidrokanabinolio kiekio nustatymo metodais;

i) I priedo pakeitimus, kurių gali prireikti atsižvelgiant į 1 straipsnyje išdėstytus kriterijus;

j) V, VI ir VII priedų pakeitimus, kurių gali prireikti, ypač atsižvelgiant į naujus Bendrijos teisės aktus;

k) svarbiausius žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemos požymius ir jų apibrėžtį;

l) visus galimus pagalbos paraiškos pakeitimus ir reikalavimo pateikti pagalbos paraišką netaikymą;

m) taisykles dėl būtiniausios informacijos, kuri turi būti pateikta pagalbos paraiškose;

n) administracinių patikrinimų, patikrinimų vietoje ir nuotolinio stebėjimo taisykles;

o) išmokų sumažinimo ir jų neskyrimo taisykles 4 ir 24 straipsniuose nurodytų įpareigojimų nesilaikymo atveju, įskaitant sumažinimo ir neskyrimo netaikymo atvejus;

q) V priedo pakeitimus, kurių gali prireikti atsižvelgiant į 28 straipsnyje išdėstytus kriterijus;

r) valstybių narių bendravimą tarpusavyje ir su Komisija;

s) priemones, kurios kritiniais atvejais yra būtinos ir tinkamai pagrįstos praktinėms ir speficinėms problemoms, visų pirma susijusioms su II antraštinės dalies 4 skyriaus ir III antraštinės dalies 2 ir 3 skyrių įgyvendinimu, spręsti; tokiomis priemonėmis galima nukrypti nuo tam tikrų šio reglamento dalių, bet tik tiek ir tik tokį laikotarpį, kiek tai būtina;

t) medvilnei taikomas išsamias taisykles dėl:

   i) 80 straipsnio 3 dalyje numatyto pagalbos sumažinimo apskaičiavimo;

   ii) patvirtintų tarpšakinių organizacijų, ypač jų finansavimo ir kontrolės bei sankcijų sistemos.

2 SKYRIUS
PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

130 straipsnis
Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 pakeitimas

1. 12 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija nustato sumas, kurios pagal Tarybos Reglamento (EB) Nr. xxx/2008* [*šio reglamento*] 9 straipsnį, 10 straipsnio 4 dalį, 123 straipsnį ir 124 straipsnį, taip pat pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 378/2007 4 straipsnio 1 dalį, yra skiriamos EŽŪFKP.

2 18 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Reglamento (EB) Nr. XXX/2008 [*šio reglamento*] 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos tiesioginėms išmokoms taikomos nacionalinės viršutinės ribos, pakoreguotos pagal to reglamento 11 straipsnio 1 dalyje nustatytas pataisas, laikomos finansinėmis viršutinėmis ribomis, nustatytomis eurais.

* OL L …..“

131 straipsnis
Reglamento (EB) Nr. 247/2006 pakeitimas

Reglamentas (EB) Nr. 247/2006 iš dalies keičiamas taip:

(1) 23 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Bendrija finansuoja šio reglamento II ir III antraštinėse dalyse numatytas priemones neviršydama tokių didžiausių metinių sumų:

mln. EUR

	2007 finansiniai metai	2008 finansiniai metai	2009 finansiniai metai	2010 ir vėlesni finansiniai metai
Prancūzijos užjūrio departamentai	126,6	262,6	269,4	276,05
Azorų salos ir Madeira	77,9	86,98	86,7	106,21
Kanarų salos	127,3	268,4	268,4	268,42

(2) Įterpiamas šis 24b straipsnis:

„*24b straipsnis*

1. Vėliausiai iki 2009 m. vasario 15 d. valstybės narės pateikia Komisijai savo bendrų programų pakeitimų projektus, kad būtų atsižvelgta į 23 straipsnio 2 dalimi įvestus pakeitimus.

2. Komisija įvertina siūlomus pakeitimus ir ne vėliau kaip per keturis mėnesius nuo jų pateikimo 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nusprendžia, ar juos patvirtinti.“

132 straipsnis
Reglamento (EB) Nr. 378/2007 pakeitimas

Reglamentas (EB) Nr. 378/2007 iš dalies keičiamas taip:

(1) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Sumažinimas pagal savanoriško moduliavimo sistemą apskaičiuojamas remiantis tokiu pačiu pagrindu, kuris taikomas moduliavimui pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. XXX/2008* (*šio reglamento*) 7 straipsnį.

* OL L …..“

b) Pridedama ši 5 dalis:

"5. Moduliavimo normos, kurios turi būti taikomos ūkininkui pritaikius Reglamento (EB) Nr. XXX/2008 (*šio reglamento*) 7 straipsnį, sumažintos 5 procentiniais punktais, atimamos iš savanoriško moduliavimo normos, kurią taiko valstybės narės pagal šio straipsnio 4 dalį. Tiek procentai, kurie turi būti atimti, tiek galutinė savanoriško moduliavimo norma yra lygi nuliui arba yra didesnė.

(2) 3 straipsnio 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) nukrypstant nuo šio reglamento 1 straipsnio 3 dalies taikyti sumažinimą pagal savanoriško moduliavimo sistemą remiantis skaičiavimu, kuris taikomas moduliavimui pagal Reglamento (EB) Nr. xx/2008 7 straipsnį, neatsižvelgiant į to straipsnio 1 dalyje numatytų sumų, mažesnių už 5 000 EUR, neįtraukimą; ir (arba)“.

133 straipsnis
Panaikinimas

1. Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 panaikinamas.

   Tačiau to reglamento 66, 67, 68, 68a, 69 straipsniai, 70 straipsnio 1 dalies a punktas ir IV dalies 1 skyrius (kietieji kviečiai), 2 skyrius (priemoka už baltyminius augalus), 4 skyrius (išmoka už riešutų plotą), 8 skyrius (energiniai augalai), 9 skyrius (pagalba už sėklą), 10 skyrius (išmoka už pasėlių plotą) 10b skyrius (pagalba už alyvmedžių giraites), 10c skyrius (pagalba už tabaką) ir 10d skyrius (pagalba už apynių plotą) taikomi 2009 m.

2. Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal XV priede pateiktą atitikmenų lentelę.

134 straipsnis
Pereinamojo laikotarpio taisyklės

Komisija gali priimti priemones, kurių reikia, kad būtų palengvintas perėjimas nuo Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003 nustatytos tvarkos prie šiuo reglamentu nustatytos tvarkos.

135 straipsnis
Pereinamojo laikotarpio priemonės naujosioms valstybėms narėms

Kai siekiant palengvinti naujųjų valstybių narių perėjimą nuo bendrosios išmokos už plotą schemos prie bendrosios išmokos schemos ir kitų pagalbos schemų, nurodytų III ir IV antraštinėse dalyse, būtinos pereinamojo laikotarpio priemonės, tokios priemonės priimamos 128 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

136 straipsnis
Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas

I PRIEDAS

Paramos schemų sąrašas

Sektorius	Teisinis pagrindas	Pastabos
Bendroji išmoka	Šio reglamento III antraštinė dalis	Atsietoji išmoka
Bendrosios išmokos už plotą schema	Šio reglamento V antraštinės dalies 2 skyrius	Atsietoji išmoka, pakeičianti visas šiame priede nurodytas tiesiogines išmokas, išskyrus atskirąsias išmokas
Baltyminiai augalai	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003* IV dalies 2 skyrius	Išmoka už plotą
Ryžiai	Šio reglamento IV antraštinės dalies 2 skyrius	Išmoka už plotą
Riešutai	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003* IV dalies 4 skyrius	Išmoka už plotą
Energiniai augalai	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003* IV dalies 5 skyrius	Išmoka už plotą
Krakmolinės bulvės	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 5 skirsnis	Pagalba gamybai
Sėklos	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV dalies 9 skyrius	Pagalba gamybai
Lauko kultūros	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV dalies 10 skyrius	Išmoka už plotą,
Aviena ir ožkiena	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 7 skirsnis	Priemoka už aveles ir vedekles,
Galvijai	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 8 skirsnis	Specialioji priemoka, priemoka už karves žindenes (įskaitant, kai mokama už telyčias, ir įskaitant papildomą nacionalinę priemoką už karves žindenes, kai finansuojama bendrai), skerdimo priemoka
Specialioji parama	Šio reglamento III antraštinės dalies 5 skyrius	
Alyvuogių aliejus	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003* IV dalies 10b skyrius	Pagalba už plotą
Šilkaverpiai	Reglamento (EEB) Nr. 845/72 1 straipsnis	Pagalba auginimui skatinti
Tabakas	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003* IV dalies 10c skyrius	Pagalba gamybai
Apyniai	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003* IV dalies 10d skyrius	Pagalba už plotą

Cukraus arba inulino sirupo gamybai naudojami cukriniai runkeliai, cukranendrės ir cikorijos	Šio reglamento V antraštinės dalies 116 straipsnis	Atsietosios išmokos
Cukraus gamybai naudojami cukriniai runkeliai ir cukranendrės	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 4 skirsnis	Pagalba gamybai
Perdirbti pristatomi vaisiai ir daržovės	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 5 skirsnis	Pereinamojo laikotarpio išmokos už vaisius ir daržoves
Perdirbti pristatomos braškės ir avietės	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 6 skirsnis	Pereinamojo laikotarpio išmoka už uogas
Vaisiai ir daržovės	116 straipsnis	Atskiroji išmoka už vaisius ir daržoves
Posei	Tarybos reglamento (EB) Nr. 247/2006 III antraštinė dalis	Tiesioginės išmokos pagal programose nustatytas priemones
Egėjo jūros salos	Tarybos reglamento (EB) Nr. 1405/2006 III skyrius	Tiesioginės išmokos pagal programose nustatytas priemones
Medvilnė	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 4 skirsnis	Išmoka už plotą

* Tik 2009 m.

II PRIEDAS

Teisės aktais nustatyti valdymo reikalavimai, nurodyti 4 ir 5 straipsniuose

A. Aplinka

1.	1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyva 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 103, 1979 4 25, p. 1)	3 straipsnio 1 dalis ir 3 straipsnio 2 dalies b punktas, 4 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys, 5 straipsnio a, b ir d punktai
2.	1979 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 80/68/EEB dėl požeminio vandens apsaugos nuo tam tikrų pavojingų medžiagų keliamos taršos (OL L 20, 1980 1 26, p. 43)	4 ir 5 straipsniai
3.	1986 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva 86/278/EEB dėl aplinkos, ypač dirvožemio, apsaugos naudojant žemės ūkyje nuotėkų dumblą (OL L 181, 1986 7 4, p. 6)	3 straipsnis
4.	1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių (OL L 375, 1991 12 31, p. 1)	4 ir 5 straipsniai
5.	1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7)	6 straipsnis ir 13 straipsnio 1 dalies a punktas

Visuomenės ir gyvūnų sveikata

Gyvūnų identifikavimas ir registravimas

6.	1992 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 92/102/EEB dėl gyvūnų identifikavimo ir registravimo (OL L 355, 1992 12 5, p. 32)	3, 4 ir 5 straipsniai
7.	2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklinimą ir panaikinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97 (OL L 204, 2000 8 11, p. 1)	4 ir 7 straipsniai
8.	2003 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 21/2004, nustatantis avių ir ožkų identifikavimo bei registravimo sistemą ir iš dalies pakeičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 bei Direktyvas 92/102/EEB ir 64/432/EEB (OL L 5 2004 1 9, p. 8).	3, 4 ir 5 straipsniai

B. Visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikata

9.	1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos priemonių pateikimo į rinką (OL L 230, 1991 8 19, p. 1)	3 straipsnis
10.	1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus ir dėl Direktyvų 81/602/EEB, 88/146/EEB ir 88/299/EEB panaikinimo (OL L 125, 1996 5 23, p. 3)	3, 4, 5 ir 7 straipsniai
11.	2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1)	14, 15 straipsniai, 17 straipsnio 1 dalis, 18, 19 ir 20 straipsniai

12.	2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 999/2001, nustatantis tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles (OL L 147, 2001 5 31, p. 1)	7, 11, 12, 13 ir 15 straipsniai
Pranešimas apie ligas		
13.	1985 m. lapkričio 18 d. Tarybos direktyva 85/511/EEB dėl Bendrijos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonių įdiegimo (OL L 315, 1985 11 26, p. 11)	3 straipsnis
14.	1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 92/119/EEB, nustatanti Bendrijos bendrąsias tam tikrų gyvūnų ligų kontrolės priemones ir konkrečias priemones nuo kiaulių vezikulinės ligos (OL L 62, 1993 3 15, p. 69)	3 straipsnis
15.	2000 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2000/75/EB, nustatanti mėlynojo liežuvio ligos kontrolės ir likvidavimo reikalavimus (OL L 327, 2000 12 22, p. 74)	3 straipsnis
C.	*Gyvūnų gerovė*	
16.	1991 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyva 91/629/EEB, nustatanti būtiniausius veršelių apsaugos standartus (OL L 340, 1991 12 11, p. 28)	3 ir 4 straipsniai
17.	1991 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyva 91/630/EEB, nustatanti būtiniausius kiaulių apsaugos reikalavimus (OL L 340, 1991 12 11, p. 33)	3 straipsnis ir 4 straipsnio 1 dalis
18.	1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 98/58/EB dėl ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos (OL L 221, 1998 8 8, p. 23)	4 straipsnis

III PRIEDAS

Gera agrarinė ir aplinkosauginė būklė, nurodyta 6 straipsnyje

Problema	Standartai
Dirvos erozija Apsaugoti dirvą taikant atitinkamas priemones	– Minimali dirvožemio danga
	– Minimalus žemės naudojimas, atsižvelgiant į konkrečiai teritorijai būdingas sąlygas
	– Išsaugoti terasas
Dirvos organinės medžiagos Išlaikyti dirvos organinių medžiagų koncentracijos lygį taikant atitinkamą praktiką	– Sėjomainos standartai, jei taikytina
	– Ariamųjų ražienų naudojimas
Dirvos struktūra Išlaikyti dirvos struktūrą taikant atitinkamas priemones	– Tinkamų žemės ūkio mašinų naudojimas
Minimalus priežiūros lygis Užtikrinti minimalų priežiūros lygį ir išvengti buveinių būklės blogėjimo	– Minimalus gyvulių tankumas ir (arba) atitinkamas režimas
	– Daugiamečių ganyklų apsauga
	– Kraštovaizdžio bruožų išsaugojimas, įskaitant, jei taikytina, gyvatvorių, tvenkinių, griovių, medžių eilių išsaugojimą grupėmis ar atskirai, taip pat laukų ribų išsaugojimą, – atitinkamais atvejais, draudimą išrauti alyvmedžius
	– Nepageidaujamos augalijos skverbimosi į žemės ūkio paskirties žemę išvengimas
	– Gerų vegetacinių alyvmedžių giraičių ir vynuogynų sąlygų išsaugojimas
Vandens apsauga ir valdymas Apsaugoti vandenį nuo taršos ir nuotėkio ir valdyti vandens naudojimą	– Apsaugos juostų išilgai vandentakių įrengimas, – leidimo vandenį naudoti drėkinimui suteikimo procedūrų paisymas.

IV PREDAS
Grynosios nacionalinės viršutinės ribos, nurodytos 8 straipsnyje

mln. EUR

Kalendoriniai metai	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
Belgija	583,2	570,9	563,1	553,9
Čekija				773,0
Danija	985,9	965,3	954,6	937,8
Vokietija	5 467,4	5 339,2	5 269,3	5 178,0
Estija				88,9
Airija	1 283,1	1 264,0	1 247,1	1 230,0
Graikija	2 567,3	2 365,5	2 348,9	2 324,1
Ispanija	5 171,3	5 043,4	5 019,1	4 953,5
Prancūzija	8 218,5	8 021,2	7 930,7	7 796,2
Italija	4 323,6	4 103,7	4 073,2	4 023,3
Kipras				48,2
Latvija				130,5
Lietuva				337,9
Liuksemburgas	35,2	34,5	34,0	33,4
Vengrija				1 150,9
Malta				4,6
Nyderlandai	841,5	827,0	829,4	815,9
Austrija	727,7	718,2	712,1	704,9
Lenkija				2 730,5
Portugalija	635,8	623,0	622,6	622,6
Slovėnija				129,4
Slovakija				335,9
Suomija	550,0	541,2	536,0	529,8
Švedija	731,7	719,9	710,6	699,8
Jungtinė Karalystė	3 373,0	3 340,4	3 335,8	3 334,9

V PRIEDAS

9 straipsnio 3 dalyje nurodytų javų sąrašas

KN kodas	Aprašymas
I.	Javai
1001 10 00	Kietieji kviečiai
1001 90	Kiti kviečiai ir meslinas, išskyrus kietuosius kviečius
1002 00 00	Rugiai
1003 00	Miežiai
1004 00 00	Avižos
1005	Kukurūzai
1007 00	Grūdinis sorgas
1008	Grikiai, soros ir kanarėlių lesalas; kiti javai
0709 90 60	Cukriniai kukurūzai
II.	Aliejinių kultūrų sėklos
1201 00	Sojos pupelės
ex 1205 00	Rapsų sėklos
ex 1206 00 10	Saulėgrąžų sėklos
III.	Baltyminiai augalai
0713 10	Žirniai
0713 50	Pašarinės pupos
ex 1209 29 50	Saldieji lubinai
IV.	Linai
ex 1204 00	Linų sėmenys (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Pluoštiniai linai, žaliaviniai arba mirkyti (*Linum usitatissimum* L.)
V.	Kanapės
ex 5302 10 00	Pluoštinės kanapės, žaliavinės arba mirkytos (*Cannabis sativa* L.)

VI PRIEDAS

Suderinamos paramos schemos, nurodytos 28 straipsnyje

Sektorius	Teisinis pagrindas
Mažiau palankios ūkininkauti vietovės ir vietovės, kurioms taikomi aplinkosaugos apribojimai	Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 13 straipsnio a punktas, 14 straipsnio 1 dalis ir dvi pirmosios 14 straipsnio 2 dalies įtraukos, 15, 17–20 straipsniai, 51 straipsnio 3 dalis ir 55 straipsnio 4 dalis.
Priemonės tausiajam žemės ūkio paskirties žemės naudojimui užtikrinti:	
išmokos dėl gamtinių kliūčių ūkininkams kalnuotose vietovėse	Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto i papunktis
išmokos ūkininkams vietovėse, kuriose yra kliūčių, išskyrus kalnuotas vietoves	Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto ii papunktis
Natura 2000 išmokos ir su Direktyva 2000/60/EB susijusios išmokos	Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto iii papunktis
agrarinės aplinkosaugos išmokos	Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto iv papunktis
Priemonės tausiajam miško paskirties žemės naudojimui užtikrinti:	
miško veisimas žemės ūkio paskirties žemėje pirmą kartą	Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio b punkto i papunktis
Natura 2000 išmokos	Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio b punkto iv papunktis
miškų aplinkosaugos išmokos	Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio b punkto v papunktis
Vynas	(Vyno reglamento) 117 straipsnis

VII PRIEDAS

A. Vaisiai, daržovės, maistinės bulvės ir daigynai

1. Ūkininkai gauna teisę į išmoką už hektarą, kuri apskaičiuojama 2 dalyje nurodytą referencinę sumą padalijant iš hektarų skaičiaus, apskaičiuoto pagal 3 dalį.

2. Valstybės narės nustato sumą, kuri turi būti įtraukta į kiekvienam ūkininkui skirtą referencinę sumą pagal objektyvius ir nediskriminacinius kriterijus, kaip antai:

   – rinkos paramos suma, kurią ūkininkas tiesiogiai arba netiesiogiai gavo už vaisius, daržoves, maistines bulves ir daigynus,

   – vaisiams, daržovėms, maistinėms bulvėms auginti ir daigynams naudojamas plotas,

   – užauginamų vaisių, daržovių, maistinių bulvių ir daigynų kiekis,

   atitinkamu laikotarpiu, kuris kiekvienam produktui gali būti kitoks, per vienerius arba daugiau prekybos metų, skaičiuojant nuo 2001 m. pasibaigusių prekybos metų, o valstybėms narėms, kurios į Europos Sąjungą įstojo 2004 m. gegužės 1 d. arba vėliau – nuo 2004 m. pasibaigusių prekybos metų iki 2007 m. pasibaigusių prekybos metų.

   Objektyviai pagrįstais atvejais skirtingiems vaisiams bei daržovėms, maistinėms bulvėms ir daigynams šiame punkte nurodyti kriterijai gali būti taikomi skirtingai. Remdamosi tuo pačiu pagrindu valstybės narės gali nuspręsti nenustatyti pagal šį punktą į referencinę sumą įtrauktinos sumos ir atitinkamo hektarų skaičiaus iki trejų metų pereinamojo laikotarpio, kuris baigiasi 2010 m. gruodžio 31 d., pabaigos.

3. Valstybės narės apskaičiuoja atitinkamų hektarų skaičių remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, pavyzdžiui, 2 punkto pirmos pastraipos antroje įtraukoje nurodytais plotais.

   Šiame reglamente „vaisiai ir daržovės“ reiškia Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 1 straipsnio 1 dalies i ir j punktuose nurodytus produktus, o „maistinės bulvės“ – bulves, kurių klasifikacinis KN kodas yra 0701, išskyrus bulvių krakmolo gamybai skirtas bulves, kurioms teikiama pagalba pagal 93 straipsnį.

4. Ūkininkas, kurio gamybą atitinkamu laikotarpiu, nurodytu 2 dalyje, neigiamai paveikė *force majeure* ar išimtinės aplinkybės (kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalyje), susidariusios prieš tą referencinį laikotarpį arba per jį, turi teisę prašyti, kad 2 dalyje nurodyta referencinė suma būtų apskaičiuojama pagal vienerius kalendorinius metus arba keletą referencinio laikotarpio metų, kuriais nebuvo *force majeure* ar išimtinių aplinkybių.

5. Jei *force majeure* ar išimtinių aplinkybių poveikis egzistavo per visą referencinį laikotarpį, valstybė narė apskaičiuoja referencinę sumą remdamasi artimiausiais prekybos metais prieš atitinkamą laikotarpį, pasirinktą pagal 3 dalį. Šiuo atveju 1 dalies nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

6. Atitinkamas ūkininkas per valstybės narės nustatytiną terminą apie *force majeure* ar išimtinių aplinkybių atvejį raštu praneša kompetentingai institucijai ir pateikia reikiamus įrodymus.

B. Vynas (vynuogynų naikinimas)

Ūkininkams, dalyvaujantiems vynuogynų naikinimo schemoje, nustatytoje Reglamento (EB) Nr. [vyno reglamentas] V antraštinės dalies III skyriuje, kitais metais po išnaikinimo skiriamos teisės į išmokas, lygios skaičiui hektarų, už kuriuos jie gavo priemoką už vynuogynų naikinimą.

Šių teisių į išmokas vieneto vertė lygi nacionalinių teisių į išmokas vertės vidurkiui atitinkamame regione. Tačiau vieneto vertė bet kuriuo atveju neturi viršyti 350 EUR/ha.

C. Vynas (pervedimas iš paramos programų)

Jeigu valstybės narės nusprendžia skirti paramą pagal Reglamento (EB) Nr. [vyno reglamentas] 4a straipsnį, jos nustato kiekvienam ūkininkui taikomą referencinę sumą ir atitinkamus hektarus:

– remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais;

– atsižvelgdamos į vienerių arba kelių vyno metų, pradedant nuo 2005–2006 vyno metų, tipinį referencinį laikotarpį; Tačiau referenciniai kriterijai, pagal kuriuos nustatoma referencinė suma ir atitinkami hektarai, neturi būti grindžiami referenciniu laikotarpiu, į kurį būtų įskaitomi vyno metai po 2007–2008 vyno metų, jeigu pervedimas iš paramos programų yra susijęs su kompensacija ūkininkams, kurie iki to laiko gavo paramą už geriamojo alkoholio distiliavimą arba ekonominę paramą už koncentruotos vynuogių misos naudojimą vynui sodrinti pagal Reglamentą (EB) Nr. [vyno reglamentas].“;

– neviršydamos bendros šiai priemonei skirtinos sumos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. [vyno reglamentas] 6 straipsnio e punkte.“

Ūkininkai gauna teisę į išmoką už hektarą, kuri apskaičiuojama padalijant nurodytą referencinę sumą iš atitinkamų hektarų skaičiaus.

VIII PRIEDAS

Nacionalinės viršutinės ribos, nurodytos 41 straipsnyje

1 lentelė

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Belgija	614 179	611 901	613 281	613 281	614 661	614 661	614 661	614 661
Danija	1 030 478	1 031 321	1 043 421	1 043 421	1 048 999	1 048 999	1 048 999	1 048 999
Vokietija	5 770 254	5 781 666	5 826 537	5 826 537	5 848 330	5 848 330	5 848 330	5 848 330
Airija	1 342 268	1 340 737	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Graikija	2 367 713	2 209 591	2 210 829	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Ispanija	4 838 512	5 070 413	5 114 250	5 139 246	5 139 316	5 139 316	5 139 316	5 139 316
Prancūzija	8 404 502	8 444 468	8 500 503	8 504 425	8 518 804	8 518 804	8 518 804	8 518 804
Italija	4 143 175	4 277 633	4 320 238	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974
Liuksemburgas	37 051	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084
Nyderlandai	853 090	853 169	886 966	886 966	904 272	904 272	904 272	904 272
Austrija	745 561	747 298	750 019	750 019	751 616	751 616	751 616	751 616
Portugalija	589 723	600 296	600 370	605 967	605 972	605 972	605 972	605 972
Suomija	566 801	565 823	568 799	568 799	570 583	570 583	570 583	570 583
Švedija	763 082	765 229	768 853	768 853	770 916	770 916	770 916	770 916
Jungtinė Karalystė	3 985 834	3 986 361	3 987 844	3 987 844	3 987 849	3 987 849	3 987 849	3 987 849

2 lentelė*

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Bulgarija	287 399	328 997	409 587	490 705	571 467	652 228	732 986	813 746
Čekija	559 622	647 080	735 801	821 779	909 164	909 164	909 164	909 164
Estija	60 500	70 769	80 910	91 034	101 171	101 171	101 171	101 171
Kipras	31 670	38 845	43 730	48 615	53 499	53 499	53 499	53 499
Latvija	90 016	104 025	118 258	132 193	146 355	146 355	146 355	146 355
Lietuva	230 560	268 746	305 964	342 881	380 064	380 064	380 064	380 064
Vengrija	807 366	935 912	1 064 312	1 191 526	1 318 542	1 318 542	1 318 542	1 318 542
Malta	3 434	3 851	4 268	4 685	5 102	5 102	5 102	5 102
Lenkija	1 877 107	2 164 285	2 456 894	2 742 771	3 033 549	3 033 549	3 033 549	3 033 549
Rumunija	623 399	713 207	891 072	1 068 953	1 246 821	1 424 684	1 602 550	1 780 414
Slovėnija	87 942	102 047	116 077	130 107	144 236	144 236	144 236	144 236
Slovakija	240 014	277 779	314 692	351 377	388 191	388 191	388 191	388 191

* Viršutinės ribos apskaičiuotos atsižvelgiant į 110 straipsnyje numatytą išmokų didinimo grafiką.

IX PRIEDAS

56 straipsnio 1 dalyje nurodytas nacionalinių viršutinių ribų komponentas išmokoms už pomidorus yra toks:

Valstybė narė	Suma (milijonais EUR per kalendorinius metus)
Bulgarija	5,394
Čekija	0,414
Graikija	35,733
Ispanija	56,233
Prancūzija	8,033
Italija	183,967
Kipras	0,274
Malta	0,932
Vengrija	4,512
Rumunija	1,738
Lenkija	6,715
Portugalija	33,333
Slovakija	1,018

56 straipsnio 2 dalyje nurodytas nacionalinių viršutinių ribų komponentas išmokoms už vaisius ir daržoves, išskyrus vienmetes kultūras, yra toks:

Valstybė narė	Suma (milijonais EUR per kalendorinius metus)	
Bulgarija		0,851
Čekija		0,063
Graikija		153,833
Ispanija		110,633
Prancūzija		44,033
Italija		131,700
Kipras	2009 m.:	4,856
	2010 m.:	4,919
	2011 m.:	4,982
	2012 m.:	5,045
Vengrija		0,244
Rumunija		0,025
Portugalija		2,900
Slovakija		0,007

X PRIEDAS

Susietosios paramos įtraukimas į bendrosios išmokos schemą

I.

– Nuo 2010 m. specialioji priemoka už kietųjų kviečių kokybę, numatyta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV dalies 1 skyriuje;

– nuo 2010 m. priemoka už baltyminius augalus, numatyta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV dalies 2 skyriuje;

– nuo 2010 m. specialioji išmoka už ryžius, numatyta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV dalies III skyriuje ir šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 1 skirsnyje, pagal šio reglamento 72 straipsnio (2) dalyje numatytą grafiką;

– nuo 2010 m. išmoka už riešutų plotą, numatyta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV dalies 4 skyriuje;

– nuo 2011 m. pagalba už sausųjų pašarų perdirbimą, numatyta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 II dalies I antraštinės dalies IV skyriaus I skirsnio I poskirsnyje;

– nuo 2011 m. pagalba už pluoštinių linų perdirbimą, numatyta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 II dalies I antraštinės dalies IV skyriaus I skirsnio II poskirsnyje, pagal tame poskirsnyje numatytą grafiką;

– nuo 2011 m. priemoka už bulvių krakmolą, numatyta Reglamento (EB) Nr. 1234/2004 [95a] straipsnyje, ir, pagal šio reglamento 75 straipsnyje numatytą grafiką, tame straipsnyje numatyta pagalba už krakmolines bulves;

II.

Nuo 2010 m., jeigu valstybė narė skyrė:

– pagalbą už sėklą, numatytą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV dalies 9 skyriuje;

– išmoką už pasėlių plotą, numatytą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV dalies 10 skyriuje;

– pagalbą už alyvmedžių giraites, numatytą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV dalies 10b skyriuje;

– pagalbą už apynių plotą, numatytą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV dalies 10d skyriuje,

pagal 55 straipsnyje numatytą grafiką išmokos už galvijus, išskyrus priemoką už karves žindenes.

III.

Nuo 2010 m., jeigu valstybė narė nepriima šio reglamento 53 straipsnio 1 dalyje nurodyto sprendimo:

– išmokos už avis ir ožkas, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 67 straipsnyje;

– išmokos už galvijus, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68 straipsnyje.

XI PRIEDAS

Susietosios paramos įtraukimas – 65 straipsnis

Sausieji pašarai (tūkst. EUR)

Valstybė narė	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Belgija	0	0	0	0	0	0
Danija	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Vokietija	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Airija	132	132	132	132	132	132
Graikija	1 238	1 238	1238	1 238	1 238	1 238
Ispanija	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Prancūzija	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Italija	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Liuksemburgas						
Nyderlandai	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Austrija	64	64	64	64	64	64
Portugalija	69	69	69	69	69	69
Suomija	10	10	10	10	10	10
Švedija	180	180	180	180	180	180
Jungtinė Karalystė	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Bulgarija						
Čekija	922	922	922	922	922	922
Estija						
Kipras						
Latvija						
Lietuva	21	21	21	21	21	21
Vengrija	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Malta						
Lenkija	147	147	147	147	147	147
Rumunija						
Slovėnija						
Slovakija	91	91	91	91	91	91

Priemoka už kietųjų kviečių kokybę (tūkst. EUR)

Valstybė narė	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Belgija							
Danija							
Vokietija							
Airija							
Graikija	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Ispanija	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Prancūzija	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Italija	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Liuksemburgas							
Nyderlandai							
Austrija	280	280	280	280	280	280	280
Portugalija	80	80	80	80	80	80	80
Suomija							
Švedija							
Jungtinė Karalystė							
Bulgarija	349	436	523	610	698	785	872
Čekija							
Estija							
Kipras	173	198	223	247	247	247	247
Latvija							
Lietuva							
Vengrija	70	80	90	100	100	100	100
Malta							
Lenkija							
Rumunija							
Slovėnija							
Slovakija							

Baltyminiai augalai (tūkst. EUR)

Valstybė narė	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Belgija	84	84	84	84	84	84	84
Danija	843	843	843	843	843	843	843
Vokietija	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Airija	216	216	216	216	216	216	216
Graikija	242	242	242	242	242	242	242
Ispanija	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10905	10 905
Prancūzija	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17635	17 635
Italija	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5009	5 009
Liuksemburgas	21	21	21	21	21	21	21
Nyderlandai	67	67	67	67	67	67	67
Austrija	2 051	2 051	2 051	2 051	2051	2051	2 051
Portugalija	214	214	214	214	214	214	214
Suomija	303	303	303	303	303	303	303
Švedija	2 147	2 147	2 147	2 147	2147	2147	2 147
Jungtinė Karalystė	10 500	10 500	10 500	10 500	10500	10500	10 500
Bulgarija	160	201	241	281	321	361	401
Čekija	1 858	2 123	2 389	2 654	2654	2654	2 654
Estija	169	194	218	242	242	242	242
Kipras	17	19	22	24	24	24	24
Latvija	109	124	140	155	155	155	155
Lietuva	1 486	1 698	1 911	2 123	2123	2123	2 123
Vengrija	1 369	1 565	1 760	1 956	1956	1956	1 956
Malta	0	0	0	0	0	0	0
Lenkija	1 723	1 970	2 216	2 462	2462	2462	2 462
Rumunija	911	1 139	1 367	1 595	1822	2050	2 278
Slovėnija	63	72	81	90	90	90	90
Slovakija	1 003	1 146	1 290	1 433	1433	1433	1433

Ryžiai (tūkst. EUR)

Valstybė narė	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Belgija							
Danija							
Vokietija							
Airija							
Graikija	5 703	5 703	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Ispanija	24 997	24 997	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Prancūzija	3 922	3 922	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Italija	49 737	49 737	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Liuksemburgas							
Nyderlandai							
Austrija							
Portugalija	5 596	5 596	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Suomija							
Švedija							
Jungtinė Karalystė							
Bulgarija	288	360	863	1 007	1 151	1 294	1 438
Čekija							
Estija							
Kipras							
Latvija							
Lietuva							
Vengrija	262	300	674	749	749	749	749
Malta							
Lenkija							
Rumunija	13	16	38	44	50	57	63
Slovėnija							
Slovakija							

Riešutai (tūkst. EUR)

Valstybė narė	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Belgija	12	12	12	12	12	12	12
Danija							
Vokietija	181	181	181	181	181	181	181
Airija							
Graikija	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Ispanija	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Prancūzija	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Italija	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Liuksemburgas	12	12	12	12	12	12	12
Nyderlandai	12	12	12	12	12	12	12
Austrija	12	12	12	12	12	12	12
Portugalija	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Suomija							
Švedija							
Jungtinė Karalystė	12	12	12	12	12	12	12
Bulgarija	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Čekija							
Estija							
Kipras	431	493	554	616	616	616	616
Latvija							
Lietuva							
Vengrija	245	280	315	350	350	350	350
Malta							
Lenkija	355	406	456	507	507	507	507
Rumunija	79	99	119	139	159	179	199
Slovėnija	25	29	33	36	36	36	36
Slovakija	262	299	337	374	374	374	374

Ilgapluoščiai linai (tūkst. EUR)

Valstybė narė	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Belgija	1 380	1 380	2 760	2 760	2 760	2 760
Danija						
Vokietija	30	30	60	60	60	60
Airija						
Graikija						
Ispanija	5	5	10	10	10	10
Prancūzija	5 580	5 580	11 160	11 160	11 160	11 160
Italija						
Liuksemburgas						
Nyderlandai	480	480	960	960	960	960
Austrija	15	15	30	30	30	30
Portugalija	5	5	10	10	10	10
Suomija	20	20	40	40	40	40
Švedija	5	5	10	10	10	10
Jungtinė Karalystė	5	5	10	10	10	10
Bulgarija	1	1	3	3	3	3
Čekija	192	192	385	385	385	385
Estija	3	3	6	6	6	6
Kipras						
Latvija	36	36	72	72	72	72
Lietuva	226	226	453	453	453	453
Vengrija						
Malta						
Lenkija	92	92	185	185	185	185
Rumunija	4	4	8	8	8	8
Slovėnija						
Slovakija	7	7	15	15	15	15

Pagalba už bulvių krakmolo gamybą (tūkst. EUR)

Valstybė narė	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Belgija						
Danija	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Vokietija	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603
Airija						
Graikija						
Ispanija	43	43	43	43	43	43
Prancūzija	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Italija						
Liuksemburgas						
Nyderlandai	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290
Austrija	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Portugalija						
Suomija	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Švedija	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Jungtinė Karalystė						
Bulgarija						
Čekija	749	749	749	749	749	749
Estija	6	6	6	6	6	6
Kipras						
Latvija	129	129	129	129	129	129
Lietuva	27	27	27	27	27	27
Vengrija						
Malta						
Lenkija	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Rumunija						
Slovėnija						
Slovakija	16	16	16	16	16	16

Pagalba krakmolinių bulvių augintojams (tūkst. EUR)

Valstybė narė	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Belgija						
Danija	5 578	5 578	11 156	11 156	11 156	11 156
Vokietija	21 763	21 763	43 526	43 526	43 526	43 526
Airija						
Graikija						
Ispanija	64	64	129	129	129	129
Prancūzija	8 799	8 799	17 598	17 598	17 598	17 598
Italija						
Liuksemburgas						
Nyderlandai	16 825	16 825	33 651	33 651	33 651	33 651
Austrija	1 581	1 581	3 163	3 163	3 163	3 163
Portugalija						
Suomija	1 763	1 763	3 527	3 527	3 527	3 527
Švedija	2 058	2 058	4 116	4 116	4 116	4 116
Jungtinė Karalystė						
Bulgarija						
Čekija	893	1 005	2 232	2 232	2 232	2 232
Estija	7	7	17	17	17	17
Kipras						
Latvija	153	172	383	383	383	383
Lietuva	32	36	80	80	80	80
Vengrija						
Malta						
Lenkija	3 846	4 327	9 615	9 615	9 615	9 615
Rumunija						
Slovėnija						
Slovakija	19	22	48	48	48	48

Alyvuogių aliejus (tūkst. EUR)

Valstybė narė	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Ispanija	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Kipras	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

XII PRIEDAS

Viršutinės ribos 84 straipsnyje nurodytos pagalbos sumos (už cukrų) apskaičiavimui

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2006 m.	2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Belgija	47 429	60 968	74 508	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgarija	—	84	121	154	176	220	264	308	352	396	440
Čekija	27 851	34 319	40 786	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Danija	19 314	25 296	31 278	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Vokietija	154 974	203 607	252 240	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Graikija	17 941	22 455	26 969	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Ispanija	60 272	74 447	88 621	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Prancūzija	152 441	199 709	246 976	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Airija	11 259	14 092	16 925	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Italija	79 862	102 006	124 149	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Latvija	4 219	5 164	6 110	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Lietuva	6 547	8 012	9 476	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Vengrija	26 105	31 986	37 865	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Nyderlandai	41 743	54 272	66 803	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Austrija	18 971	24 487	30 004	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Lenkija	99 135	122 906	146 677	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugalija	3 940	4 931	5 922	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Rumunija	—	1 930	2 781	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Slovėnija	2 284	2 858	3 433	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Slovakija	11 813	14 762	17 712	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Suomija	8 255	10 332	12 409	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Švedija	20 809	26 045	31 281	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Jungtinė Karalystė	64 340	80 528	96 717	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

XIII PRIEDAS

1 lentelė **Kipras. Papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos, kai taikomos įprastos tiesioginių išmokų schemos**

Didinimo grafikas	60 %	70 %	80 %	90 %
Sektorius	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
Lauko kultūros (išskyrus kietuosius kviečius)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Kietieji kviečiai	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Ankštiniai augalai	16 362	12 272	8 181	4 091
Pienas ir pieno produktai	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Jautiena	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Avys ir ožkos	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Alyvuogių aliejus	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tabakas	417 340	313 005	208 670	104 335
Bananai	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Razinos	0	0	0	0
Migdolai	0	0	0	0
Iš viso	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos pagal bendrosios išmokos schemą

Bendra papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų suma, kuri gali būti skirta pagal bendrosios išmokos schemą, lygi šioje lentelėje nurodytų sektoriams taikomų viršutinių ribų, susijusių su į bendrosios išmokos schemą įtrauktais sektoriais, sumai, jeigu parama šiuose sektoriuose yra atsieta.

2 lentelė **Kipras. Papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos, kai tiesioginėms išmokoms taikoma bendrosios išmokos už plotą schema**

Sektorius	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
Lauko kultūros (išskyrus kietuosius kviečius)	0	0	0	0
Kietieji kviečiai	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Ankštiniai augalai	0	0	0	0
Pienas ir pieno produktai	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Jautiena	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Avys ir ožkos	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Alyvuogių aliejus	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Razinos	156 332	149 600	142 868	136 136
Bananai	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tabakas	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Iš viso	**31 650 945**	**30 903 405**	**30 155 865**	**29 408 325**

XIV PRIEDAS

VALSTYBĖS PAGALBA KIPRE

Sektorius	2009 m.	2010 m.
Javai (išskyrus kietuosius kviečius)	2 263 018	1 131 509
Pienas ir pieno produktai	562 189	281 094
Jautiena	64 887	0
Avys ir ožkos	1 027 917	513 958
Kiaulių sektorius	2 732 606	1 366 303
Naminiai paukščiai ir kiaušiniai	1 142 374	571 187
Vynas	4 307 990	2 153 995
Alyvuogių aliejus	2 088 857	1 044 429
Valgomosios vynuogės	1 058 897	529 448
Perdirbti pomidorai	117 458	58 729
Bananai	127 286	63 643
Lapuočių vaisiai, įskaitant kaulavaisius	2 774 230	1 387 115
Iš viso	**18 267 707**	**9 101 410**

XV PRIEDAS

Atitikmenų lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	4 straipsnis
4 straipsnis	5 straipsnis
5 straipsnis	6 straipsnis
6 straipsnis	25 straipsnis
7 straipsnis	26 straipsnis
8 straipsnis	–
9 straipsnis	27 straipsnis
10 straipsnio 1 dalis	7 straipsnis
10 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 1 dalis
10 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 2 dalis
10 straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 3 dalis
–	9 straipsnio 4 dalis
11 straipsnis	11 straipsnio 1 ir 2 dalys
12 straipsnis	–
–	8 straipsnis
12*a* straipsnio 1 dalis	10 straipsnis
12*a* straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 3 dalis
13 straipsnis	12 straipsnis
14 straipsnis	13 straipsnis
15 straipsnis	14 straipsnis
16 straipsnis	15 straipsnis
17 straipsnis	16 straipsnis
18 straipsnis	17 straipsnis
19 straipsnis	18 straipsnis
20 straipsnis	19 straipsnis
21 straipsnis	20 straipsnis
22 straipsnis	21 straipsnis
23 straipsnis	22 straipsnis
24 straipsnis	23 straipsnis
25 straipsnis	24 straipsnis
26 straipsnis	28 straipsnis

27 straipsnis	29 straipsnis
–	30 straipsnis
28 straipsnis	31 straipsnis
29 straipsnis	32 straipsnis
30 straipsnis	33 straipsnis
31 straipsnis	–
32 straipsnis	3 straipsnis
33 straipsnis	34 straipsnis
34 straipsnis	–
35 straipsnis	38 straipsnis
36 straipsnis	–
37 straipsnis	VII priedas
38 straipsnis	–
39 straipsnis	–
40 straipsnio 1–3 dalys	VII priedo A punkto 1–6 papunkčiai
40 straipsnio 4 dalis	36 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
40 straipsnio 5 dalis	–
41 straipsnis	41 straipsnis
42 straipsnis	42 straipsnis
43 straipsnis	VII priedas
44 straipsnis	35 straipsnis
45 straipsnis	43 straipsnis
46 straipsnis	44 straipsnis
47 straipsnis	–
48 straipsnis	–
49 straipsnis	45 straipsnis
50 straipsnis	–
51 straipsnio pirma pastraipa	–
51 straipsnio antra pastraipa	39 straipsnis
52 straipsnis	40 straipsnis
53 straipsnis	–
54 straipsnis	–
55 straipsnis	–
56 straipsnis	–
57 straipsnis	–
–	46 straipsnis
58 straipsnis	47 straipsnis

59 straipsnis	48 straipsnis
60 straipsnis	50 straipsnis
61 straipsnis	51 straipsnis
62 straipsnis	–
63 straipsnio 1 dalis	52 straipsnio 1 dalis
63 straipsnio 2 dalis	–
63 straipsnio 3 dalis	49 straipsnis
63 straipsnio 4 dalis	52 straipsnio 2 dalis
64 straipsnis	53 straipsnis
65 straipsnis	–
66 straipsnis	–
67 straipsnis	54 straipsnis
68 straipsnis	55 straipsnis
68*a* straipsnis	
68*b* straipsnis	56 straipsnis
69 straipsnis	–
70 straipsnis	–
71 straipsnis	–
71*a* straipsnis	57 straipsnis
71*b* straipsnis	58 straipsnis
71*c* straipsnis	–
71*d* straipsnis	59 straipsnis
71*e* straipsnis	60 straipsnis
71*f* straipsnis	61 straipsnis
71*g* straipsnis	–
71*h* straipsnis	62 straipsnis
71*i* straipsnis	–
71*j* straipsnis	–
71*k* straipsnis	63 straipsnis
71*l* straipsnis	–
71*m* straipsnis	–
–	64 straipsnis
–	65 straipsnis
–	66 straipsnis
–	67 straipsnis
–	68 straipsnis
–	69 straipsnis

–	70 straipsnis
72 straipsnis	–
73 straipsnis	–
74 straipsnis	–
75 straipsnis	–
76 straipsnis	–
77 straipsnis	–
78 straipsnis	–
79 straipsnis	71 straipsnis
80 straipsnis	72 straipsnis
81 straipsnis	73 straipsnis
82 straipsnis	74 straipsnis
83 straipsnis	–
84 straipsnis	–
85 straipsnis	–
86 straipsnis	–
87 straipsnis	109 straipsnis
88 straipsnis	–
89 straipsnis	–
90 straipsnis	–
91 straipsnis	–
92 straipsnis	–
93 straipsnis	75 straipsnis
94 straipsnis	76 straipsnis
95 straipsnis	–
96 straipsnis	–
97 straipsnis	–
98 straipsnis	–
99 straipsnis	–
100 straipsnis	–
101 straipsnis	–
102 straipsnis	–
103 straipsnis	–
104 straipsnis	–
105 straipsnis	–
106 straipsnis	–
107 straipsnis	–

108 straipsnis	–
109 straipsnis	–
110 straipsnis	–
110*a* straipsnis	77 straipsnis
110*b* straipsnis	78 straipsnis
110*c* straipsnis	79 straipsnis
110*d* straipsnis	80 straipsnis
110*e* straipsnis	81 straipsnis
110*f* straipsnis	–
110*g* straipsnis	–
110*h* straipsnis	–
110*i* straipsnis	–
110*j* straipsnis	–
110*k* straipsnis	–
110*l* straipsnis	–
110*m* straipsnis	–
110*n* straipsnis	–
110*o* straipsnis	–
110*p* straipsnis	–
110*q* straipsnis	82 straipsnis
110*r* straipsnis	83 straipsnis
110*s* straipsnis	84 straipsnis
110*t* straipsnis	85 straipsnis
110*u* straipsnis	86 straipsnis
110*v* straipsnis	87 straipsnis
111 straipsnis	88 straipsnis
112 straipsnis	89 straipsnis
113 straipsnis	90 straipsnis
114 straipsnis	91 straipsnis
115 straipsnis	92 straipsnis
116 straipsnis	93 straipsnis
117 straipsnis	94 straipsnis
118 straipsnis	95 straipsnis
119 straipsnis	–
120 straipsnis	96 straipsnis
121 straipsnis	97 straipsnis
122 straipsnis	98 straipsnis

123 straipsnis	99 straipsnis
124 straipsnis	–
125 straipsnis	100 straipsnis
126 straipsnis	101 straipsnis
127 straipsnis	102 straipsnis
128 straipsnis	103 straipsnis
129 straipsnis	104 straipsnis
130 straipsnis	105 straipsnis
131 straipsnis	–
132 straipsnis	–
133 straipsnis	–
134 straipsnis	–
135 straipsnis	–
136 straipsnis	–
136*a* straipsnis	–
137 straipsnis	–
138 straipsnis	106 straipsnis
139 straipsnis	107 straipsnis
140 straipsnis	108 straipsnis
141 straipsnis	–
142 straipsnis	–
143 straipsnis	–
143*a* straipsnis	110 straipsnis
143*b* straipsnio 1, 2, 9 ir 10 dalys	111 straipsnis
143*b* straipsnio 3 ir 7 dalys	112 straipsnis
143*b* straipsnio 4, 5 ir 6 dalys	113 straipsnis
143*b* straipsnio 13 dalis	114 straipsnis
143*ba* straipsnio 1–3 dalys	115 straipsnis
143*ba* straipsnio 3*a* dalis	–
143*ba* straipsnio 4–6 dalys	118 straipsnis
143*bb* straipsnio 1 ir 2 dalys	116 straipsnis
143*bb* straipsnio 3 dalis	–
143*bb* straipsnio 4–6 dalys	118 straipsnis
143*bc* straipsnio 1 ir 2 dalys	117 straipsnis
143*bc* straipsnio 3 ir 4 dalys	118 straipsnio 1 ir 2 dalys
–	119 straipsnis
143*c* straipsnio 1–8 dalys	120 straipsnis

143*c* straipsnio 9 dalis	121 straipsnis
143*c* straipsnio 10 dalis	–
143*d* straipsnis	122 straipsnis
143*e* straipsnis	123 straipsnis
–	124 straipsnis
–	125 straipsnis
–	126 straipsnis
144 straipsnis	128 straipsnis
145 straipsnis	129 straipsnis
146 straipsnis	127 straipsnis
147 straipsnis	–
148 straipsnis	–
149 straipsnis	–
150 straipsnis	–
151 straipsnis	–
152 straipsnis	–
–	130 straipsnis
–	131 straipsnis
–	132 straipsnis
153 straipsnis	133 straipsnis
154 straipsnis	–
154*a* straipsnis	135 straipsnis
155 straipsnis	134 straipsnis
155*a* straipsnis	–
156 straipsnis	136 straipsnis

2008/0104 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

dėl bendrosios žemės ūkio politikos pakeitimų iš dalies keičiant reglamentus (EB) Nr. 320/2006, (EB) Nr. 1234/2007, (EB) Nr. 3/2008 ir (EB) Nr. […]/2008

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą[28],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[29],

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[30],

atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę[31],

kadangi:

(1) 2003–2004 m. sutartose bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) reformose nustatytos nuostatos dėl ataskaitų, kuriomis siekiama įvertinti šių reformų veiksmingumą ir, visų pirma, jų poveikį palyginti su tikslais ir išnagrinėti šių reformų padarinius atitinkamoms rinkoms. Todėl 2007 m. lapkričio 20 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikė svarstyti komunikatą „Pasiruošimas BŽŪP reformos patikrinimui“. Atsižvelgiant į tą komunikatą ir vėlesnius Europos Parlamento, Tarybos, Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto ir Regionų komiteto atliktus pagrindinių šio komunikato dalių svarstymus, taip pat į daugybę nuomonių ir pastabų, gautų po konsultacijų su visuomene, reikėtų pateikti atitinkamus pasiūlymus.

(2) Kad būtų užtikrintas suderintas požiūris, bendrosios žemės ūkio politikos nuostatos dėl valstybės intervencijos turėtų būti supaprastintos ir patobulintos pratęsiant paraiškų teikimo terminą.

---

28 OL C […], […], p. […].
29 OL C […], […], p. […].
30 OL C […], […], p. […].
31 OL C […], […], p. […].

(3) Grūdų atžvilgiu sistema turėtų būti pakeista siekiant užtikrinti, kad šis sektorius būtų konkurencingas ir orientuotas į rinką, išlaikant intervencijos galimybę kaip apsaugos priemonę rinkos žlugimo atveju ir padedant ūkininkams lengviau prisitaikyti prie rinkos sąlygų. Tarybos išvadose dėl kukurūzams taikomos intervencinės sistemos reformos numatyta, kad atliekant reformos patikrinimą reikėtų peržiūrėti visą grūdų intervencinę sistemą, remiantis tyrimo rezultatais, kurie rodo, kad atsirastų tam tikra papildomos miežių intervencijos rizika, jei kainos būtų žemos. Tačiau nuo tada grūdų sektoriaus perspektyva labai pasikeitė, ir dėl didėjančios pasaulinės paklausos bei nepakankamų grūdų išteklių pasaulyje šiam sektoriui būdingos palankios pasaulinės rinkos kainos. Todėl panaikinus kitų pašarinių grūdų intervencinius pirkimus tokiam pačiam laikotarpiui, koks taikomas kukurūzų reformai, būtų galima taikyti intervenciją išvengiant neigiamo poveikio visai grūdų rinkai. Grūdų sektoriaus perspektyva taip pat taikoma kietiesiems kviečiams, todėl intervencinis supirkimas galėtų būti panaikintas, nes jis tapo nereikalingas, kadangi rinkos kaina visada yra daug didesnė už intervencinio supirkimo kainą. Kadangi grūdų intervenciniai pirkimai turėtų būti apsaugos priemonė, o ne kainodarą veikiantis veiksnys, skirtingas derliaus nuėmimo laikotarpis valstybėse narėse, veiksmingai pradedančiose savo prekybos kampanijas, jau nėra svarbus, nes pagal šią sistemą jau nenumatoma, kad kainos turi atitikti intervencinius lygius, prie kurių pridedamas kiekvieno mėnesio kainos padidinimas. Siekiant šią sistemą supaprastinti, reikėtų visoje Bendrijoje suderinti grūdų intervencijos datas.

(4) Pradėjus įgyvendinti 2003 m. reformą padidėjo ryžių sektoriaus konkurencingumas, stabilizavosi gamyba, dėl didėjančios ryžių paklausos Bendrijos ir pasaulinėje rinkoje sumažėjo atsargų, o prognozuota kaina labai viršija intervencinio supirkimo kainą. Todėl intervencinis ryžių supirkimas jau nėra būtinas, ir toks supirkimas turėtų būti panaikintas.

(5) Numatoma, kad kiaulienos gamyba ir vartojimas vidutinės trukmės laikotarpiu išaugs, nors lėčiau nei per pastarąjį dešimtmetį, nes atsirado konkurencija su vištienos sektoriumi ir išaugo pašarų kainos. Manoma, kad kiaulienos kainos išliks šiek tiek didesnės už intervencinę kainą. Daugelį metų kiaulienos intervencinis supirkimas nebuvo taikomas, todėl atsižvelgiant į situaciją rinkoje ir rinkos perspektyvas toks supirkimas turėtų būti panaikintas.

(6) Šių produktų intervencija galėtų būti saugiai panaikinta 2009 m., nes dabartinė padėtis rinkoje ir rinkos perspektyvos rodo, kad šiems produktams 2009 m. intervencija visais atvejais nebūtų taikoma.

(7) Pieno sektoriaus vidutinės trukmės perspektyvoje numatomas nuolatinis didelės pridėtinės vertės produktų paklausos didėjimas Bendrijoje, didelis pasaulinio pieno produktų poreikio išaugimas, paskatintas augančių pajamų ir gyventojų skaičiaus daugelyje pasaulio regionų, ir vartotojų pieno produktams keliami reikalavimai.

(8) Numatoma, kad dėl apribojimų, atsiradusių nustačius didžiausius pieno kvotų kiekius, pieno gamyba Bendrijoje vidutinės trukmės laikotarpiu palaipsniui, tačiau nesmarkiai sumažės, nes valstybėse narėse, kurios nebuvo Bendrijos narės iki 2004 m. plėtros, dėl tebevykstančio restruktūrizavimo pieno gamyba, kaip pragyvenimo šaltinis, mažėja, o gamyba dėl kvotų taikymo auga labai lėtai. Taip pat numatoma, kad numatytuoju laikotarpiu vis daugiau pieno bus priduodama į pienines perdirbti. Taigi, esant didelei vidaus ir išorės paklausai pieno kvotų sistema riboja gamybos plėtrą, priešingai nei tuomet, kai kvotos buvo pradėtos taikyti susidarius produkcijos pertekliui. Esant tokiai rinkos padėčiai, dėl kvotų blogėja rinkos orientavimas, nes taikant kvotas ūkininkai negali normaliai prisitaikyti prie kainų pokyčių, o sektoriaus našumas negali didėti, nes lėtėja restruktūrizavimas. Numatyta, kad kvotos bus baigtos taikyti 2015 m., kad būtų galima palaipsniui atlikti atitinkamus patikslinimus. Todėl laipsniškai panaikinus pieno kvotų sistemą kasmet didinant kvotų kiekį, kaip numatyta šio reglamento I priede (1 % per vienerius prekybos metus nuo 2009–2010 m. iki 2013–2014 m.), pereinamasis laikotarpis būtų sklandus ir būtų išvengta didelių tikslinimų kvotas nustojus taikyti.

(9) Sūrių rinka nuolat plečiasi, nes didėja jų vidaus paklausa ir paklausa už Bendrijos ribų. Todėl sūrių kainos tam tikrą laiką išliko nepakitę, nes sumažėjusios pradinės didmenomis parduodamų produktų (sviesto ir pieno miltelių) kainos didelės įtakos sūrių kainoms neturėjo. Ekonomikos ir rinkos valdymo požiūriu nepasiteisina ilgalaikė ir neprivaloma pagalba už tokių didelės vertės ir nuo rinkos priklausomų produktų kaip sūriai privatų sandėliavimą jau nepasiteisina, todėl tokia pagalba turėtų būti panaikinta.

(10) Pagalba už privatų sviesto sandėliavimą nėra plačiai taikoma. Nepaisant to, dėl sezoniškos Bendrijos pieno gamybos sviesto gamyba visuomet išliks sezoniška. Todėl gali atsirasti laikinas spaudimas sviesto rinkai, kurį galima sumažinti pritaikius sezoninį sandėliavimą. Tačiau Komisija tokį sprendimą turėtų priimti remdamasi išsamiu rinkos tyrimu, o ne vykdydama įsipareigojimą kasmet leisti pradėti naudotis šia schema, todėl ši schema turėtų tapti neprivaloma.

(11) Įgyvendinant pieno sektoriaus reformą ir esant dabartinei rinkos padėčiai šiuo metu nėra nuolatinio poreikio gauti pagalbą už gyvūnų pašarams naudojamus nugriebto pieno miltelius ir kazeinui gaminti naudojamą nugriebtą pieną. Tačiau atsiradus pieno produktų perviršiui arba jei dėl tokio perviršio labai sutriktų arba galėtų sutrikti rinkos pusiausvyra, toks perviršis vis tiek galėtų išlikti svarbus. Tačiau Komisija tokį sprendimą turėtų priimti remdamasi išsamiu rinkos tyrimu, o ne vykdydama įsipareigojimą kasmet leisti pradėti naudotis šia schema, todėl šios schemos turėtų tapti neprivalomos. Jei tokia pagalba būtų nustatoma, tai turėtų būti atliekama iš anksto arba skelbiant konkursą.

(12) Konditerijos gaminiams bei ledams gaminti skirto sviesto ir tiesiogiai vartoti skirto sviesto realizavimo pagalba sumažinta nuo 2004 m., sumažinus intervencinę sviesto kainą, ir todėl esant palankiai rinkos padėčiai šią pagalbą dar neatsisakius konkursų buvo nustota teikti. Realizavimo pagalbos schemos jau nėra reikalingos rinka stiprinti išlaikant intervencines kainas, todėl tokias schemas reikėtų panaikinti.

(13) Kaip buvo matyti įgyvendinant 2003 m. bendrosios žemės ūkio politikos reformą, norint sustiprinti Bendrijos žemės ūkio sektoriaus konkurencingumą ir paskatinti labiau į rinką orientuotą bei darnų ūkininkavimą, reikia toliau tęsti perėjimo nuo paramos už gamybą prie paramos gamintojui procesą, panaikinant 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1234/2007, nustatančiame bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas)[32], numatytą pagalbą už sausuosius pašarus, linus, kanapes bei bulvių krakmolą ir integruojant paramą už šiuos produktus į kiekvieno ūkio pajamų rėmimo sistemą, atsietą nuo gamybos. Kaip buvo matyti įgyvendinant 2003 m. BŽŪP reformą, nors ūkininkams išmokant nuo gamybos atsietą paramą faktinė mokama suma lieka nepakitusi, bet pajamų rėmimo pagalbos veiksmingumas labai padidėja.

(14) 2000 m. Taryba nusprendė laipsniškai panaikinti pagalbą už trumpą linų pluoštą ir kanapių pluoštą. Šis sprendimas, įsigaliojantis 2009–2010 prekybos metais, įgyvendintas bendro rinkų organizavimo tvarką iš dalies pakeitus Reglamentu (EB) Nr. 247/2008[33]. Nuo tų pačių metų buvo pradėta laipsniškai naikinti tradicinėse vietovėse auginamų linų perdirbėjams mokamą papildomą pagalbą už perdirbimą. Pagalba už ilgą linų pluoštą turėtų būti atsieta nuo gamybos. Tačiau tam, kad šios pramonės šakos subjektai galėtų prie to prisitaikyti, pirmasis perėjimo prie bendrosios išmokos schemos etapas turėtų būti įgyvendintas 2011 m., o antrasis – 2013 m.

(15) Pagalbos už sausuosius pašarus skyrimo tvarka buvo pakeista 2003 m., kai dalis pagalbos buvo skirta gamintojams ir atsieta nuo gamybos. Kad BŽŪP reformos patikrinimas būtų labiau orientuotas į rinką ir atsižvelgiant į dabartines pašarų rinkos perspektyvas, perėjimą prie visiškai nuo gamybos atsietos paramos visame sektoriuje reikėtų užbaigti nuo gamybos atsiejant likusią pramonei skiriamą pagalbą. Norint sumažinti pagalbos perdirbėjams nutraukimo pasekmes, reikėtų tinkamai sureguliuoti žaliavų gamintojams taikomą žaliavų kainą, kad atsiejus paramą nuo gamybos šiems gamintojams būtų suteikta daugiau teisių gauti tiesiogines išmokas. Pagalbos perdirbėjams nutraukimas taip pat yra pagrįstas atsižvelgiant į visų baltyminių augalų padėtį rinkoje ir rinkos perspektyvas. Atsižvelgiant į tai, kad šis sektorius restruktūrizuojamas nuo 2003 m. reformos pradžios, ir kad neseniai nustatyta, jog gaminant dehidruotuosius pašarus aplinkai daromas ypač didelis neigiamas poveikis, pagalba turėtų būti atsieta nuo gamybos, tačiau turėtų būti numatytas trumpas dviejų metų pereinamasis laikotarpis, kad šio sektoriaus ūkininkai galėtų prisitaikyti.

---

[32] OL L 299, 2007 11 16, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. .../2008 (OL L ..., p. ...).

[33] OL L 76, 2008 3 19, p. 1.

(16) 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1868/94, nustatančiame bulvių krakmolo gamybos kvotų sistemą[34], nurodyta sistema nebus reikalinga panaikinus ... m. ... ... d. Tarybos reglamento (EB) Nr. [...]/2008 [naujų tiesioginių išmokų reglamentas], [kuriuo nustatomos bendrosios tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisyklės ir tam tikros paramos schemos ūkininkams][35] [...] straipsnyje nurodytas atitinkamas pagalbos rūšis. 2003 m. pagalba gamintojams buvo iš dalies atsieta nuo gamybos, ir dabar ši pagalba turėtų būti visiškai atsieta, nors ir reikalingas trumpas dviejų metų pereinamasis laikotarpis, kad ūkininkai galėtų savo tiekimo įsipareigojimus pritaikyti prie pagalbos už bulvių krakmolą schemos. Be to, dvejiems metams turėtų būti pratęstas atitinkamos mažiausios kainos taikymo laikotarpis. Pasibaigus tam laikotarpiui, 2013 m. turėtų būti panaikinta su tiesioginėmis išmokomis susijusi kvotų sistema, ir tuo pačiu metu tos tiesioginės išmokos turėtų būti visiškai įtrauktos į bendrosios išmokos schemą. Tokiam šios tiesioginės pagalbos atsiejimo nuo gamybos procesui reikalingas ilgesnis tikslinimo laikotarpis, kad šio sektoriaus ūkininkai galėtų prisitaikyti prie naujų rinkos sąlygų. Kol kas atitinkamos nuostatos turėtų būti įtrauktos į Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, kaip daroma tikslinant kitas pagalbos rūšis ir kvotų schemas.

(17) Plečiantis vidaus ir tarptautinei grūdų bei krakmolo rinkai krakmolo gamybos grąžinamosios išmokos jau neatitinka pradinių šių išmokų tikslų, todėl jos turėtų būti panaikintos. Esant dabartinei padėčiai rinkoje ir dabartinėms rinkos perspektyvoms, pagalba jau kurį laiką nebeteikiama, ir numatoma, kad taip bus ir ateityje, todėl panaikinus šią pagalbą artimiausiu metu neigiamų pasekmių šiam sektoriui nebūtų.

(18) Nuostatos dėl išskirtinių rinkos rėmimo priemonių, susijusių su gyvūnų ligomis, turėtų būti apibendrintos visam sektoriui taikomoje rizikos valdymo nuostatoje, todėl jos turėtų būti išbrauktos iš Reglamento (EB) Nr. 1234/2007.

(19) Gamintojų organizacijų vaidmuo grupuojant tiekiamą produkciją gali būti labai naudingas tuose sektoriuose, kuriuose gamintojų ir vartotojų skaičiaus pusiausvyra yra sutrikusi. Todėl valstybės narės turėtų būti pajėgios pripažinti visų sektorių gamintojų organizacijas.

(20) Siekiant teisinio tikrumo ir aiškumo tikslinga aiškiau apibrėžti ir suderinti nuostatas, kuriomis numatoma netaikyti Sutarties 87, 88 ir 89 straipsnių valstybių narių mokėjimams, atliekamiems pagal šį reglamentą arba 2006 m. sausio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 247/2006, nustatantį specialias žemės ūkio priemones atokiausiems Sąjungos regionams[36], 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 320/2006, nustatantį laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą ir iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo[37], 2006 m. rugsėjo 18 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1405/2006, nustatantį konkrečias žemės ūkio priemones mažosioms Egėjo jūros

---

34 OL L 197, 1994 7 30, p. 4. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 671/2007 (OL L 156, 2007 6 16, p. 1).

35 OL L […], […], p. […].

36 OL L 42, 2006 2 14, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1276/2007 (OL L 284, 2007 10 30, p. 11).

37 OL L 58, 2006 2 28, p. 42. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1261/2007 (OL L 283, 2007 10 27, p. 8).

saloms ir iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003[38], 2007 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3/2008 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse[39] ir[40] Reglamentą (EB) Nr. […]/2008 [naujas vyno rinkos organizavimas][41]. Todėl iš valstybės pagalbos teikimo taisyklių turėtų būti išbrauktos tų reglamentų nuostatos, kurios esant tam tikroms aplinkybėms būtų priskirtos arba galėtų būti priskirtos prie valstybės pagalbos, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje. Kad būtų išvengta konkurencijos iškreipimo, šiose nuostatose yra išdėstytos atitinkamos paramos teikimo sąlygos.

(21) Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti reglamentus (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 320/2006, (EB) Nr. 1405/2006, (EB) Nr. 1234/2007, (EB) Nr. 3/2008 ir (EB) Nr. [...]/2008 [naujas bendras vyno rinkos organizavimas].

(22) Toliau nurodyti teisės aktai yra pasenę, todėl siekiant teisinio tikrumo jie turėtų būti panaikinti: 1978 m. rugpjūčio 2 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1883/78, išdėstantis bendrąsias taisykles dėl intervencijoms skirto Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo Garantijų skyriaus finansavimo[42], 1989 m. gegužės 3 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1254/89, kuriuo 1989–1990 m. nustatomos *inter alia* tam tikros cukraus kainos ir standartinė cukrinių runkelių kokybė[43], 1989 m. liepos 24 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2247/89 dėl neatidėliotinos priemonės tam tikriems žemės ūkio produktams laisvai tiekti į Lenkiją[44], 1993 m. liepos 19 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2055/93, skiriantis specialųjį referencinį kiekį tam tikriems pieno ir pieno produktų gamintojams[45], 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2596/97, pratęsiantis Austrijos, Suomijos ir Švedijos stojimo akto 149 straipsnio 1 dalyje numatytą laikotarpį[46], ir 2005 m. liepos 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1182/2005, priimantis autonomines ir pereinamojo laikotarpio priemones pradedant iš Šveicarijos importuojamiems gyviems galvijams taikyti Bendrijos muitų tarifinę kvotą[47].

(23) Šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d. Tačiau siekiant užtikrinti, kad naujos šio reglamento nuostatos netrukdytų išmokėti tam tikrų rūšių pagalbą už 2008–2009 arba 2009–2010 prekybos metus, turėtų būti numatyta vėlesnė jo taikymo data nuostatoms, kurios turi tiesioginį poveikį pagalbos schemų administravimui tuose sektoriuose, kuriems prekybos metai yra numatyti. Todėl tokiais atvejais šis reglamentas turėtų būti taikomas tik nuo 2009–2010 arba 2010–2011 prekybos metų pradžios,

---

38 OL L 265, 2006 9 26, p. 1.
39 OL L 3, 2008 1 5, p. 1.
40 OL L […], […], p. […].
41 OL L […], […], p. […].
42 OL L 216, 1978 8 5, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 734/2007 (OL L 169, 2007 6 29, p. 5).
43 OL L 126, 1989 5 9, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 260/96 (OL L 34, 1996 2 13, p. 16).
44 OL L 216, 1989 7 27, p. 5.
45 OL L 187, 1993 7 29, p. 8.
46 OL L 351, 1997 12 23, p. 12. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1805/2003 (OL L 265, 2003 10 16, p. 5).
47 OL L 190, 2005 7 22, p. 1.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis
Reglamento (EB) Nr. 247/2006 pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 247/2006 16 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

1) 3 dalies antra pastraipa išbraukiama.

2) Įterpiama ši dalis:

„4. Nepažeidžiant 1 ir 2 dalių ir nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1234/2007(*) 180 straipsnio ir Reglamento (EB) Nr. 1184/2006(**) 3 straipsnio, pagal šį reglamentą Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi valstybių narių mokėjimams pagal III antraštinę dalį, šio straipsnio 3 dalį ir 17 bei 21 straipsnius.

(*) OL L 299, 2007 11 16, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. [...]/2008.
(**) OL L 214, 2006 8 4, p. 7.“

2 straipsnis
Reglamento (EB) Nr. 320/2006 pakeitimas

Reglamentas (EB) Nr. 320/2006 iš dalies keičiamas taip:

1) 6 straipsnio 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Valstybės narės šiame straipsnyje numatytoms įvairinimo priemonėms nacionalinės pagalbos neskiria. Tačiau, jei atsižvelgiant į 4 dalies trečioje pastraipoje nurodytas viršutines ribas įvairinimui būtų galima skirti 100 % pagalbos, atitinkamos valstybės narės įnašas sudaro bent 20 % reikalavimus atitinkančių išlaidų.“

2) Įterpiamas šis 13a straipsnis:

„13a straipsnis
Valstybės pagalba

Nepažeidžiant 6 straipsnio 5 dalies ir nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1234/2007(*) 180 straipsnio ir Reglamento (EB) Nr. 1184/2006(**) 3 straipsnio, pagal šį reglamentą Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi valstybių narių mokėjimams pagal 3, 6, 7, 8, 9 ir 11 straipsnius.

(*) OL L 299, 2007 11 16, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. [...]/2008.
(**) OL L 214, 2006 8 4, p. 7.“

3 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1405/2006 pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 1405/2006 11 straipsnis papildomas tokia dalimi:

„3. Nepažeidžiant 1 ir 2 dalių ir nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1234/2007(*) 180 straipsnio ir Reglamento (EB) Nr. 1184/2006(**) 3 straipsnio, pagal šį reglamentą Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi valstybių narių mokėjimams pagal 4 ir 7 straipsnius.

(*) OL L 299, 2007 11 16, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. [...]/2008.

(**) OL L 214, 2006 8 4, p. 7.“

4 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 iš dalies keičiamas taip:

1) 8 straipsnio 1 dalies b punktas išbraukiamas.

2) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) a punktas pakeičiamas taip:

„a) paprastiesiems kviečiams, miežiams, kukurūzams ir sorgams;“

ii) b punktas išbraukiamas;

b) 2 dalis išbraukiama.

3) II dalies I antraštinės dalies I skyriaus II skirsnio II poskirsnio pavadinimas pakeičiamas taip:

„II POSKIRSNIS
SUPIRKIMO PRADŽIA IR JO SUSTABDYMAS

11 straipsnis

Valstybės intervencijos laikotarpiai

Valstybės intervencija taikoma:

a) grūdams – nuo lapkričio 1 d. iki gegužės 31 d.;

b) cukrui – visus 2008–2009 ir 2009–2010 prekybos metus;

c) galvijienai – bet kuriuos visus prekybos metus;

d) sviestui ir nugriebto pieno milteliams nuo kovo 1 d. iki rugpjūčio 31 d.

12 straipsnis

Valstybės intervencijos taikymo pradžia

1. 11 straipsnyje nurodytais laikotarpiais valstybės intervencija

   a) taikoma grūdams, cukrui, sviestui ir nugriebto pieno milteliams neviršijant 13 straipsnio 1 dalyje nurodytų intervencinių kiekių,

   b) Komisijos sprendimu, nepadedant 195 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitetui, taikoma galvijienai, jeigu atitinkamu laikotarpiu valstybėje narėje arba jos regione galvijienos vidutinė rinkos kaina, užregistruota pagal 42 straipsnio 1 dalyje numatytą Bendrijos skerdenų klasifikavimo skalę, yra mažesnė nei 1560 EUR už toną.

2. Komisija gali sustabdyti paprastiesiems kviečiams taikomą valstybės intervenciją be 195 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto pagalbos, jei kviečių, kuriuose yra ne mažiau kaip 11 % baltymų, kaina Ruane yra didesnė už referencinę kainą.

   Komisija iš naujo pradeda taikyti valstybės intervenciją be 195 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto pagalbos, jei šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytos sąlygos nebetaikomos.

3. Komisija be 195 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto pagalbos sustabdo 1 dalies b punkte nurodytos valstybės intervencijos taikymą galvijienai, jei atitinkamu laikotarpiu nebevykdomos tame punkte nurodytos sąlygos.

13 straipsnis

Intervenciniai kiekiai

1. Vykdant intervencinį pirkimą nustatomi šie supirkimo kiekiai:

   a) 0 tonų miežių, kukurūzų ir sorgų kiekvienu 11 straipsnio a punkte nurodytu laikotarpiu;

   b) 600 000 tonų cukraus (baltojo cukraus) kiekvienais prekybos metais;

   c) 30 000 tonų sviesto kiekvienu 11 straipsnio d punkte nurodytu laikotarpiu;

   d) 109 000 tonų nugriebto pieno miltelių kiekvienu 11 straipsnio d punkte nurodytu laikotarpiu.

2. Cukrui, saugomam laikantis 1 dalies b punkto sąlygų, prekybos metais negali būti taikomos jokios kitos saugojimo priemonės, numatytos 32, 52 ir 63 straipsniuose.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, Komisija gali nuspręsti toliau taikyti šios dalies a, c ir d punktuose išvardytų produktų intervencinį pirkimą viršijant toje dalyje nurodytus kiekius, jei tai būtina atsižvelgiant į padėtį rinkoje ir, visų pirma, į rinkos kainų kitimo tendencijas.“

4) II dalies I antraštinės dalies I skyriaus II skirsnio III poskirsnio pavadinimas pakeičiamas taip:

„III POSKIRSNIS
INTERVENCINĖS KAINOS

18 straipsnis
Intervencinės kainos

1. 10 straipsnio a, d, e ir f punktuose nurodytų produktų intervencines kainas ir kiekius viešojo konkurso būdu nustato Komisija. Susidarius ypatingoms aplinkybėms ir remiantis registruotomis vidutinėmis rinkos kainomis, konkurso procedūros arba intervenciniai kiekiai gali būti nustatyti kiekvienai valstybei narei arba valstybės narės regionui.

2. Pagal 1 dalį nustatyta intervencinė kaina yra ne didesnė nei:

   a) atitinkama referencinė kaina, jei vykdomas intervencinis grūdų pirkimas;

   b) vidutinė rinkos kaina, registruota valstybėje narėje arba jos regione ir padidinta tokia suma, kurią remdamasi objektyviais kriterijais turi nustatyti Komisija, jei vykdomas intervencinis galvijienos pirkimas;

   c) 90 % referencinės kainos, jei vykdomas intervencinis sviesto pirkimas;

   d) referencinė kaina, jei vykdomas intervencinis nugriebto pieno miltelių pirkimas.

3. Cukraus intervencinė kaina sudaro 80 % referencinės kainos, nustatytos prekybos metams, einantiems po tų prekybos metų, kuriais pateikiamas pasiūlymas. Tačiau jei mokėjimo agentūrai pasiūlyto cukraus kokybė skiriasi nuo standartinės cukraus, kuriam yra nustatyta referencinė kaina, kokybės, apibrėžtos IV priedo B dalyje, intervencinė kaina yra atitinkamai didinama arba mažinama.“

5) II dalies I antraštinės dalies I skyriaus III skirsnio I poskirsnis išbraukiamas.

6) 31 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

   a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

      i) po c punkto įterpiami tokie punktai:

         „ca) nesūdyto sviesto, patvirtintoje Bendrijos įmonėje pagaminto iš grietinėlės arba pieno, kurio pieno riebalų kiekis ne mažesnis kaip 82 % masės, sausosios neriebalinės pieno medžiagos kiekis ne didesnis kaip 2 % masės, o drėgmė ne didesnė kaip 16 % masės;

cb) sūdyto sviesto, patvirtintoje Bendrijos įmonėje pagaminto iš grietinėlės arba pieno, kurio pieno riebalų kiekis ne mažesnis kaip 80 % masės, sausosios neriebalinės pieno medžiagos kiekis ne didesnis kaip 2 % masės, drėgmė ne didesnė kaip 16 % masės, o druskos kiekis ne didesnis kaip 2 % masės;“

ii) e punktas išbraukiamas;

b) 2 dalies antra pastraipa išbraukiama.

7) Įterpiamas 34a straipsnis:

„34a straipsnis
Pagalbos už sviestą skyrimo sąlygos

„1. Komisija gali nuspręsti skirti pagalbą už privatų nugriebto pieno miltelių saugojimą, visų pirma jei kainų ir produktų atsargų tendencijos rodo, kad rinkos pusiausvyra yra labai sutrikusi, o šį sutrikimą galima būtų pašalinti arba sumažinti taikant sezoninį saugojimą.

2. Komisija pagalbos dydį nustato atsižvelgdama į saugojimo išlaidas ir tikėtinas sviesto kainų tendencijas.“

8) 36 straipsnis išbraukiamas.

9) 41 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisija įvardija grūdų sektoriaus intervencinius centrus ir nustato jiems taikomas sąlygas.

Komisija gali įvardyti kiekvienos rūšies grūdų intervencinius centrus.“

10) 43 straipsnio a punktas pakeičiamas taip:

„a) reikalavimais ir sąlygomis, kuriuos turi atitikti produktai, kad juos būtų galima supirkti taikant intervencinį pirkimą, kaip nurodyta 10 straipsnyje, arba už kurių privatų saugojimą skiriama pagalba, kaip nurodyta 31 straipsnyje, visų pirma atsižvelgiant į kokybę, kokybės grupes, kokybės klases, kategorijas, kiekius, pakuotes, įskaitant jų ženklinimą etiketėmis, didžiausią amžių, konservavimą, produktų, su kuriais susijusi intervencinė kaina, gamybos stadiją ir privataus saugojimo trukmę;“

11) 44 straipsnis išbraukiamas.

12) 46 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Bendrija iš dalies finansuoja 45 straipsnyje nurodytas išskirtines paramos priemones, t. y. 50 % valstybių narių patirtų išlaidų.“

b) 3 dalis išbraukiama.

13) 48 straipsnio 1 dalies a punktas išbraukiamas.

14) 55 straipsnis pakeičiamas taip:

„55 straipsnis
Kvotų sistemos

1. Kvotų sistema taikoma šiems produktams:

   a) pienui ir kitiems pieno produktams, kaip nurodyta 65 straipsnio a ir b punktuose;

   b) cukrui, izogliukozei ir inulino sirupui;

   c) bulvių krakmolui, už kurį gali būti skiriama Bendrijos pagalba.

2. Jei taikant 1 dalies a ir b punktuose nurodytas kvotų sistemas gamintojas viršija nustatytą kvotą ir nepasinaudoja leistinais cukraus pertekliaus kiekiais, kaip numatyta 61 straipsnyje, tai laikantis II ir III skirsniuose nustatytų sąlygų už tokius kiekius mokamas pertekliaus mokestis.“

15) II dalies I antraštinės dalies III skyriuje įterpiamas šis IIIa skirsnis:

„IIIA SKIRSNIS
BULVIŲ KRAKMOLO KVOTOS

84a straipsnis
Bulvių krakmolo kvotos

1. Bulvių krakmolą gaminančioms valstybėms narėms kvotos skiriamos tiems prekybos metams, kuriais pagal 204 straipsnio 5 dalį ir vadovaujantis Xa priedu taikoma kvotų sistema.

2. Kiekviena Xa priede nurodyta valstybė narė gamintoja jai skirtą kvotą paskirsto savo bulvių krakmolo gamintojams, kad šie galėtų naudotis kvota atitinkamais prekybos metais pagal kiekvienam gamintojui 2006–2007 m. nustatytas kvotos dalis.

3. Bulvių krakmolo gamybos įmonė nesudaro auginimo sutarčių su bulvių augintojais tam bulvių kiekiui, iš kurio pagamintas krakmolas viršytų 2 dalyje minimą kvotą.

4. Visas bulvių krakmolas, pagamintas viršijant 2 dalyje nustatytą kvotą, eksportuojamas iš Bendrijos iki sausio 1 d., pasibaigus atitinkamiems prekybos metams. Už šį krakmolo kiekį eksporto grąžinamosios išmokos nemokamos.

5. Nepaisant 4 dalies, bulvių krakmolo gamybos įmonė bet kuriais prekybos metais be tiems metams jai nustatytos kvotos gali išnaudoti ne daugiau kaip 5 % savo kvotos, nustatytos kitiems prekybos metams. Tokiu atveju kitų prekybos metų kvota atitinkamai sumažinama.

6. Šio skirsnio nuostatos netaikomos bulvių krakmolo gamybai tose įmonėse, kurioms netaikoma 2 dalis ir kurios perka bulves, už kurias augintojams nemokamos Reglamento (EB) Nr. […]/2008 [naujas tiesioginių išmokų reglamentas] […] straipsnyje [pagalba už bulvių krakmolą] numatytos išmokos.“

16) 85 straipsnis papildomas šiuo d punktu:

„d) IIIa skirsnyje nurodytų įmonių susijungimu, nuosavybės pasikeitimu ir prekybos pradėjimu arba nutraukimu.“

17) II dalies I antraštinės dalies IV skyriaus I skirsnio I poskirsnis išbraukiamas.

18) 91 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Pagalba už ilgo linų pluošto šiaudelių perdirbimą skiriama nuo 2009–2010 iki 2012–2013 prekybos metų leidimus turintiems pirminiams perdirbėjams pagal pluošto kiekį, faktiškai gautą iš šiaudelių, dėl kurių su ūkininku buvo sudaryta pardavimo sutartis.“

19) 92 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 91 straipsnyje numatytos perdirbimo pagalbos už ilgą linų pluoštą suma yra tokia:

a) 200 EUR 2009–2010 ir 2010–2011 prekybos metais ir

b) 100 EUR 2011–2012 ir 2012–2013 prekybos metais;“.

20) 94 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Ilgam linų pluoštui, už kurį gali būti teikiama pagalba, kiekvieniems prekybos metams nuo 2009–2010 iki 2012–2013 prekybos metų nustatomas 80 878 tonų didžiausias garantuojamas kiekis. Pagal XI priedo A.I punktą tas kiekis tam tikroms valstybėms narėms paskirstomas kaip nacionalinis garantuojamas kiekis.“

21) II dalies I antraštinės dalies IV skyriaus I skirsnyje įterpiamas šis poskirsnis:

„III POSKIRSNIS
BULVIŲ KRAKMOLAS

95a straipsnis
Priemoka už bulvių krakmolą

1. 22,25 EUR priemoka už toną pagaminto krakmolo 2009–2010 ir 2010–2011 prekybos metais yra mokama bulvių krakmolo gamybos įmonėms už bulvių krakmolo kiekį, pagamintą neviršijant 84a straipsnio 2 dalyje nurodytų kvotų, jei šios įmonės bulvių augintojams yra sumokėjusios mažiausią kainą už visas bulves, reikalingas pagaminti krakmolo kiekiui, kuris neviršytų minėtų kvotų.

2. Mažiausia bulvių, skirtų bulvių krakmolui gaminti, kaina atitinkamais prekybos metais yra 178,31 EUR už toną.

Ši kaina taikoma pristatytam į įmonę bulvių kiekiui, reikalingam vienai tonai krakmolo pagaminti.

Mažiausia kaina nustatoma pagal bulvių krakmolingumą.

3. Komisija priima išsamias šio poskirsnio įgyvendinimo taisykles.“

22) 96 straipsnis išbraukiamas.

23) 99 ir 100 straipsniai pakeičiami taip:

„99 straipsnis

Pagalba už nugriebtą pieną ir nugriebto pieno miltelius, naudojamus pašarams

1. Jei susidaro arba gali susidaryti pieno produktų perviršis, dėl kurio labai sutrinka arba gali sutrikti rinkos pusiausvyra, Komisija gali nuspręsti teikti pagalbą už pašarams naudojamą nugriebtą pieną ir nugriebto pieno miltelius pagal reikalavimus ir produktų standartus, kuriuos nustatyto Komisija. Pagalba gali būti nustatoma iš anksto arba konkurso būdu. Šiame straipsnyje pasukos ir pasukų milteliai laikomi nugriebtu pienu ir nugriebto pieno milteliais.

2. Komisija pagalbos dydį nustato atsižvelgdama į 8 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktyje nustatytą referencinę nugriebto pieno miltelių kainą ir į nugriebto pieno bei nugriebto pieno miltelių rinkos tendencijas.

100 straipsnis

Pagalba už nugriebtą pieną, perdirbtą į kazeiną ir kazeinatus

1. Jei susidaro arba gali susidaryti pieno produktų perviršis, dėl kurio labai sutrinka arba gali sutrikti rinkos pusiausvyra, Komisija gali nuspręsti teikti pagalbą už Bendrijoje pagamintą nugriebtą pieną, perdirbtą į kazeiną ir kazeinatus, pagal tokiam pienui ir iš jo pagamintam kazeinui ar kazeinatams taikomus reikalavimus ir standartus, kuriuos nustatyto Komisija. Pagalba gali būti nustatoma iš anksto arba konkurso būdu.

2. Komisija pagalbos dydį nustato atsižvelgdama į nugriebto pieno miltelių rinkos tendencijas ir 8 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktyje nustatytą referencinę nugriebto pieno miltelių kainą.

Pagalba gali skirtis atsižvelgiant į tai, ar nugriebtas pienas perdirbamas į kazeiną, ar į kazeinatus, ir atsižvelgiant į šių produktų kokybę.“

24) 101 straipsnis išbraukiamas.

25) 102 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kartu su Bendrijos teikiama pagalba valstybės narės gali skirti nacionalinę pagalbą švietimo įstaigų moksleivių aprūpinimui 1 dalyje nurodytais produktais. Valstybės narės gali finansuoti savo nacionalinę pagalbą taikydamos pieno sektoriaus mokestį arba kitas įmokas pieno sektoriui.“

26) 103e straipsnio 2 dalis išbraukiama.

27) 105 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės gali teikti specialiąją nacionalinę pagalbą, skirtą apsaugoti nepalankiomis struktūrinėmis ar gamtinėmis sąlygomis veikiančius bitynus arba tuos bitynus, kuriems taikomos ekonominės plėtros programos, išskyrus gamybai arba prekybai skirtą nacionalinę pagalbą. Valstybės narės, pagal 109 straipsnį informuodamos Komisiją apie bitininkystės programą, praneša jai ir apie tokią paramą.“

28) 119 straipsnis pakeičiamas taip:

„119 straipsnis
Kazeino ir kazeinatų naudojimas sūrių gamyboje

Jei pagalba teikiama pagal 100 straipsnį, Komisija gali nuspręsti, kad gaminant sūrį kazeiną ir kazeinatus galima naudoti tik gavus išankstinį leidimą, kuris išduodamas tik tada, jei juos naudoti šių produktų gamyboje yra būtina.“

29) 122 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Valstybės narės bet kurio 1 straipsnyje nurodyto sektoriaus gamintojų organizacijas, išskyrus pirmos dalies a punkte nurodytų sektorių organizacijas, taip pat gali pripažinti laikydamosi tos dalies b ir c punktuose išdėstytų sąlygų.“

30) 124 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 122 straipsnis ir 123 straipsnio pirma pastraipa atitinkamai taikomi atsižvelgiant į gamintojų organizacijų arba tarpšakinių organizacijų, veikiančių bet kuriame iš 1 straipsnyje nurodytų sektorių, išskyrus 122 straipsnio pirmos dalies a punkte ir 123 straipsnio 1 dalyje nurodytus sektorius, pripažinimą, dėl kurio valstybės narės priima sprendimus pagal nacionalinę ir Bendrijos teisę.“

31) 180 straipsnis pakeičiamas taip:

„180 straipsnis
Sutarties 87, 88 ir 89 straipsnių taikymas

Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai taikomi šio Reglamento 1 straipsnio 1 dalies a–k bei m–u punktuose ir 3 dalyje nurodytų produktų gamybai ir prekybai.

Tačiau Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi išmokoms, valstybių narių mokamoms pagal 45, 46, 47, 48, 102, 103, 103a, 103b, 103e, 104, 105 ir 182 straipsnius ir šį reglamentą.“

32) 184 straipsnis papildomas šiuo 5 punktu:

„5) iki 2011 m. birželio 30 d. Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl sklandaus laipsniško pieno kvotų sistemos panaikinimo sąlygų, įskaitant, visų pirma, galimą tolesnį kvotų didinimą arba galimą papildomo mokesčio mažinimą.“

33) 204 straipsnis papildomas šia dalimi:

„5. Bulvių krakmolui II dalies I antraštinės dalies III skyrius taikomas iki 2012–2013 prekybos metų pabaigos.“

34) IX priedo 1 punktas pakeičiamas šio reglamento I priedo tekstu.

35) Šio reglamento II priedo tekstas įterpiamas kaip Xa priedas.

36) Šio reglamento III priedo tekstas įterpiamas kaip XXII priedo 20a punktas.

5 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 3/2008 pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 3/2008 13 straipsnio 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1234/2007(*) 180 straipsnio ir Reglamento (EB) Nr. 1184/2006(**) 3 straipsnio, Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi valstybių narių atliekamiems mokėjimams, įskaitant finansinius įnašus, ir valstybių narių arba pasiūlymus pateikusių organizacijų finansiniams įnašams, dengiamiems iš parafiskalinių mokesčių arba privalomųjų įmokų, pagal programas, kurioms Bendrijos parama gali būti skiriama pagal Sutarties 36 straipsnį ir kurias Komisija nusprendė įgyvendinti pagal šio reglamento 8 straipsnio 1 dalį.

(*) OL L 299, 2007 11 16, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. [...]/2008.

(**) OL L 214, 2006 8 4, p. 7.“

6 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. [...]/2008 [bendro vyno rinkos organizavimo reglamentas] pakeitimai

Reglamento (EB) Nr. [...]/2008 127 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Nepažeidžiant 8 straipsnio 4 dalies ir remiantis šiuo reglamentu Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi valstybių narių mokėjimams pagal II antraštinę dalį, V antraštinės dalies III skyrių ir 119 straipsnį.“

7 straipsnis
Panaikinimas

1. Reglamentas (EB) Nr. 1868/94 panaikinamas.

   Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 ir aiškinamos pagal to reglamento XXII priede pateiktą koreliacijos lentelę.

2. Reglamentai (EEB) Nr. 1883/78, (EEB) Nr. 1254/89, (EEB) Nr. 2247/89, (EEB) Nr. 2055/93, (EB) Nr. 2596/97 ir (EB) Nr. 1182/97 panaikinami.

8 straipsnis
Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d.

Tačiau:

a) 4 straipsnio 1–10 ir 13 punktai taikomi nuo:

   i) 2009 m. kovo 1 d. pieno ir pieno produktų sektoriui,

   ii) 2009 m. liepos 1 d. grūdų sektoriui,

   iii) 2009 m. rugsėjo 1 d. ryžių sektoriui,

   iv) 2009 m. spalio 1 d. cukraus sektoriui;

b) 4 straipsnio 14, 15, 16, 18–24, 28, 33 ir 35 dalys ir 7 straipsnio 1 dalis taikomos nuo 2009 m. liepos 1 d.;

c) 4 straipsnio 17 dalis taikoma nuo 2011 m. balandžio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas

I PRIEDAS

„1. Nacionalinės kvotos: kiekiai (tonomis) kiekvienai valstybei narei dvylikos mėnesių laikotarpiui

Valstybė narė	2008–2009	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014	2014–2015
Belgija	3 427 288,740	3 461 561,627	3 496 177,244	3 531 139,016	3 566 450,406	3 602 114,910	3 602 114,910
Bulgarija	998 580,000	1 008 565,800	1 018 651,458	1 028 837,973	1 039 126,352	1 049 517,616	1 049 517,616
Čekija	2 792 689,620	2 820 616,516	2 848 822,681	2 877 310,908	2 906 084,017	2 935 144,857	2 935 144,857
Danija	4 612 619,520	4 658 745,715	4 705 333,172	4 752 386,504	4 799 910,369	4 847 909,473	4 847 909,473
Vokietija	28 847 420,391	29 135 894,595	29 427 253,541	29 721 526,076	30 018 741,337	30 318 928,750	30 318 928,750
Estija	659 295,360	665 888,314	672 547,197	679 272,669	686 065,395	692 926,049	692 926,049
Airija	5 503 679,280	5 558 716,073	5 614 303,234	5 670 446,266	5 727 150,729	5 784 422,236	5 784 422,236
Graikija	836 923,260	845 292,493	853 745,418	862 282,872	870 905,700	879 614,757	879 614,757
Ispanija	6 239 289,000	6 301 681,890	6 364 698,709	6 428 345,696	6 492 629,153	6 557 555,445	6 557 555,445
Prancūzija	25 091 321,700	25 342 234,917	25 595 657,266	25 851 613,839	26 110 129,977	26 371 231,277	26 371 231,277
Italija	10 740 661,200	10 848 067,812	10 956 548,490	11 066 113,975	11 176 775,115	11 288 542,866	11 288 542,866
Kipras	148 104,000	149 585,040	151 080,890	152 591,699	154 117,616	155 658,792	155 658,792
Latvija	743 220,960	750 653,170	758 159,701	765 741,298	773 398,711	781 132,698	781 132,698
Lietuva	1 738 935,780	1 756 325,138	1 773 888,389	1 791 627,273	1 809 543,546	1 827 638,981	1 827 638,981
Liuksemburgas	278 545,680	281 331,137	284 144,448	286 985,893	289 855,752	292 754,310	292 754,310
Vengrija	2 029 861,200	2 050 159,812	2 070 661,410	2 091 368,024	2 112 281,704	2 133 404,521	2 133 404,521
Malta	49 671,960	50 168,680	50 670,366	51 177,070	51 688,841	52 205,729	52 205,729
Nyderlandai	11 465 630,280	11 580 286,583	11 696 089,449	11 813 050,343	11 931 180,847	12 050 492,655	12 050 492,655
Austrija	2 847 478,469	2 875 953,254	2 904 712,786	2 933 759,914	2 963 097,513	2 992 728,488	2 992 728,488
Lenkija	9 567 745,860	9 663 423,319	9 760 057,552	9 857 658,127	9 956 234,709	10 055 797,056	10 055 797,056
Portugalija	1 987 521,000	2 007 396,210	2 027 470,172	2 047 744,874	2 068 222,323	2 088 904,546	2 088 904,546
Rumunija	3 118 140,000	3 149 321,400	3 180 814,614	3 212 622,760	3 244 748,988	3 277 196,478	3 277 196,478
Slovėnija	588 170,760	594 052,468	599 992,992	605 992,922	612 052,851	618 173,380	618 173,380
Slovakija	1 061 603,760	1 072 219,798	1 082 941,996	1 093 771,416	1 104 709,130	1 115 756,221	1 115 756,221
Suomija	2 491 930,710	2 516 850,017	2 542 018,517	2 567 438,702	2 593 113,089	2 619 044,220	2 619 044,220
Švedija	3 419 595,900	3 453 791,859	3 488 329,778	3 523 213,075	3 558 445,206	3 594 029,658	3 594 029,658
Jungtinė Karalystė	15 125 168.940	15 276 420,629	15 429 184,836	15 583 476.684	15 739 311,451	15 896 704,566	15 896 704,566

“

II PRIEDAS

„Xa PRIEDAS

84a straipsnyje nurodytos bulvių krakmolo kvotos kiekvieniems prekybos metams

Valstybė narė	(tonų)
Čekija	33 660
Danija	168 215
Vokietija	656 298
Estija	250
Ispanija	1 943
Prancūzija	265 354
Latvija	5 778
Lietuva	1 211
Nyderlandai	507 403
Austrija	47 691
Lenkija	144 985
Slovakija	729
Suomija	53 178
Švedija	62 066
IŠ VISO	1 948 761

“

III PRIEDAS

„20a. **Reglamentas (EEB) Nr. 1868/94**

Reglamentas (EEB) Nr. 1868/94	Šis reglamentas
1 straipsnis	55 straipsnio 1 dalies c punktas
2 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies pirma pastraipa	84a straipsnio 1 ir 2 dalys
4 straipsnis	84a straipsnio 3 dalis
4a straipsnis	95a straipsnio 2 dalis
5 straipsnis	95a straipsnio 1 dalis
6 straipsnis	84a straipsnio 4 ir 5 dalys
7 straipsnis	84a straipsnio 6 dalis
8 straipsnis	85 straipsnio d punktas ir 95a straipsnio 3 dalis

“

2008/0105 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą[48],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[49],

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[50],

atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę[51],

kadangi:

(1) Vertinant 2003 m. bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) reformos įgyvendinimą nustatyta, kad svarbiausi nauji Europos žemės ūkio sektoriaus uždaviniai yra susiję su klimato kaita, atsinaujinančia energija, vandentvarka ir biologine įvairove.

(2) Europos bendrija yra Kioto protokolo šalis[52]. Kioto protokolo 2 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje šalys raginamos pagal savo nacionalines aplinkybes įgyvendinti ir (arba) toliau tobulinti tokias politikos kryptis ir priemones kaip darnių žemės ūkio formų skatinimas atsižvelgiant į klimato kaitą. Be to, pagal 10 straipsnio b punkto i papunktį šalys įpareigojamos sudaryti, įgyvendinti, skelbti ir reguliariai atnaujinti nacionalines, o prireikus ir regionines programas, kuriose būtų numatytos priemonės klimato kaitai švelninti ir priemonės, padedančios tinkamai prisitaikyti prie klimato kaitos. Tokios programos *inter alia* būtų susijusios su žemės ūkiu ir miškininkyste. Todėl paramos kaimo plėtrai vaidmuo turėtų būti toliau stiprinamas. Esama aiškių mokslinių įrodymų, kad būtina imtis neatidėliotinų veiksmų. Europos bendrija raginama išnagrinėti visus įmanomus būdus, kaip sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD) išlakų kiekį. Nors Europos žemės ūkio sektoriaus indėlis mažinant šiltnamio efektą sukeliančių dujų išlakų kiekį yra didesnis nei kitų sektorių, žemės ūkio sektorius pagal pasaulinę Europos bendrijos kovos su klimato kaita strategiją raginamas dėti daugiau pastangų tokioms išlakoms mažinti.

---

48 OL C […], […], p. […].
49 OL C […], […], p. […].
50 OL C […], […], p. […].
51 OL C […], […], p. […].
52 Tarybos sprendimas 2002/358/EB (OL L 130, 2002 5 15, p. 1).

(3) Atsižvelgiant į dideles problemas, susijusias su vandens stoka ir sausromis, atitinkamose BŽŪP programose reikėtų veiksmingiau spręsti vandentvarkos klausimus[53], įskaitant vandens kokybę. Darni vandentvarka Europos žemės ūkiui yra būtina, kad žemės ūkio sektoriuje vanduo būtų naudojamas našiau ir kad vandens kokybė būtų geriau saugoma. Atsižvelgiant į numatomus klimato pokyčius, tikėtina, kad sausros veikiamose teritorijose vandens bus sunaudojama daugiau.

(4) Biologinės įvairovės mažėjimo stabdymas išlieka svarbiausiu uždaviniu, o dėl klimato kaitos ir vandens poreikio šis uždavinys tampa dar sudėtingesnis. Nors pasiekta reikšmingos pažangos, tačiau įgyvendinant Europos bendrijos 2010 m. biologinės įvairovės tikslą pastangas reikės dar labiau sustiprinti[54]. Europos žemės ūkio sektoriui tenka vienas svarbiausių vaidmenų saugant biologinę įvairovę.

(5) Svarbu, kad su šiais prioritetiniais tikslais susijusi veikla būtų toliau remiama įgyvendinant kaimo plėtros programas, patvirtintas pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1698/2005[55].

(6) Atsižvelgiant į šių prioritetinių Bendrijos tikslų svarbą, valstybės narės turėtų būti įpareigotos kaimo plėtros programose numatyti su šiais naujais uždaviniais susijusius veiksmus.

(7) Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 10 straipsnyje numatyta, kad, visų pirma atsižvelgiant į svarbiausius Bendrijos prioritetų pokyčius, Tarybos sprendimu 2006/144/EB[56] priimtos Bendrijos kaimo plėtros strateginės gairės (2007–2013 m. programavimo laikotarpiu) gali būti peržiūrėtos. Todėl valstybės narės turėtų būti bendrai įpareigotos po Bendrijos strateginių gairių peržiūros patikslinti savo nacionalinius strateginius planus, kad būtų sudaryta galimybė keisti programas.

(8) Reikėtų nustatyti su naujais uždaviniais susijusių veiklos sričių įtraukimo į kaimo plėtros programas terminą, kad valstybėms narėms būtų skirta pakankamai laiko pakeisti savo kaimo plėtros programas atsižvelgiant į peržiūrėtas Bendrijos strategines gaires ir nacionalinius strateginius planus.

(9) Pagal šiuos naujus įpareigojimus turėtų būti pakeisti kaimo plėtros programų turinio reikalavimai. Turėtų būti numatytas neišsamus veiklos rūšių sąrašas, kad valstybės narės, atsižvelgdamos į kaimo plėtros teisės aktus, galėtų lengviau nustatyti su naujais uždaviniais susijusias reikiamas veiklos rūšis.

(10) Kad pagalbos gavėjai būtų paskatinti įgyvendinti su naujais prioritetiniais uždaviniais susijusią veiklą, turėtų būti sudaryta galimybė nustatyti didesnes paramos už tokią veiklą sumas ir dydžius.

---

53 Tarybos išvados, Liuksemburgas, 2007 10 30, 13888/07.

54 Tarybos išvados, Briuselis, 2006 12 18, 16164/06.

55 OL L 277, 2005 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 146/2008 (OL L 46, 2008 2 21, p. 1).

56 OL L 55, 2006 2 25, p. 20.

(11) Pagal 2008 m. ... ... d. Tarybos reglamento (EB) Nr. XXXX/XXXX [kuriuo nustatomos bendrosios tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisyklės ir tam tikros paramos schemos ūkininkams][57] 9 straipsnio 4 dalį ir 10 straipsnio 4 dalį finansiniai ištekliai, gauti po papildomo moduliavimo, turėtų būti naudojami kaimo plėtrai remti. Tikslinga užtikrinti, kad tiems finansiniams ištekliams lygi suma būtų naudojama su naujais uždaviniais susijusiai veiklai remti.

(12) Tiems finansiniams ištekliams prilygstančias sumas naudojant papildomais, specialiaisiais ir privalomais tikslais, nustatyta kaimo plėtros rėmimo tikslų pusiausvyra neturėtų būti pakeista.

(13) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 146/2008, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ūkininkams, ir Reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai[58], nustatytos naujos taisyklės dėl atsakomybės pagal kompleksinį paramos susiejimą, jei žemė perduodama atitinkamais kalendoriniais metais. Kad būtų užtikrintas nuoseklumas, turėtų būti numatyti tokie patys kaimo plėtros kompleksinio paramos susiejimo principai.

(14) Siekiant aiškumo ir teisinio tikrumo reikėtų išaiškinti, kokiais privalomų reikalavimų nesilaikymo atvejais išmokų sumažinimas arba neskyrimas netaikomas (kompleksinis paramos susiejimas).

(15) Iš patirties matyti, kad būtina numatyti kompleksinio paramos susiejimo reikalavimų, nustatytų Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 51 straipsnyje, nereikšmingus pažeidimus, už kuriuos, atsižvelgiant į jų sunkumą, mastą ir pastovumą, teiktina kaimo plėtros parama nebūtų iš karto mažinama. Tačiau tokioje toleravimo nuostatoje turėtų būti numatyta, kad kompetentinga nacionalinė institucija imtųsi atitinkamų veiksmų, kad tokie pažeidimai būtų pašalinti. Be to, labai nedidelių pradinių tiesioginių išmokų sumų mažinimas gali per daug apsunkinti, o tikėtinas atgrasomasis poveikis būtų per menkas. Todėl reikėtų nustatyti tinkamą ribą, iki kurios valstybės narės gali nemažinti išmokų, jei kompetentinga institucija imsis veiksmų, kad užtikrintų, jog ūkininkas ištaisys nustatytą pažeidimą.

(16) Siekiant padidinti našumą, turėtų būti pakeisti su kaimo plėtros programų pakeitimais susiję stebėsenos komiteto vaidmuo ir funkcijos.

(17) Siekiant teisinio tikrumo ir paprastumo tikslinga aiškiau apibrėžti ir suderinti nuostatas, kuriomis numatoma Sutarties 87, 88 ir 89 straipsnių netaikyti valstybių narių mokėjimams, atliekamiems pagal šį reglamentą.

(18) Todėl Reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

---

57 OL L […], […], p. […].
58 OL L 46, 2008 2 21, p. 1.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 iš dalies keičiamas taip:

1) 11 straipsnio 3 dalies d punktas pakeičiamas taip:

„d) kaimo plėtros programų, kuriomis įgyvendinamas nacionalinės strategijos planas, sąrašas, preliminarus EŽŪFKP lėšų paskirstymas kiekvienai programai, įskaitant sumas, numatytas Reglamento (EB) Nr. 1290/2005* 12 straipsnio 2 dalyje, ir atskira nuoroda į sumas, numatytas šio reglamento 69 straipsnio 5a dalyje.“

* *OL L 209, 2005 8 11, p. 1.*

2) II skyriaus pabaigoje pridedamas šis 12a straipsnis:

„12a straipsnis
Peržiūra

1. Peržiūrėjus Bendrijos strategines gaires, kaip nurodyta 10 straipsnyje, kiekviena valstybė narė savo nacionalinės strategijos planą peržiūri 12 straipsnio 1 dalyje nurodyta tvarka.

2. Valstybės narės ne vėliau kaip per tris mėnesius po sprendimo dėl Bendrijos strateginių gairių priėmimo peržiūrėtą nacionalinės strategijos planą nusiunčia Komisijai.“

3) Įterpiamas šis 16a straipsnis:

„16a straipsnis
Su tam tikromis prioritetinėmis sritimis susijusi specialioji veikla

1. Atsižvelgdamos į savo specialiuosius poreikius, valstybės narės nuo 2010 m. sausio 1 d. kaimo plėtros programose numato veiklą, priskiriamą toliau nurodytoms prioritetinėms sritims, kurios aprašytos Bendrijos strateginėse gairėse ir toliau konkrečiai apibrėžtos nacionalinės strategijos plane:

a) klimato kaitos,

b) atsinaujinančios energijos,

c) vandentvarkos,

d) biologinės įvairovės.

Valstybės narės veiklą gali pasirinkti pagal šio reglamento II priede išvardytas veiklos rūšis ir (arba) bet kurias kitas veiklos rūšis, jei ta veikla yra susijusi su pirmoje pastraipoje nurodytomis prioritetinėmis sritimis ir jei ja siekiama II priede nurodytų galimų rezultatų.

2. 1 dalyje nurodytai veiklai I priede nustatytas pagalbos intensyvumas nuo 2010 m. sausio 1 d. gali būti didinamas*10 procentinių punktų*.

3. Nuo 2010 m. sausio 1 d. kiekvienoje kaimo plėtros programoje taip pat pateikiama:

a) veiklos rūšių sąrašas ir informacija, nurodyta 16 straipsnio c punkte ir susijusi su specialiosiomis veiklos rūšimis, nurodytomis šio straipsnio 1 dalyje;

b) lentelė, kurioje nurodomas visas Bendrijos įnašas, skirtas 69 straipsnio 5a dalyje nurodytų rūšių veiklai nuo 2010 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.“

4) 17 straipsnis papildomas šia 3 dalimi:

„3. Nurodant visą EŽŪFKP įnašą, pagal kurį apskaičiuojamas mažiausias finansinis Bendrijos įnašas kiekvienai krypčiai, kaip numatyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, neatsižvelgiama į sumas, lygias sumoms, gautoms pagal 69 straipsnio 5a dalį taikant privalomą moduliavimą.“

5) 51 straipsnio 1 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Pirma ir antra pastraipos taip pat taikomos, jei atitinkamas pažeidimas yra padarytas dėl asmens, kuriam žemės ūkio paskirties žemė buvo perduota arba iš kurio tokia žemė buvo perimta, tiesioginių veiksmų ar neveikimo.

Šioje dalyje „perdavimas“ – tai bet koks sandoris, kurį sudarius žemės perdavėjas nustoja ja disponuoti.

Šiame straipsnyje terminas „visa valda“ netaikomas valdoje ir ne žemės ūkio paskirties plotuose atliekamai ne žemės ūkio veiklai, už kurią neprašoma paramos pagal šio reglamento 36 straipsnio b dalies i, iv ir v punktus.“

6) 51 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 dalyje nurodytų išmokų sumažinimas arba neskyrimas taikomas laikantis šių sąlygų:

a) Išmokų sumažinimas arba neskyrimas netaikomas pratęsimo laikotarpiu, kai pagal 26 straipsnio 1 dalies b punktą atitinkamas laikotarpis pratęsiamas standartų laikymuisi užtikrinti.

b) Pagal sąlygas, išdėstytas šio straipsnio 4 dalyje nurodytose išsamiose taisyklėse, valstybės narės gali nuspręsti atsisakyti paramos sumažinimo ar neskyrimo, jei mažintina ar neskirtina suma vienam ūkininkui kalendoriniais metais yra 100 EUR arba mažesnė ir jei tiesioginės išmokos sumažinamos arba neskiriamos pagal Reglamento (EB) [Nr. XXXX/2008 (naujas tiesioginės paramos schemų reglamentas)] 25 straipsnį.

Jei valstybė narė nusprendžia pasinaudoti pirmoje pastraipoje numatyta

galimybe, kitais metais kompetentinga institucija imasi veiksmų, reikalingų užtikrinti, kad ūkininkas pašalintų atitinkamo nustatyto pažeidimo pasekmes. Paramos gavėjui pranešama apie nustatytus pažeidimus ir veiksmus, kurių jis turi imtis.

c) Jei 1 dalyje nurodytas pažeidimas padarytas dėl paramos gavėjo aplaidumo, tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės gali nuspręsti paramos nemažinti, jei pažeidimas, atsižvelgiant į jo sunkumą, mastą ir pastovumą, laikytinas smulkiu. Jei pažeidimas kelia tiesioginį pavojų visuomenės ar gyvūnų sveikatai, jis negali būti laikomas smulkiu pažeidimu.

Išskyrus atvejus, kai ūkininkas nedelsiant imasi veiksmų pažeidimui pašalinti, kompetentinga institucija imasi reikiamų veiksmų, kurie gali apsiriboti tik administracine kontrole, kuria užtikrinama, kad ūkininkas pašalins konkretaus pažeidimo pasekmes. Paramos gavėjui pranešama apie nustatytą smulkų pažeidimą ir veiksmus, kurių jis turi imtis.“

7) 69 straipsnyje įterpiamos 5a, 5b ir 5c dalys:

„5a) Sumą, kuri lygi sumoms, susidariusioms pagal Reglamento (EB) [Nr. XXXX/2008 (naujas tiesioginės paramos schemų reglamentas)] 9 straipsnio 4 dalį ir 10 straipsnio 4 dalį pritaikius privalomą moduliavimą, valstybės narės panaudoja nuo 2010 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. kaip Bendrijos paramą pagal taikomas kaimo plėtros programas tai veiklai, kuri nurodyta šio reglamento 16a straipsnyje ir patvirtinta po 2010 m. sausio 1 d., finansuoti.

5b) Jei pasibaigus programai visa suma, panaudota šio straipsnio 5a dalyje nurodytai veiklai finansuoti, yra mažesnė už 16a straipsnio 3 dalies b punkte nurodytą sumą, valstybė narė susidariusį skirtumą perveda į Bendrijos biudžetą, jei ta suma nėra didesnė už sumą, kuria viršijama visa paskirstytų išmokų, skirtų kitai veiklai nei nurodyta 16a straipsnyje finansuoti, suma.

5c) Taikant Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 25 straipsnį į 5a dalyje nurodytas sumas neatsižvelgiama.“

8) 78 straipsnio f punktas pakeičiamas taip:

„f) svarsto ir tvirtina visus svarbius pasiūlymus keisti kaimo plėtros programas.“

9) 88 straipsnio 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Tačiau, nepažeidžiant šio reglamento 89 straipsnio, Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi valstybių narių mokėjimams, atliktiems pagal šį reglamentą ir atsižvelgiant į Sutarties 36 straipsnio taikymo sritį.“

10) Priedas iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„I priedas“

b) išnaša „***“ pakeičiama taip:

*"**** Šios sumos gali būti padidintos šio reglamento 16a straipsnyje nurodytų rūšių veiklai finansuoti ir kitais išskirtiniais atvejais, atsižvelgiant į kaimo plėtros programose numatytas specialiąsias aplinkybes.“*

11) Priede ir toliau nurodytuose straipsniuose žodis „Priedas“ pakeičiamas formuluote „I priedas“: 22 straipsnio 2 dalyje, 23 straipsnio 6 dalyje, 24 straipsnio 2 dalyje, 26 straipsnio 2 dalyje, 27 straipsnio 3 dalyje, 28 straipsnio 2 dalyje, 31 straipsnio 2 dalyje, 32 straipsnio 2 dalyje, 33 straipsnyje, 34 straipsnio 3 dalyje, 35 straipsnio 2 dalyje, 37 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 2 dalyje, 39 straipsnio 4 dalyje, 40 straipsnio 3 dalyje, 43 straipsnio 4 dalyje, 44 straipsnio 4 dalyje, 45 straipsnio 3 dalyje, 46 straipsnyje, 47 straipsnio 2 dalyje, 88 straipsnio 2 dalyje, 88 straipsnio 4 dalyje ir 88 straipsnio 6 dalyje.

12) Pridedamas naujas II priedas, kurio tekstas pateikiamas šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

„II PRIEDAS

Preliminarios veiklos rūšys, susijusios su 16a straipsnyje nurodytomis prioritetinėmis sritimis

Prioritetinė sritis: klimato kaita		
Veiklos rūšys	**Straipsniai ir priemonės**	**Galimi rezultatai**
Azoto trąšų veiksmingumo didinimas (pvz., mažesnis naudojamas trąšų kiekis, įranga, tikslusis ūkininkavimas), trąšų laikymo sąlygų gerinimas	26 straipsnis. Žemės ūkio valdų modernizavimas 39 str. Agrarinės aplinkosaugos išmokos	Mažesnis metano (CH_4) ir azoto suboksido (N_2O) išlakų kiekis
Energijos veiksmingumo didinimas	26 straipsnis. Žemės ūkio valdų modernizavimas	Mažesnis anglies dioksido (CO_2) išlakų kiekis taupant energiją
Dirvožemio naudojimo veikla (pvz., žemės dirbimo metodai, tarpinės kultūros, įvairi sėjomaina)	39 straipsnis. Agrarinės aplinkosaugos išmokos	Mažesnis azoto suboksido (N_2O) kiekis, anglies sekvestracija
Žemės paskirties keitimas (pvz., ariamosios žemės pavertimas ganyklomis, ilgalaikis atidėjimas, mažiau intensyvus naudojimas, organinio dirvožemio atnaujinimas)	39 straipsnis. Agrarinės aplinkosaugos išmokos	Mažesnis azoto suboksido (N_2O) kiekis, anglies sekvestracija
Ekstensyvusis gyvulių auginimas (pvz., gyvūnų tankumo mažinimas, ilgesnis ganymo laikas)	39 straipsnis. Agrarinės aplinkosaugos išmokos	Mažesnis metano (CH_4) kiekis
Miško įveisimas	43 ir 45 straipsniai. Miško įveisimas pirmą kartą žemės ūkio ir ne žemės ūkio paskirties žemėje	Mažesnis azoto suboksido (N_2O) kiekis, anglies sekvestracija
Priešgaisrinė miškų apsauga	48 straipsnis. Miškininkystės potencialo atkūrimas ir prevencinių priemonių diegimas	Anglies sekvestracija miškuose ir anglies dioksido (CO_2) išlakų išvengimas
Prioritetinė sritis: atsinaujinanti energija		
Veiklos rūšys	**Straipsniai ir priemonės**	**Galimi rezultatai**
Biodujų gamyba anaerobiniuose įrenginiuose, kuriuose naudojamos gyvūninės atliekos (gamyba ūkyje ir vietinė gamyba)	26 straipsnis. Žemės ūkio valdų modernizavimas 53 straipsnis. Ne žemės ūkio veiklos įvairinimas	Iškastinio kuro naudojimas, mažesnis metano (CH_4) kiekis
Daugiamečiai kuro augalai (miško kirtimo atžalynai ir žolė)	26 straipsnis. Žemės ūkio valdų modernizavimas	Iškastinio kuro naudojimas, anglies sekvestracija, mažesnis azoto suboksido (N_2O) kiekis

žemės ūkio ir (arba) miškų biomasės perdirbimas atsinaujinančios energijos gamybai	28 straipsnis. Žemės ir miškų ūkio produktų vertės didinimas	Iškastinio kuro naudojimas
Atsinaujinančios energijos gamybos naudojant biomasę įrenginiai ir (arba) infrastruktūra	53 straipsnis. Ne žemės ūkio veiklos įvairinimas 54 straipsnis. Parama verslo kūrimui ir plėtrai 56 straipsnis. Pagrindinės paslaugos ekonomikai ir kaimo gyventojams	Iškastinio kuro naudojimas
Prioritetinė sritis: vandentvarka		
Veiklos rūšys	**Straipsniai ir priemonės**	**Galimi rezultatai**
Vandenį taupančios technologijos, vandens saugojimas Vandenį taupantys gamybos būdai	26 straipsnis. Žemės ūkio valdų modernizavimas 30 straipsnis. Infrastruktūra	Gebėjimų veiksmingiau naudoti vandenį stiprinimas
Pelkių atkūrimas Žemės ūkio paskirties žemės pavertimas miškų ir (arba) agrarinės miškininkystės sistemomis	39 straipsnis. Agrarinės aplinkosaugos išmokos 41 straipsnis. Negamybinės investicijos 43 ir 45 straipsniai. Miško įveisimas žemės ūkio ir ne žemės ūkio paskirties žemėje pirmą kartą	Didelės vertės vandens telkinių išsaugojimas, kokybiško vandens apsauga
Pusiau natūralių vandens telkinių kūrimas	57 straipsnis. Kaimo paveldo išsaugojimas ir tobulinimas	Didelės vertės vandens telkinių išsaugojimas, kokybiško vandens apsauga
Dirvožemio naudojimo veikla (pvz., tarpinių kultūrų auginimas)	39 straipsnis. Agrarinės aplinkosaugos išmokos	Mažiau įvairių junginių, įskaitant fosforą, patenka į vandenį

Prioritetinė sritis: biologinė įvairovė		
Veiklos rūšys	**Straipsniai ir priemonės**	**Galimi rezultatai**
Trąšų ir pesticidų nenaudojimas didelės gamtinės vertės žemės ūkio paskirties žemėje Integruotoji ir ekologinė gamyba	39 straipsnis. Agrarinės aplinkosaugos išmokos	Įvairių rūšių augmenijos išsaugojimas, ganyklų apsauga ir išlaikymas
Daugiamečių pievų ir pakrančių ruožai Biotopų ir (arba) buveinių kūrimas ir (arba) priežiūra „Natura 2000“ ir ne „Natura 2000“ vietovėse. Žemės paskirties keitimas (ekstensyvioji ganyklų priežiūra, pasėliams naudojamos žemės pavertimas ganyklomis, ilgalaikis žemės atidėjimas) Didelės gamtinės vertės daugiamečių augalų priežiūra	38 ir 46 straipsniai. „Natura 2000“ išmokos 39 straipsnis. Agrarinės aplinkosaugos išmokos 41 straipsnis. Negamybinės investicijos 47 straipsnis. Miškų aplinkosaugos išmokos 57 straipsnis. Kaimo paveldo išsaugojimas ir tobulinimas	Paukščių bei kitų laukinių gyvūnų apsauga ir kokybiškesnis biotopų tinklas, mažesnis pavojingų medžiagų patekimas į besiribojančias buveines
Genetinės įvairovės išsaugojimas	39 straipsnis. Agrarinės aplinkosaugos išmokos	Genetinės įvairovės išsaugojimas

“

2008/0106 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2006/144/EB dėl kaimo plėtros Bendrijos strateginių gairių (2007–2013 m. programavimo laikotarpis)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai[59], ypač į jo 9 ir 10 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą[60],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[61],

kadangi:

(1) Tarybos sprendimu 2006/144/EB[62] priimtos 2007–2013 m. programavimo laikotarpio Bendrijos kaimo plėtros strateginės gairės (toliau – „Bendrijos strateginės gairės“).

(2) Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 10 straipsnyje numatyta, kad, visų pirma atsižvelgiant į svarbiausius Bendrijos prioritetų pokyčius, Bendrijos kaimo plėtros strateginės gairės gali būti peržiūrėtos.

(3) Vertinant 2003 m. bendrosios žemės ūkio politikos reformos įgyvendinimą nustatyta, kad svarbiausi nauji Europos žemės ūkio sektoriaus uždaviniai yra susiję su klimato kaita, atsinaujinančia energija, vandentvarka ir biologine įvairove. Su šiomis prioritetinėmis sritimis susijusi veikla turėtų būti toliau remiama kaimo plėtros programose, patvirtintose pagal Reglamentą (EB) Nr. 1698/2005.

(4) Bendrijos strateginėse gairėse turėtų būti nurodytos sritys, kuriose svarbu įgyvendinti peržiūrėtus Bendrijos prioritetinius tikslus, susijusius su klimato kaita, atsinaujinančia energija, vandentvarka ir biologine įvairove.

---

59 OL L 277, 2005 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 146/2008 (OL L 46, 2008 2 21, p. 1).

60 OL C […], […], p. […].

61 OL C […], […], p. […].

62 OL L 55, 2006 2 25, p. 20.

(5) Peržiūrėjus Bendrijos strategines gaires kiekviena valstybė narė turėtų patikslinti savo nacionalinės strategijos planą, kuriuo būtų grindžiamas kaimo plėtros programų tikslinimas.

(6) Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Bendrijos strategines gaires,

NUSPRENDĖ:

Vienintelis straipsnis

2006 m. vasario 20 d. Tarybos sprendimas (2006/144/EB) iš dalies keičiamas taip:

Priedas papildomas 2.5 ir 3.4a dalimis, kurių tekstas pateikiamas šio sprendimo priede.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

Sprendimo 2006/144/EB priede išdėstytos 2007–2013 m. programavimo laikotarpio Bendrijos kaimo plėtros strateginės gairės iš dalies keičiamos taip:

1) 2 dalis papildoma šiuo punktu:

„2.5 Naujų uždavinių sprendimas

Peržiūrint 2003 m. reformas, iš naujo peržiūrėta išlaidų tiesioginėms išmokoms, mokamoms pagal bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) pirmąjį ramstį, ir kaimo plėtros politikos finansavimo pusiausvyra. Kadangi bendras BŽŪP biudžetas nustatytas iki 2013 m., papildomą finansavimą kaimo plėtrai galima gauti tik padidinus privalomą moduliavimą. Papildomas finansavimas yra reikalingas siekiant suaktyvinti pastangas ES prioritetinėse srityse: klimato kaitos, atsinaujinančios energijos, vandentvarkos ir biologinės įvairovės.

- Klimato kaita ir energija tapo prioritetinėmis sritimis, nes ES ėmėsi lyderės vaidmens kuriant pasaulinę mažai anglies į aplinką išskiriančių technologijų ekonomiką. 2007 m. kovo mėn. Europos Vadovų Taryba priėmė išvadas[63], kuriose numatyta iki 2020 m. bent 20 % (30 % pagal tarptautinį pasaulinių tikslų susitarimą) sumažinti išmetamo CO_2 kiekį ir nustatyti reikalavimą, kad 20 % naudojamos energijos sudarytų energija iš atsinaujinančių energijos šaltinių, o 10 % viso sunaudojamo benzino ir dyzelino turi sudaryti biokuras. Žemės ūkio ir miškininkystės sektorių indėlis gali būti labai svarbus tokiose srityse kaip žaliavos bioenergijos gamybai užtikrinimas, anglies dioksido sekvestracija ir tolesnis ŠESD išlakų mažinimas.

- ES vandens politikos tikslai yra išdėstyti 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/60/EB, nustatančioje Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus[64], kuri bus pradėta iš esmės įgyvendinti 2010–2012 m. laikotarpiu. Žemės ūkio ir miškininkystės sektoriai, kuriuose vandens ir vandens išteklių sunaudojama daugiausiai, atlieka pagrindinį vaidmenį užtikrinant darniosios vandentvarkos kiekybę ir kokybę. Sprendžiant jau neišvengiamos klimato kaitos problemas, vandentvarka taps vis svarbesne prisitaikymo strategijos dalimi.

- Valstybės narės įsipareigojo iki 2010 m. sustabdyti biologinės įvairovės mažėjimą, nors vis labiau atrodo, kad šio tikslo pasiekti nepavyks. Didžioji Europos biologinės įvairovės dalis yra susijusi su žemės ūkiu ir miškininkyste, todėl reikės padidinti pastangas išsaugoti biologinę įvairovę, visų pirma atsižvelgiant į numatomą neigiamą klimato kaitos poveikį ir augantį vandens poreikį.“

---

63 Tarybos išvados, Briuselis, 2007 m. kovo 8–9 d., 7224/1/07 REV 1.

64 OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

2) 3 dalyje įterpiamas šis 3.4*a*. punktas:

„3.4a. Naujų uždavinių sprendimas

Bendrijos strateginė gairė
Klimato kaita, atsinaujinanti energija, vandentvarka ir biologinė įvairovė yra svarbiausi Europos kaimo vietovių ir žemės ūkio bei miškininkystės sektorių uždaviniai. Įgyvendinant ES pasaulinę kovos su klimato kaita strategiją, žemės ūkio ir miškininkystės sektoriai bus raginami daugiau prisidėti prie pastangų mažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išlakų kiekį ir didinti anglies sekvestraciją. Atsinaujinančios energijos gamybos iš žemės ūkio bei miškininkystės sektorių teikiamos biomasės gamybos apimčių didinimas taip pat turėtų padėti lengviau įgyvendinti naujus ES tikslus, t. y. iki 2020 m. sumažinti visą sunaudojamą kuro ir energijos kiekį. Dar darnesnė vandentvarka žemės ūkio sektoriuje bus ypač svarbi siekiant užtikrinti pakankamą vandens kiekį bei kokybę ir prisitaikyti prie numatomo klimato kaitos poveikio vandens ištekliams. Be to, biologinės įvairovės mažėjimo stabdymas išlieka vienu iš svarbiausių uždavinių. Todėl papildomi ištekliai, gauti 2010 m. padidinus privalomą moduliavimą, turėtų būti skirti ES prioritetiniams tikslams pirmiau minėtose srityse įtvirtinti.

Kad būtų įgyvendinti šie prioritetiniai tikslai, valstybės narės skatinamos paramą skirti svarbiausiai veiklai. Tokiai svarbiausiai veiklai priskirtina šių rūšių veikla:

i) Investicinė parama pagal 1 kryptį gali būti skirta vandens ir kitas sąnaudas taupančioms mašinoms ir įrenginiams, taip pat atsinaujinančios energijos gamybai ūkiuose. Investicinė parama žemės ūkio bei maisto grandinėje ir miškininkystės sektoriuje turėtų padėti lengviau sukurti naujoviškus ir darnius biokuro perdirbimo būdus.

ii) Pagal 2 kryptį agrarinės aplinkosaugos priemonė ir miškininkystės priemonės gali būti naudojamos visų pirma biologinei įvairovei skatinti išsaugant įvairių rūšių augmeniją, saugant bei išlaikant ganyklas ir ekstensyviąją žemės ūkio gamybą. Vykdant specialiąją veiklą pagal 2 kryptį, pvz., agrarinės aplinkosaugos arba apželdinimo mišku veiklą, taip pat gali būti lengviau didinti gebėjimus geriau valdyti turimą vandens išteklių kiekį ir saugoti jų kokybę. Be to, tam tikrų rūšių agrarinės aplinkosaugos ir miškininkystės veikla padeda mažinti azoto suboksido (N_2O) bei metano (CH_4) išlakų kiekius ir skatinti anglies sekvestraciją.

iii) Pagal 3 ir 4 kryptis parama gali būti skiriama vietinės reikšmės projektams ir bendradarbiavimui atsinaujinančios energijos projektuose, taip pat įvairinimui, t. y. ūkininkų perėjimui prie bioenergijos gamybos. Saugant gamtos paveldą galima geriau apsaugoti didelės gamtinės vertės buveines ir didelės vertės vandens telkinius.

iv) Kadangi klimato kaitos ir atsinaujinančios energijos klausimai yra aktualūs visose kaimo vietovėse, valstybės narės gali skatinti *Leader* grupes šiuos klausimus įtraukti į vietos plėtros strategijas kaip vieną iš svarbiausių temų. Šios grupės sudarytos tam, kad padėtų geriau prisitaikyti prie klimato kaitos ir pasinaudoti konkrečioms vietovėms pritaikytais su atsinaujinančia energija susijusiais sprendimais.

v) Parama, kaip įprasta, skiriama tų rūšių veiklai, kuri atitinka Reglamente (EB) Nr. 1698/2005 nustatytus tikslus bei nuostatas ir kuri sprendžiant to reglamento II priede apibrėžtus naujus uždavinius gali padėti pasiekti teigiamų rezultatų.“

FINANSINĖ PAŽYMA

1.	BIUDŽETO EILUTĖ (2008 m.):			ASIGNAVIMAI (2008 m.): (mln. EUR)
	67 03			*p.m.*
	05 02			4 032
	05 03			36 832
	05 04			12 927
2.	PAVADINIMAS: Tarybos reglamentas, kuriuo nustatomos bendrosios tiesioginės paramos schemų ūkininkams taisyklės pagal bendrąją žemės ūkio politiką ir nustatomos tam tikros paramos schemos ūkininkams; Tarybos reglamentas dėl bendrosios žemės ūkio politikos pakeitimų iš dalies keičiant reglamentus (EB) Nr. 320/2006, (EB) Nr. 1234/2007, (EB) Nr. 3/2008 ir (EB) Nr. […]/2008; Tarybos reglamentas, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai; Tarybos sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2006/144/EB dėl kaimo plėtros Bendrijos strateginių gairių (2007–2013 m. programavimo laikotarpis).			
3.	TEISINIS PAGRINDAS: EB sutarties 36 ir 37 straipsniai			
4.	TIKSLAI: – atlikti pakeitimus bendrajai žemės ūkio politikai (BŽŪP) supaprastinti; – sudaryti sąlygas, kad taikant BŽŪP būtų pasinaudota naujomis rinkos galimybėmis; – spręsti naujus uždavinius, susijusius su klimato kaita, vandentvarka ir bioenergija.			
5.	FINANSINIS POVEIKIS	2009 m. (mln. EUR)	2010 m. (mln. EUR)	2011 m. (mln. EUR)
5.0	IŠLAIDOS – IŠ EB BIUDŽETO (GRĄŽINAMOSIOS IŠMOKOS IR (ARBA) INTERVENCIJOS) – NACIONALINIŲ VALDŽIOS INSTITUCIJŲ – KITA	–	–9	–180
5.1	PAJAMOS ASIGNUOTOSIOS PAJAMOS	–	–	–

		2012 m. (mln. EUR)	2013 m. (mln. EUR)
5.0.1	NUMATOMOS IŠLAIDOS	–115	–124
5.1.1	NUMATOMOS PAJAMOS	–55	–110

5.2	APSKAIČIAVIMO METODAS: Žr. pridedamas lenteles.	
6.0	AR PROJEKTĄ GALIMA FINANSUOTI IŠ ASIGNAVIMŲ, ĮTRAUKTŲ Į ATITINKAMĄ EINAMOJO BIUDŽETO SKYRIŲ?	~~TAIP NE~~
6.1	AR PROJEKTĄ GALIMA FINANSUOTI PERKELIANT LĖŠAS IŠ VIENO EINAMOJO BIUDŽETO SKYRIAUS Į KITĄ?	~~TAIP NE~~
6.2	AR REIKĖS SKIRTI PAPILDOMĄ BIUDŽETĄ?	~~TAIP NE~~
6.3	AR ASIGNAVIMUS REIKĖS ĮTRAUKTI Į BŪSIMUS BIUDŽETUS?	TAIP ~~NE~~

PASTABOS:
Grynasis metinis reformos poveikis biudžetui yra ribotas (2013 m.. sutaupoma 14 mln. EUR). Pagrindinis poveikis biudžetui yra dvejopas:
i) padidėja tiesioginių išmokų, kurios bus visiškai atsietos nuo gamybos, dalis;
ii) didėjanti rinkos priemonėms ir tiesioginei pagalbai skirta suma (iki 2,0 mlrd. EUR 2013 m.) perkeliama kaimo plėtrai, kad būtų galima spręsti pirmiau minėtus naujus uždavinius.

GRYNOJO BŽŪP PATIKRINIMO PASIŪLYMŲ FINANSINIO POVEIKIO APSKAIČIAVIMAS PA

Biudžetiniai metai	2009 m.
Pajamos 6703 (sumos sumažėjimas)	
Išlaidos 05 02 Rinkos 05 03 Tiesioginė pagalba (iki moduliavimo) **05 02 ir 05 03 grynoji suma iki moduliavimo** 05 03 Tiesioginė pagalba (moduliavimo perkėlimas kaimo plėtrai) 05 04 Kaimo plėtra	 0 0 **0** 0 0
GRYNOSIOS IŠLAIDOS (05 02, 05 03, 05 04)	**0**
GRYNASIS POVEIKIS BIUDŽETUI, ĮSKAITANT ASIGNUOTĄSIAS PAJAMAS (67 03, 05 02, 05 03, 05 04)	**0**

BŽŪP PATIKRINIMO PASIŪLYMŲ FINANSINIO POVEIKIO PIENO SEKTORIAUS ASIGNUOTOSIOMS

Biudžetiniai metai	Teisinis pagrindas	2009 m.
PIENO SEKTORIUS – Poveikis papildomam mokesčiui po pieno kvotų padidinimo (sumos sumažėjimas)		–

BŽŪP PATIKRINIMO PASIŪLYMŲ FINANSINIO POVEIKIO RINKOS SEKTORIUI APS

Biudžetiniai metai	Teisinis pagrindas	2009 m.
A. Reikalavimo atidėti žemę panaikinimas atliekant reformos patikrinimą ir intervencinių priemonių taikymas tik kviečiams Poveikis grūdų eksporto grąžinamosioms išmokoms Poveikis grūdų intervencinėms atsargoms, įskaitant intervencinių priemonių taikymą tik kviečiams *	 10–13 str., 18 str.	 0,0 0,0
B. Kitos priemonės Priemoka už bulvių krakmolą Krakmolo gamybos grąžinamosios išmokos	 84a, 95a str. ex 96 str.	
IŠ VISO		**0,0**

* Reformos patikrinimo planas apskaičiuotas taikant visą intervencinio kviečių supirkimo kainą. Tačiau tai turėtų būti laikoma didžiausiu po konkurso (reformos patikrinimo pasiūlymas) Šiame etape bet kokio sumažinimo dydis neišreiškiamas kiekiu.

RYŽIŲ SEKTORIUS – Intervencinio ryžių pirkimo panaikinimas	 10 str.	
LINAI IR KANAPĖS – Pereinamojo laikotarpio su gamyba susieta pagalba	Reglamentas 1234/2007 92–94 str.	
SAUSIEJI PAŠARAI – Rinkos pagalbos panaikinimas	Reglamentas 1234/2007 86–90 str.	

PIENO SEKTORIUS			
A. <u>Priemonės, kurios tapo neprivalomos ir gali daryti poveikį biudžetui:</u>			
– Intervencinis sviesto pirkimas: neprivalomas intervencinis pirkimas konkurso būdu, įsigijus 30 000 t konkurso būdu	18 str.		
– Intervencinis nugriebto pieno miltelių (NPM) pirkimas: neprivalomas intervencinis pirkimas konkurso būdu, privalomai įsigijus 109 000 t konkurso tvarka	18 str.		
– Atsižvelgiant į padėtį rinkoje privatus sviesto saugojimas tapo neprivalomas	34a str.		
– Atsižvelgiant į padėtį rinkoje parama už NPM, kaip pašarus, tapo neprivaloma	99 str.		
– Atsižvelgiant į padėtį rinkoje parama už kazeino gamybą tapo neprivaloma	100 str.		
B. <u>Priemonės, darančios poveikį biudžetui:</u>			
– Pagalbos už sviesto realizavimą panaikinimas	ex 101 str.		
– Pagalbos už privatų sūrio saugojimą panaikinimas	ex 28 str. b dalis		
C. <u>Kvotų sistema (sklandus perėjimas prie kvotų panaikinimo)</u>			
– Poveikis eksporto grąžinamosioms išmokoms (b)			
IŠ VISO UŽ PIENĄ IR PIENO PRODUKTUS			

KIAULIENOS SEKTORIUS			
– Intervencinio kiaulienos pirkimo panaikinimas	ex 17 str.		

Reglamento 1234/2007 44 str. panaikinimas (gyvūnų ligos) (a)	ex 44 str.	a	

(a) Pagal šį pasiūlymą ateityje šios priemonės bus finansuojamos pagal naujo reglamento, pakeisiančio Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, 60 straip
(b) Darant prielaidą, kad pasitvirtins rinkos pusiausvyros hipotezės.

<u>BŽŪP PATIKRINIMO PASIŪLYMŲ FINANSINIO POVEIKIO TIESIOGINIŲ IŠMOKŲ SEKTOR</u>

Biudžetiniai metai	**2008 m.**	**2009.**
TIESIOGINĖS IŠMOKOS (iki moduliavimo)		
A. <u>Naujų tiesioginių išmokų priemonių nustatymo ir kai kurių taikomų tiesioginių išmokų panaikinimo poveikis</u>		
B. <u>Taikomų tiesioginių bendrosios išmokos schemos (BIS) išmokų atsiejimo nuo gamybos poveikis</u>		
C. <u>Anksčiau netaikytų tiesioginių bendrosios išmokos schemos (BIS) išmokų, pakartotinai susietų su gamyba, atsiejimo nuo gamybos poveikis</u>		
IŠ VISO TIESIOGINIŲ IŠMOKŲ (neįskaitant moduliavimo poveikio)		
D. <u>Po moduliavimo gautos sumos pervedimas kaimo plėtros sektoriui</u>		

Biudžetiniai metai	**Teisinis pagrindas**	**2008 m.**	**2009.**
NAUJŲ TIESIOGINIŲ IŠMOKŲ(BIS ir (arba) BIPS) PRIEMONIŲ NUSTATYMAS IR TAIKOMŲ TIESIOGINIŲ IŠMO			
A. <u>Naujos priemonės, nustatytos tiesioginių išmokų schemoje (BIS ir (arba) BIPS)</u>	III antraštinė dalis		
Sausieji pašarai	Pasiūlymas		
Ilgas linų pluoštas			
Pagalba bulvių krakmolo gamintojams			
B. <u>Taikomos tiesioginių išmokų schemos panaikinimas</u>			
Kuro augalai	ex 88 str.		
C. <u>Poveikis = A + B</u>			

TAIKOMŲ SU GAMYBA SUSIETŲ TIESIOGINIŲ IŠMOKŲ ĮTRAUKIMAS Į BIS ir (arba) BIPS (iki moduliavimo)			
A. <u>Naujos priemonės, įtrauktos į BIS ir (arba) BIPS</u> Baltyminiai augalai Ryžiai Riešutai Pagalba bulvių augintojams bulvių krakmolui gaminti Pagalba už alyvmedžių giraites Specialioji priemoka už kietųjų kviečių kokybę **Iš viso**	III antraštinė dalis Pasiūlymas		
B. <u>Atitinkamos su gamyba susietos tiesioginės pagalbos panaikinimas</u> Baltymingi augalai Ryžiai Riešutai Pagalba bulvių augintojams bulvių krakmolui gaminti Pagalba už alyvmedžių giraites Specialioji priemoka už kietųjų kviečių kokybę **Iš viso**	 76–78 str. 79–82 str. 83–87 str. 93–94 str. 110i str. 72–75 str. Reglamentas 1782/2003		
C. <u>Poveikis = A + B</u>			

Biudžetiniai metai	**Teisinis pagrindas**	**2008 m.**	**2009 m.**
TAIKOMŲ SU GAMYBA PAKARTOTINAI SUSIETŲ TIESIOGINIŲ IŠMOKŲ ĮTRAUKIMAS Į BIS PO NEPRIVALO			
A. <u>Naujos priemonės, įtrauktos į BIS</u> Išmokos už grūdus, aliejinius ir baltyminius augalus Papildoma išmoka už kietuosius kviečius Specialioji priemoka už jautieną Skerdimo priemoka už suaugusius galvijus Skerdimo priemoka už veršelius Sėklos Apyniai	III antraštinė dalis		
B. <u>Atitinkamos pakartotinai su gamyba susietos tiesioginės pagalbos panaikinimas</u> Išmokos už grūdus, aliejinius ir baltyminius augalus Papildoma išmoka už kietuosius kviečius Specialioji priemoka už jautieną Skerdimo priemoka už suaugusius galvijus Skerdimo priemoka už veršelius Sėklos Apyniai	 66 str. 68 str. 68 str. 68 str. 70–1a str. 68a str.		
C. <u>Poveikis = A + B</u>			

<u>BŽŪP PATIKRINIMO PASIŪLYMŲ FINANSINIO POVEIKIO KAIMO PLĖTROS SEKTORIU</u>

Biudžetiniai metai	**2009 m.**	**20**
Sumos, gautos po padidinto privalomo moduliavimo	0	
IŠ VISO	**0**	